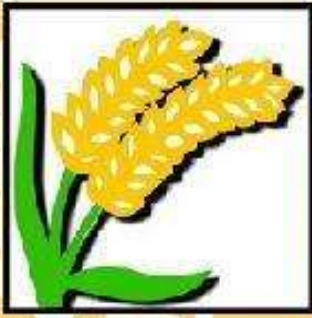

ธัญญาทิพย์ K1-4

คู่มือครู ชั้นอนุบาล

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

>>> สารบัญ <<<

นักเขียนคนใหม่ 3

แนะนำการใช้ถู่มือ 5

อุปกรณ์การสอน 7

บทที่ 1 โนอาร์ตต่อเรือ 8

บทที่ 2 น้ำท่วมโลก 18

บทที่ 3 น้ำลดแล้ว 27

บทที่ 4 หอสูงเทียมฟ้า 37

บทที่ 5 นายโยเซฟ 47

บทที่ 6 โยเซฟผจญเรือ 57

บทที่ 7 กำนอุปราช 65

บทที่ 8 โยเซฟอภัยพี่ 76

บทที่ 9 นักร้องหนุ่ม 86

บทที่ 10 ผู้เลี้ยงที่ดี 96

บทที่ 11 วีรบุรุษน้อย 104

บทที่ 12 ผู้สร้างสันติ 113

บทที่ 13 ทบวง 123

นักเรียนคนใหม่

“ฮือ!! ฮือ!! หนูจะไปกับแม่”

“ไม่เอา! เค้าไม่เรียน! จะไปกับพ่อ”

“แม่จ๋า! แม่อยู่ไหน? ฮือ แม่จ๋า! แม่! แม่!”

“กรี๊ด..ค..ค! พ่อ พ่อ มานี!”

เสียงร้องไห้แบบนี้เกิดขึ้นเป็นประจำในชั้นเด็กเล็กหรือชั้นอนุบาล เด็กที่ไม่เคยเข้าชั้นเรียน ไม่เคยอยู่กับคนแปลกหน้าจะไม่ยินดีกับการที่ต้องจากคนสนิทไปอยู่กับครูที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อน ดังนั้นเราจึงเห็นเด็กดึงชายกระโปรงหรือชายผ้าถุงของแม่แน่น หากครูพบเหตุการณ์เช่นนี้ ครูจะอย่างไร? จะถูกลากเด็กไปจากแม่? หรือจะทำเป็นไม่สนใจเขาให้เขาคู่กันอยู่กับห้องเรียนด้วยตัวของเขาเอง? เรื่องนี้ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว เพราะเราควรทำโดยคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน บางครั้ง พ่อแม่ของเด็ก รู้สึกไม่สบายใจเมื่อลูกไม่ยอมเข้าชั้นเรียน เขาจะยอมลูก พ่อแม่บางคนพอใจที่จะให้ลูกอยู่ในชั้นเรียน และพยายามทุกทางที่จะให้ลูกเข้าเรียน บางคนอาจเกรงใจศิษยาภิบาลจึงเอาลูกมาเข้าเรียน ไม่ว่าจะผู้ปกครองเด็กจะมีเหตุผล มีทำอย่างไรก็ตาม สิ่งที่ครูควรตั้งเป้าคือ พยายามทำอย่างดีที่สุดที่จะให้เด็กได้มีโอกาสเข้าเรียนในชั้นที่เหมาะสมกับวัยของเขา สำหรับเด็กบางคน ครูอาจชักชวนเขาได้ในระยะเวลาอันสั้น แต่บางคนอาจใช้เวลา 2 – 3 เดือน บางคนต้องใช้เวลาเป็นปี จงอดทน! พยายามเป็นเพื่อนกับเขา ทักทายเขาเสมอ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การอธิบายพื้นฐานเพื่อเด็ก ๆ ที่พระเจ้าจะทรงนำเขามาใกล้พระองค์

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียนเป็นครั้งแรก ครูควรทำให้เขารู้สึกปลอดภัย สบายใจ ผู้ปกครองทุกคนย่อมพอใจในชั้นเรียนที่ลูกหลานของเขาอยู่อย่างมีความสุขใจ ครูจำเป็นต้องมีใจร่าเริงอยู่เสมอ มีความอดทนต่อเด็ก ครูควรทำความรู้จักกับครอบครัวของเด็ก หากเด็กมาเป็นครั้งแรก ควรเรียกชื่อเขาบ่อยๆ และถ้ามีเด็กใหม่มาหลายคน ก็ควรติดป้ายชื่อที่หน้าอก

เมื่อครูทักทายเด็ก ควรย่อตัวลงให้เขาได้สบตากับครูง่ายๆ ครูอาจนั่งคุกเข่า ทักทายเขาใกล้ตัว มิใช่ทักทายห่างๆ

นอกจากนั้น การใช้กิจกรรมเริ่มต้นชั้นเรียนแบบต่างๆ ที่แนะนำไว้ จะช่วยให้เขาได้มีเวลาและโอกาสที่จะปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ และชั้นเรียนได้ดีขึ้น

จงสร้างกิจวัตรประจำวันทุกอาทิตย์ให้เด็ก เด็กจะมีความรู้สึกมั่นคงทางใจมากขึ้น เมื่อเขารู้ว่าหลักจากกิจกรรมอย่างหนึ่ง เขาจะได้อะไรต่อไป เช่น หลังจากเล่าเรื่องก็เป็นการตอบสนอง และท่องข้อท่องจำ เป็นต้น จงให้กิจวัตรเหล่านี้ เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเด็กจะได้รู้สึกทุกครั้งว่า หน้าที่ในเวลาต่อไปคืออะไร แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นรายการเลย หลักสำคัญคือ เราควรมีกิจวัตรที่แน่นอนในทุกอาทิตย์

จงมีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนในชั้นเรียน เด็กควรรู้ว่าสิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ เช่น เขาควรรู้ว่าเขาต้องไม่แกล้งเพื่อน ไม่แย่งของๆ เพื่อน เขาควรรู้ว่า เขาควรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เล่นด้วยกัน จงชมเชยเขาเมื่อเขาทำสิ่งที่ถูกต้อง เป็นการให้กำลังใจเด็ก

นอกจากนั้น ควรตกแต่งชั้นเรียนด้วยสิ่งสวยงามต่างๆ อาจเป็นกิจกรรมที่เด็กทำ งานทุกชิ้นควรติดในระดับสายตาของเด็ก

บรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่ดี เริ่มต้นจากการที่เด็กรู้สึกเป็นกันเองกับครู รักครู รู้สึกปลอดภัย และรู้ว่าครูไว้ใจเขา ขอหนุนใจให้ครูทุกคนได้พยายามสุดความสามารถด้วยกำลังและฤทธิ์เดชจากพระเจ้า เพื่อเด็กๆ จะได้เริ่มต้นเรียนรู้จักพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา

แนะนำการใช้คู่มือ

คู่มือครูเล่มนี้ แบ่งการสอนออกเป็น **13** สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์จะแบ่งเวลาเรียนเป็น

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียน ครูควรมีเวลาทักทายและคุยกับเขาบ้าง คู่มือนี้ได้เสนอแนะการทำกิจกรรมในช่วงนี้ด้วย ซึ่งเหมาะสำหรับชั้นเรียนที่มีเวลามากๆ หากชั้นเรียนมีเวลาน้อย ก็อาจจะได้เลย โดยเข้าไปทำกิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

หากครูให้เด็กทำกิจกรรมเมื่อเริ่มต้นชั้นเรียนแล้ว อาจย้ายกิจกรรมนำสู่ความเข้าใจไปทำหลังจากเด็กได้ฟังเรื่องแล้ว กิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กได้จดจำเรื่องที่ได้เรียน ไปแล้วได้ดีขึ้น ครูควรเตรียมกิจกรรมทุกชิ้นมาล่วงหน้า บางชิ้นอาจต้องตัดมาก่อนบางชิ้นอาจจะต้องปะลงกระดาษแข็งมาก่อน เป็นต้น

นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการ เป็นเวลาที่เด็กๆ จะได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ได้อธิษฐานได้ด้วยทรัพย์ เป็นเวลาต้องรับนักเรียนที่มาเยี่ยมหรือนักเรียนใหม่ ครูควรเตรียมเพลงให้พร้อม ไม่จำเป็นต้องใช้เพลงที่ให้ไว้เสมอไป แต่เพลงที่เตรียมมานั้น ควรให้สอดคล้องกับบทเรียน

เรื่องจากพระคัมภีร์

การเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์สำคัญมาก ครูควรเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี โดยการอ่านพระคัมภีร์เรื่องที่แนะนำในคู่มือ อย่าท่องจำเรื่องเล่า แต่ครูจะต้องจำเรื่องให้ถูกต้อง และใช้พร้อมทั้งภาพประกอบให้ตรงตามเหตุการณ์ ครูควรฝึกเล่าเรื่องก่อนนำไปสอนจริง

การตอบสนองจากเด็ก

เป็นการถามทบทวน เล่นหุ่น หรือแสดงละคร เพื่อย้ำให้เด็กได้จดจำสิ่งที่เรียนมาแล้ว และช่วยประเมินผลว่า เด็กเข้าใจเรื่องที่ครูเล่ามาน้อยเพียงไร

ข้อท่องจำ

ครูควรเตรียมอุปกรณ์การท่องจำมาให้แปลกตา แตกต่างกันไป เพื่อนักเรียนจะไม่เบื่อ และควรให้มีการทบทวนท่องข้อท่องจำทุกครั้ง การท่องข้อท่องจำสำคัญมาก เพราะข้อท่องจำจะเกิดผลในชีวิตของเด็กได้เต็มที่มากกว่ากิจกรรม การเล่าเรื่องเสียอีก

เลิกชั้นเรียน

เป็นเวลาที่ครูจะอธิษฐานเพื่อเด็ก ครั้งนี้ได้ให้เพลงประจำสำหรับการเลิกชั้นเรียนไว้ด้วย คือ เพลง “ก่อนที่เราจะพูดลาก่อน” อยู่ในหน้าสุดท้าย การใช้เพลงเลิกชั้นเรียนจะช่วยให้การเลิกชั้นเป็นไปอย่างมีระเบียบมากขึ้น

อุปกรณ์การสอน

1. การใช้รูปภาพ ไม่จำเป็นต้องใช้ในแบบภาพแผ่นเสมอไป เราอาจเปลี่ยนเป็นรูปที่ใช้กับกระดาษสาตีหรือกระดาษทราย หรือแผ่นภาพแบบวงล้อก็ได้

การระบายสี ควรระวังการใช้สีให้ถูกต้อง สมจริงสมจัง อย่าใช้สีผิดเช่น ผมหงอกคนควรใช้สีน้ำตาลหรือดำ มิใช่เป็นสีม่วง

2. ช่องท้องจำลองด้านหลังของคู่มือ ซึ่งครูอาจนำไปถ่ายเอกสาร และปะติด กระดาษแข็งหรือตัดจากคู่มือไปปะกระดาษแข็งเพื่อนำไปใช้

3. แผ่นเพลง ควรทำแผ่นเพลงที่มีตัวหนังสือใหญ่พอสมควร ให้เด็กเห็นชัดเจน

4. โบปลิว ซ้อมมาพร้อมกับคู่มือ ให้เด็กก่อนลากจากกัน เพื่อเขาจะได้ทบทวนเรื่องได้ที่บ้าน

5. กิจกรรม ซึ่งพิมพ์ให้อยู่ในเล่ม ครูซื้อแยกเช่นเดียวกับโบปลิวได้สำหรับชุดนี้ เพราะได้จัดพิมพ์ไว้เพื่อเป็นการสะดวกสำหรับครู ไม่ต้องลอกหรือนำไปถ่ายเอกสาร

6. พระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เด็กๆ ควรที่จะได้เห็นครูถือพระคัมภีร์ขณะที่เล่าเรื่อง ครูจะต้องหมั่นบอกเขาเสมอว่า เรื่องต่างๆ ที่ครูนำมาเล่า นั้น มาจากพระคำของพระเจ้าทั้งสิ้น

7. กระดาษสี สี กาว กรรไกร เป็นสิ่งที่ครูจะต้องมีไว้อยู่เสมอ

หากมีอุปกรณ์ชิ้นใด ครูสามารถทำได้ ก็ควรทำล่วงหน้า เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการเตรียมแต่ละบท และจะได้ใช้เวลาในการอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ได้มากขึ้น

บทที่ 1 โนอาห์ต่อเรือ

ชื่อพระคัมภีร์   ปฐมกาล 6

ชื่อท่องจำ   พระเจ้าบัญชาอย่างไร โนอาห์ก็ทำอย่างนั้น ปฐมกาล 6:22

เป้าหมายบทเรียน   เพื่อให้เด็กเห็นว่า แม้พระเจ้าจะลงโทษคนทั้งปวง แต่พระองค์ก็จะทรงช่วยคนที่รัก และวางใจในพระองค์

อุปกรณ์การสอน   1.พระคัมภีร์

2.ภาพประกอบเรื่องเล่า

3.ใบปลิว แผ่นเพลง

4.กิจกรรม สี กระดาษแข็ง กาว กรรไกร รูปเรือ โนอาห์

5.กระดาษแผ่นใหญ่ เศษกระดาษสีฉีกเป็นชิ้นเล็กๆ

แนวความคิดสำหรับครู

หากต้องการเข้าใจเรื่องของโนอาห์ให้ลึกซึ้ง เราควรย้อนกลับไปอ่านปฐมกาลในบทที่ 4-5 ด้วย ความชั่วร้ายของมนุษย์นั้นมีหลายประการ ที่ร้ายคือไม่ว่ามนุษย์จะคิดอะไร มันก็เป็นเรื่องร้ายอยู่เสมอไป ในเวลานั้น พระคัมภีร์ได้แบ่งคนออกเป็นเชื้อสายใหญ่ๆ คือ เชื้อสายคาอิน (ปฐมกาล 4:17) และเชื้อสายของเสท (ปฐมกาล 4:25-5:32)

ดูเหมือนว่าเชื้อสายของคาอินไม่ได้สนใจพระเจ้าเลย เขาสร้างเมืองที่ใช้ชื่อของเขาเป็นอนุสรณ์ เขาถือว่าเขายังใหญ่ไม่มีใครมาทำร้ายได้ (ปฐมกาล 4:24) แต่เชื้อสายของเสทยังแสวงหาพระเจ้า และนมัสการพระองค์ (ดูในปฐมกาล 4:26) และเราพบว่าพ่อของโนอาห์ได้ยอมรับพระเจ้าในฐานะที่ทรงมีอำนาจเหนือแผ่นดินโลก แน่แน่นอนที่ว่า เขาได้สั่งสอนทางของพระเจ้าให้แก่ลูกหลานของเขา

และโนอาห์กลายเป็นเครื่องมือของพระเจ้า ในการที่จะดำรงวงศ์พันธุ์ของมนุษย์ในโลกนี้ เมื่อพระเจ้า ตัดสินพระทัยล้างโลกนี้ พระองค์ก็ยังทรงให้ชีวิตกับอาห์และครอบครัว

โนอาห์เป็นตัวอย่างที่ดีของคนที่ยอมทำตามพระเจ้าแม้ถูกเยาะเย้ยถากถางจากเพื่อนรอบข้าง เขาไม่สนใจว่ามนุษย์จะกล่าวหาเขาอย่างไร สิ่งที่เขาสนใจอย่างเดียวกคือ การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

เริ่มต้นชั้นเรียน

ร่างภาพเรือไวนบนกระดาษขาวแผ่นใหญ่ ซึ่งปะเตรียมไว้ข้างฝาเมื่อเด็กเข้ามาในชั้น ให้เขาเอา เศษกระดาษสีไปปะในรูปเรือจนเต็ม เป็นการร่วมมือกันทำงาน สร้างภาพที่สวยงาม ออกมาบอกเด็กๆ ว่า วันนี้เราจะได้ฟังเรื่องของเรือที่ประหลาดที่สุดในโลก

(หากเวลาน้อย ควรเลือกทำเพียง 1 อย่าง) เก็บภาพนี้ไว้ใช้ต่อในอาทิตย์หน้า

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำฐานของเรือตามแบบมาปะบนกระดาษแข็ง ให้เด็กระบายสีเรือ และหลังคาเรือ พับตามรอบ ประติดกาวที่ฐานเรือนั้น

นมัสการ

ต้อนรับ ให้เด็กๆ ทำท่าพายเรือให้มาสู่มนมัสการ แสดงความยินดีที่พบเด็กๆ ให้เขาร้องเพลง “สบายดีหรือเพื่อนรัก?”

ร้องเพลง ใครนะสร้างฟ้า? กิ่งก่าสวยงาม พระเยซูฉันรู้แน่ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปลา พระเยซูอยู่ในเรือ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับบทเรียนชุดใหม่ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กๆ เข้าใจและรัก พระองค์มากขึ้นทุกวัน

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “นี่เป็นเวลา” สอนเด็กๆ ให้รู้ว่า เงินที่เขาถวายได้นำไปใช้อย่างไรบ้าง (บอก
เด็กคร่าวๆ)

เรื่องจากพระคัมภีร์

“อ้าว! เมื่อกี้ฉันวางเสื้อไว้ตรงนี้ มันหายไปในไหนแล้ว!” แสดงว่ามีอะไรเกิดขึ้น.... เด็กๆ ตอบ
ได้ไหม?? ไซ้แล้วมีขโมย

“โอ๊ยๆ หัวฉันแตก... มีคนมาลอบทำร้ายฉัน”

“นี่เธอ... เห็นลูกของฉันไหม? ออกไปนาตั้งแต่เช้า ดึกคืนปานนี้ยังไม่กลับ... ฉันกลัวใจจัง
เลย เขาอาจถูกคนลักไปก็ได้”

“ดูซิ... ฉันตกปลามาได้ 8 ตัว ขณะที่กลับบ้านมีคนมาแย่งปลาของฉันไปหมดเลย!... ฮือ!
ฮือ!”

(ขณะที่ครูกล่าวคำข้างต้นนี้ ให้แสดงสีหน้าไม่สบาย เป็นทุกข์ใจ)

เด็กๆ คิดว่าเหตุการณ์ที่ครูเล่ามาเป็นเรื่องดีหรือเรื่องร้าย? ! มันเป็นเรื่องร้ายเป็นข่าวร้าย ไม่ใช่
ข่าวดี เมื่อเราได้ยินข่าวร้าย เรามีความทุกข์ เราไม่ชอบข่าวร้ายใช่ไหม?

พระเจ้าไม่พอพระทัยสิ่งที่เกิดขึ้นเช่นกัน พระองค์เสียใจที่มนุษย์ทำแต่เรื่องที่ไม่ดี เขาขโมย เขา
ฆ่ากัน เขาทำร้ายกันยิ่งกว่านั้น เขายังไปไหว้ต้นไม้ ภูเขา ก้อนหินเห็นว่าสิ่งเหล่านั้น เป็นพระเจ้าแทนที่
จะนมัสการพระองค์ เขาไม่สนใจเลยว่า พระเจ้าทรงสั่งว่าอย่างไร เขาไม่เชื่อฟังพระองค์

ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงตัดสินพระทัยว่า พระองค์จะต้องทำลายโลกนี้เสียให้สิ้น พระองค์ตรัสว่า
“เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราสร้างมาเสีย ทั้งสัตว์ป่า สัตว์เลี้ยงและนกในอากาศด้วย เราเสียใจที่ได้สร้าง
สิ่งเหล่านี้มา...” เด็กๆ คิดว่าพระเจ้าจะทรงทำลายโลกอย่างไร ใช้ไฟเผาโลกหรือ? ทิ้งระเบิดหรือ?
หรือว่าจะให้มีโรคระบาดไปทั่ว? หรือจะส่งสัตว์ประหลาดลงมา?

โอ... พระเจ้าจะทำลายโลกจริงๆ หรือ? พระองค์ไม่สงสารสัตว์ป่า นกเล็กๆ หรือ ยังมีคนๆ หนึ่งที่รักพระองค์มาก พระองค์จะให้เขาตายด้วยหรือ?

ไม่หรอก! พระเจ้าทรงรู้ว่าโนอาห์รักพระองค์มาก เขาเป็นคนเชื่อฟัง พระองค์จะไม่ปล่อยให้เขาต้องตายพร้อมกับคนชั่วอื่นๆ พระองค์ทรงเรียกโนอาห์มาตรัสว่า

“นี่แน่ะ เราจะทำลายมนุษย์ชั่วๆ ในโลกนี้ให้หมด เจ้าจงต่อเรือด้วยไม้สน ทำเป็นห้องๆ และเอาชันไว้ไม่ให้น้ำเข้าได้ ให้เรือมีคาค่า 3 ชั้น เราจะให้น้ำท่วมแผ่นดิน ทุกคนในโลกจะตายหมด ยกเว้นเจ้าและครอบครัว และเจ้าจงนำสัตว์อย่างละคู่เข้าไปในเรือด้วย!” (รูป 1-1) เมื่อโนอาห์ได้ยินดังนั้น ก็รีบทำตามคำสั่งของพระองค์ทันที เขาเข้าไปในป่าพร้อมกับลูกชาย ไปตัดไม้สนมา (ทำทำตัด) นำมาเลื่อยให้เป็นชิ้นๆ พอเหมาะกับการสร้างเรือ(ทำตามไป) เขาตอกไม้ เขาไสไม้ ในที่สุดเขาก็ได้เรือตามแบบที่พระเจ้าได้สั่งไว้แล้ว เขาก็เอาชายันมาทารอบๆ รอยรั้วที่มีอยู่เพื่อว่าน้ำจะเข้าไม่ได้

ในขณะที่เขาสร้างเรือนั้น ผู้คนต่างพากันมาหัวเราะโนอาห์ “เฮ ฮ่า! ดูโนอาห์ตอนาวาอยู่บนดิน ขำจัง”

“นี่ท่านโนอาห์ ท่านน่าจะไปต่อเรือริมทะเล มาต่ออะไรกันแถวนี้? เรือจะวิ่งบนบกได้รึ?” (รูป 1-2)

หลายคนมาเยาะเย้ย แต่โนอาห์ไม่สนใจ กลับบอกให้พวกเขากลับไปหาพระเจ้า แต่... น่าเสียดายไม่มีใครเชื่อฟังเลย

โนอาห์ตรวจสอบความเรียบร้อยของเรือ ทุกอย่างเป็นไปตามที่พระเจ้าทรงสั่งไว้ เขาขึ้นไปดูบนคาค่าเรือ ลงไปดูในเรือมีห้องเล็กๆ อยู่มากมายในเรือ (รูป 1-3)

“เฮ้อ! เสร็จแล้ว เสร็จตามที่พระเจ้าสั่งทุกอย่าง พระเจ้าจะให้ฉันทำอะไรต่อไป คราวหน้า ให้ทุกคนมาเร็วๆ แล้วเราจะได้ทราบกันว่าโนอาห์ทำอะไรบ้าง

การตอบสนองจากเด็ก

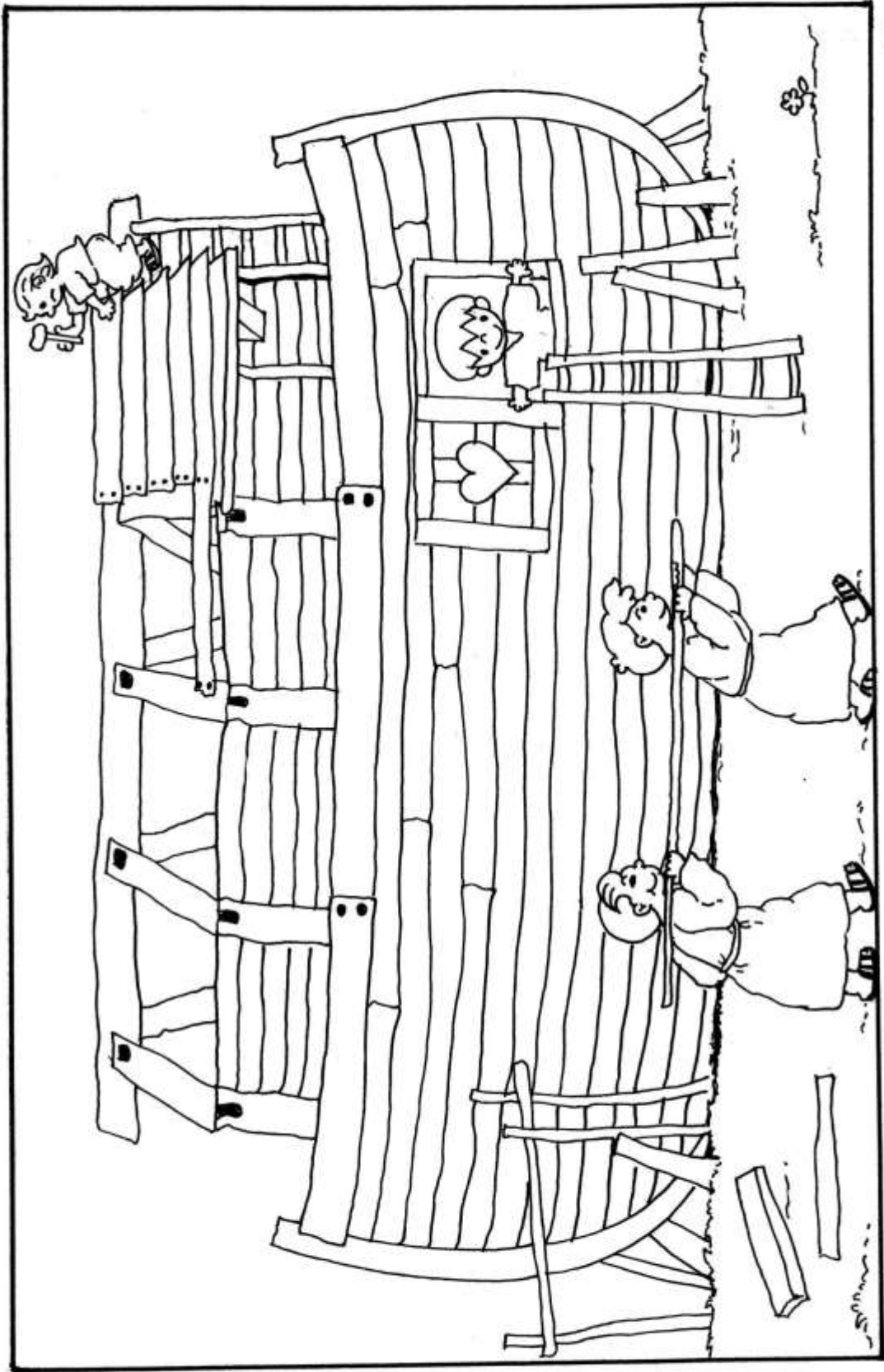
ครูเลือกเด็กคนหนึ่งที่ตั้งใจเรียนออกมาเล่าเรื่องที่ครูเล่าไปแล้ว ทบทวนให้เพื่อนๆ ฟัง โดยให้
เขาใช้ภาพประกอบการเล่าด้วย

ข้อท่องจำ

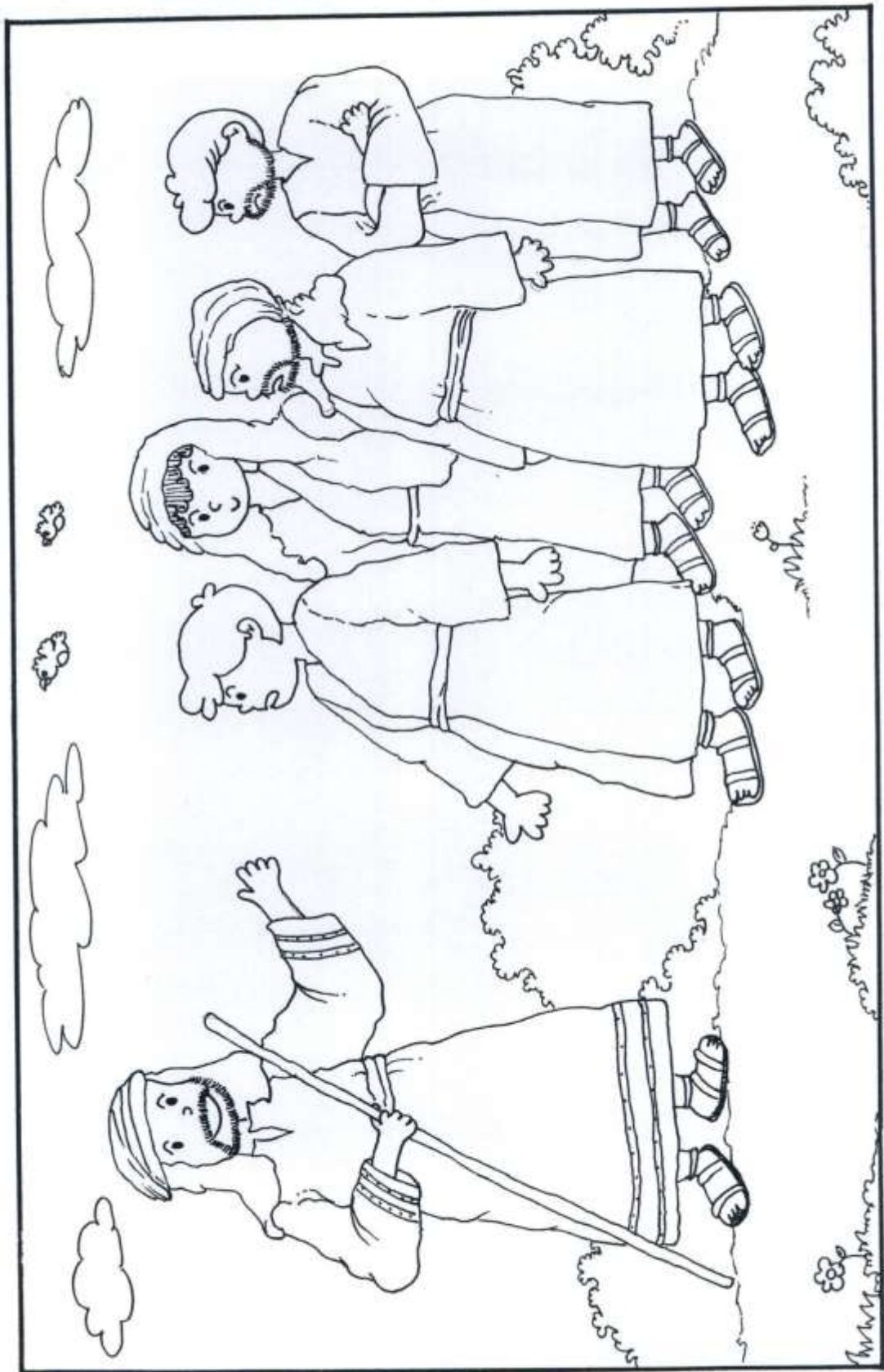
ใช้เส้นเอ็นผูกรูปปลา โดยทำเป็นเบ็ดตกปลา ให้เด็กออกมาถือ ท่องพร้อมกันในชั้นเรียน
พระเจ้าบัญชาอย่างไร โนอาห์ก็ทำอย่างนั้น ปฐมกาล 6:22

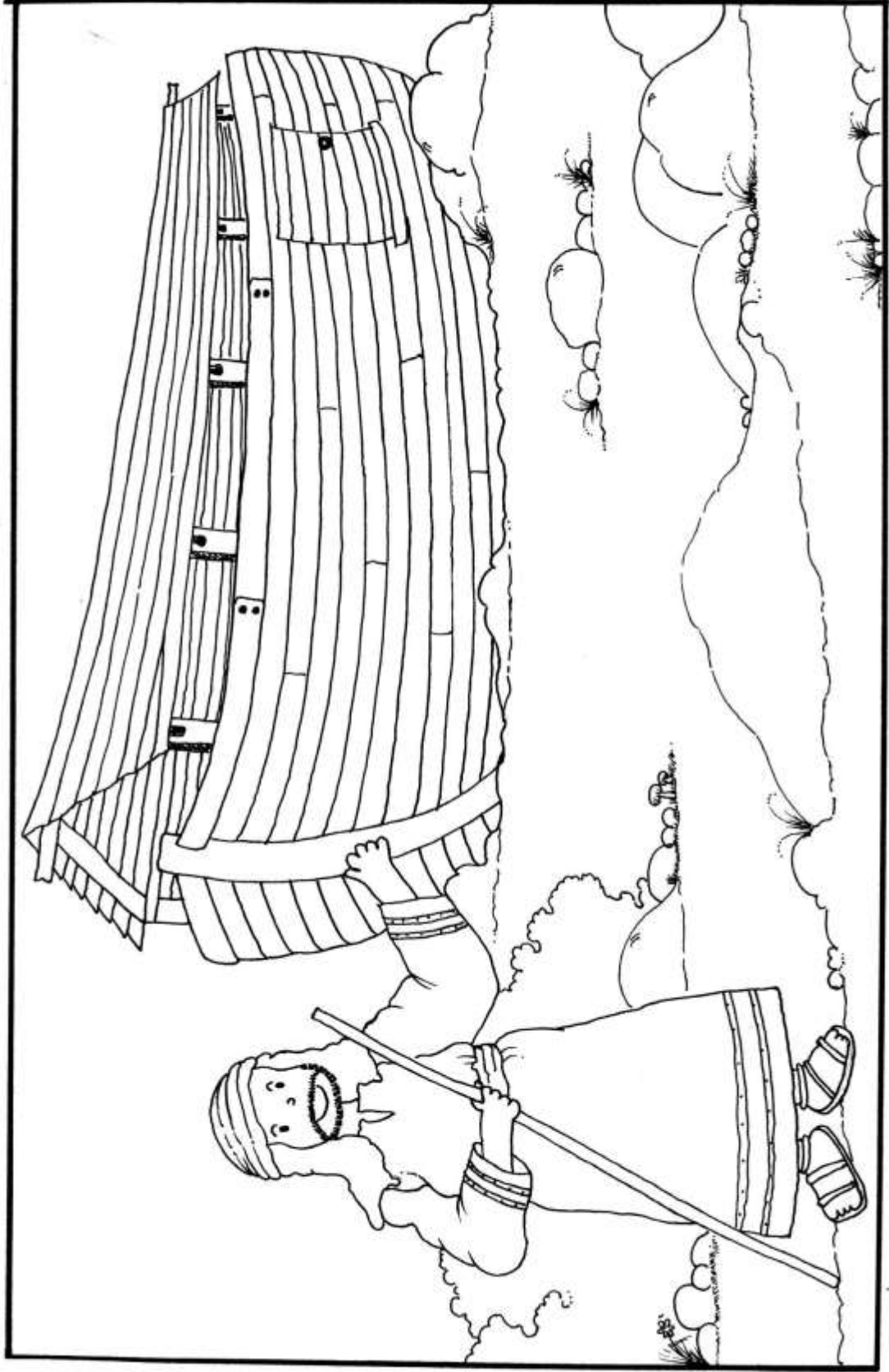
เลิกชั้นเรียน

แจกกิจกรรม และใบปลิวให้นักเรียนกลับไปอ่านทบทวนที่บ้าน ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน”

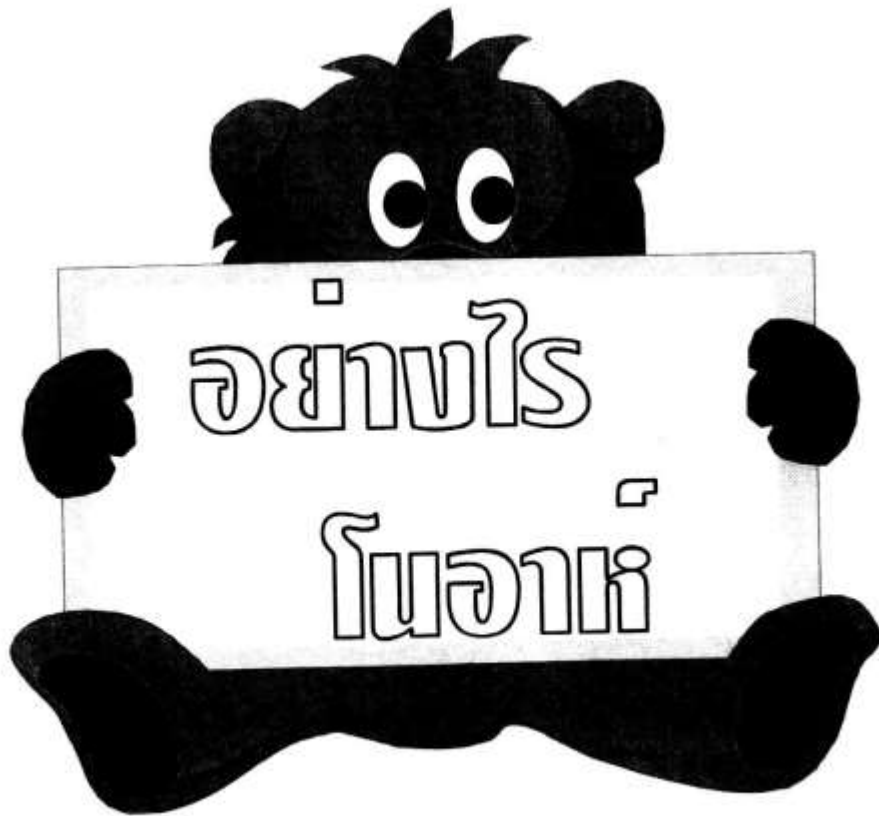

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

บทที่ 1-2

บทที่ 2 หัวทวมโลก

ข้อพระคัมภีร์   ปฐมกาล 7:1-24

ข้อท่องจำ   ราชกิจของพระเจ้าใหญ่หลวงนัก สดุดี 92:5

เป้าหมายบทเรียน   ให้เด็กได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และผลดีต่อเขาจากการที่โนอาห์เชื่อฟังพระเจ้า

อุปกรณ์การสอน   1.พระคัมภีร์

2.ภาพประกอบเรื่อง

3.แผ่นเพลง โบปลิว เสื้อ 1 ผืน

4.กิจกรรม...กระดาษแข็ง 7x10 นิ้ว สี กรรไกร รูปจำลองเรื่องโนอาห์

5.กระดาษสีตัดเป็นรูปปลา สัตว์น้ำ รูปเรือที่เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องของสัตว์ขึ้นเรือโนอาห์นี้นับได้ว่า เป็นเรื่องที่เด็กทุกชาติทุกภาษาชอบฟัง ชอบดู เพราะเด็กๆ เอง ก็รักสัตว์ชอบดู ชอบเห็น ชอบเล่นกับสัตว์ เด็กๆ จะประทับใจกับการที่มีสัตว์ เป็นจำนวนมากขึ้นไปบนเรือ เขาจะสนุกกับการได้ทำท่าทางของสัตว์ ร้องเลียนแบบสัตว์ที่เขารู้จัก ขอให้วันนี้ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกเต็มที่

เรามองการที่พระเจ้าสั่งให้โนอาห์นำสัตว์ขึ้นเรือได้หลายแง่ สำหรับบทเรียนในวันนี้ เราจะชี้ให้เด็กเห็นถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเขา ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในการที่สัตว์ได้พากันขึ้นเรือไปโดยสวัสดิภาพ นำแปลกที่สิงโตไม่ไล่กินแกะ เสื้อไม่กินกวางในเวลานั้น

ราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามีปรากฏทั่วไปในพระคัมภีร์ การนำสัตว์ขึ้นเรือเป็นคู่ๆ นี้ ก็เป็นราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เช่นกัน ลองหลับตานึกถึงเหตุการณ์ในวันนั้น วาดภาพออกมาในจินตนาการดูซิว่า มีอะไรเกิดขึ้นบ้างขณะที่นำสัตว์ขึ้นเรือ แล้วครูจะเล่าเรื่องได้อย่างมีรสชาติ มีชีวิตชีวา สนุกสนานไม่รู้เบื่อ!

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้เขาใช้ภาพปลาที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า ประลงในรูปที่มีเรือซึ่งได้ทำในอาทิตย์ก่อนหน้านี้ (อาจมีรูปหอย กุ้ง ปะการัง ฯลฯ อยู่ด้วย)

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

กิจกรรมเป็นการทำแบบจำลองเรือของโนอาห์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนน้ำท่วมโลก ให้เด็กระบายสีและตัดออกมา พับรูปไว้วางตั้ง โข่วได้ โดยครูเตรียมกระดาษแข็งทำเป็นฐานให้เด็กวางผลงานของตน

นมัสการ

ต้อนรับ ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” ให้เด็กชาย 2 คนออกมาทำท่าลิงทักทายกันตามจินตนาการของเขา

ร้องเพลง กิ่งกำสวยงาม ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปลา พระเยซูอยู่ในเรือ ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงปกป้องเราไว้ ขอพระเจ้าทรงอวยพรพ่อแม่และครอบครัวของเรา ขอทรงช่วยเราที่จะรัก และเชื่อฟังพระองค์มากขึ้น

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้เด็กคนหนึ่งออกมาถือถุงถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

คราวที่แล้ว เราได้ทราบว่าโนอาห์ต่อเรืออย่างที่พระเจ้าสั่งทุกอย่าง เขาได้ตรวจดูความเรียบร้อยของเรือ... เรือเสร็จแล้ว! พระเจ้าจะให้เขาทำอะไรต่อไป (ครูปูเลื่อ และไม่ไห้ใครขึ้น ไปนั่งบนนั้น)

จำได้ไหม ครูเคยบอกว่าเรือของโนอาห์เป็นเรือที่แปลกที่สุด... เพราะในเรือ นั้น เป็นห้องๆ เอ... จะมีใครที่เข้ามาอยู่ในห้องเหล่านี้กัน!? (รูป 2-1)

พระเจ้าได้สั่งไห้โนอาห์นำสัตว์ทุกชนิดอย่างละคู่เข้าไปในเรือตัวผู้และตัวเมีย ทำไมละ? ก็เพื่อว่ามันจะไม่ตายนะซิ!.. พระเจ้าจะไห้ น้ำท่วมโลกเป็นเวลาหลายวัน หากสัตว์เหล่านี้ไม่ขึ้นเรือคงจะต้องตายหมด

พระเจ้าจะทรงรักเด็กๆ ทรงรู้ว่าเด็กๆ ชอบสัตว์ และสัตว์ก็มีประโยชน์มาก เราเลี้ยงมันไว้ดูเล่น สัตว์บางชนิดก็ใช้เป็นอาหารเช่นอะไรบ้าง? (ไห้เด็กตอบสนอง) บางอย่างเราก็กินไข่ของมัน? เรากินไข่ของสัตว์ใดบ้าง? หากพระเจ้าไม่รักษาชีวิตช้าง ม้า วัว ควาย แพะ แกะ ไก่ เป็ดเหล่านี้ เราคงต้องลำบากมากเลย

เอาละ เด็กๆ ลองบอกครูซิว่า มีสัตว์อะไรบ้างที่ขึ้นไปบนเรือ (ไห้เด็กตอบสนอง โดยคนใดบอกชื่อสัตว์อะไร ให้ทำท่าของสัตว์นั้น เดินขึ้นไปบนเรือ ซึ่งสมมุติว่า เป็นเรือโนอาห์ ให้เด็กทุกคนมีโอกาสแสดงออก...) สัตว์ทุกตัวขึ้นไปอยู่ในเรือโดยโนอาห์จัดไห้มันอยู่เป็นห้องๆ เป็นที่นำแปลกมากที่สัตว์ไม่ทำร้ายกัน มันไม่กินกัน แต่อยู่ด้วยกันได้สบายๆ! โนอาห์ไม่ได้เอาแต่สัตว์ขึ้นไปเท่านั้น เขายังได้ขนหญ้า ผลไม้มากมายขึ้นไปด้วย เพราะสัตว์ทุกตัวต้องกินอาหารภรรยาของโนอาห์ ลูกๆของเขาทั้งลูกสะใภ้ช่วยกันขนอาหารขึ้นไปบนเรือ เด็กๆ คิดว่า เขาเอาอาหารอะไรไปบ้าง (ไห้เด็กตอบสนอง) (ไห้เด็กบางคนทำท่าขนหญ้าแห้งขึ้นไปเป็นมัดใหญ่ๆ) (รูป 2-2)

โนอาห์ทำงานโดยไม่รอช้า ไม่ทำแบบเรื่อยเถื่อย ทุกคนรีบขนอาหารไปสะสมไว้ที่นำโมโหที่สุดก็คือ มีผู้คนมาดูโนอาห์และต่างพากันรู้สึทักขบขันที่โนอาห์เอาสัตว์ทุกชนิดขึ้นเรือไปด้วย (รูป 2-3)

“มันน่าตกตะลึง มีอย่างที่ไหน สร้างเรือไว้บนบก ไม่มีน้ำลึกนิด แถมยังพาสัตว์ขึ้นเรือไปด้วย เขาจะทำสวนสัตว์?”

“ฮิ ฮิ จริงด้วย ข้าว่าเราไปกินเหล้าให้เมาไปเลยดีกว่า ฉลองโนอาห์สร้างสวนสัตว์”

แต่โนอาห์ไม่สนใจเสียงเยาะเย้ยเหล่านั้น ภรรยาและลูกของโนอาห์ก็ไม่หวั่นต่อคำต่อว่า ทุกคนรู้อยู่อย่างเดียวว่า พระเจ้าทรงนำเขาไปในทางที่ปลอดภัยที่สุด

เมื่อโนอาห์นำสัตว์และขนเสบียงขึ้นเรือพร้อมที่จะออกเดินทาง พระเจ้าจะทรงปิดประตูเรือเสีย ไม่มีใครออกได้ และไม่มีใครเข้าไปได้ด้วย! แต่จะเดินทางไปไหนกัน เรือแล่นบนดินได้หรือ? พระเจ้าจะทรงทำอะไรต่อไป เด็กๆ จะได้ฟังเรื่องต่อในวันอาทิตย์หน้าว่าอะไรจะเกิดขึ้นบ้าง

การตอบสนองจากเด็ก

แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนึกชื่อของสัตว์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยครูจะเป็นผู้จดลงบนกระดานว่า กลุ่มใดคิดชื่อสัตว์อะไร ไม่ให้ชนิดซ้ำกัน

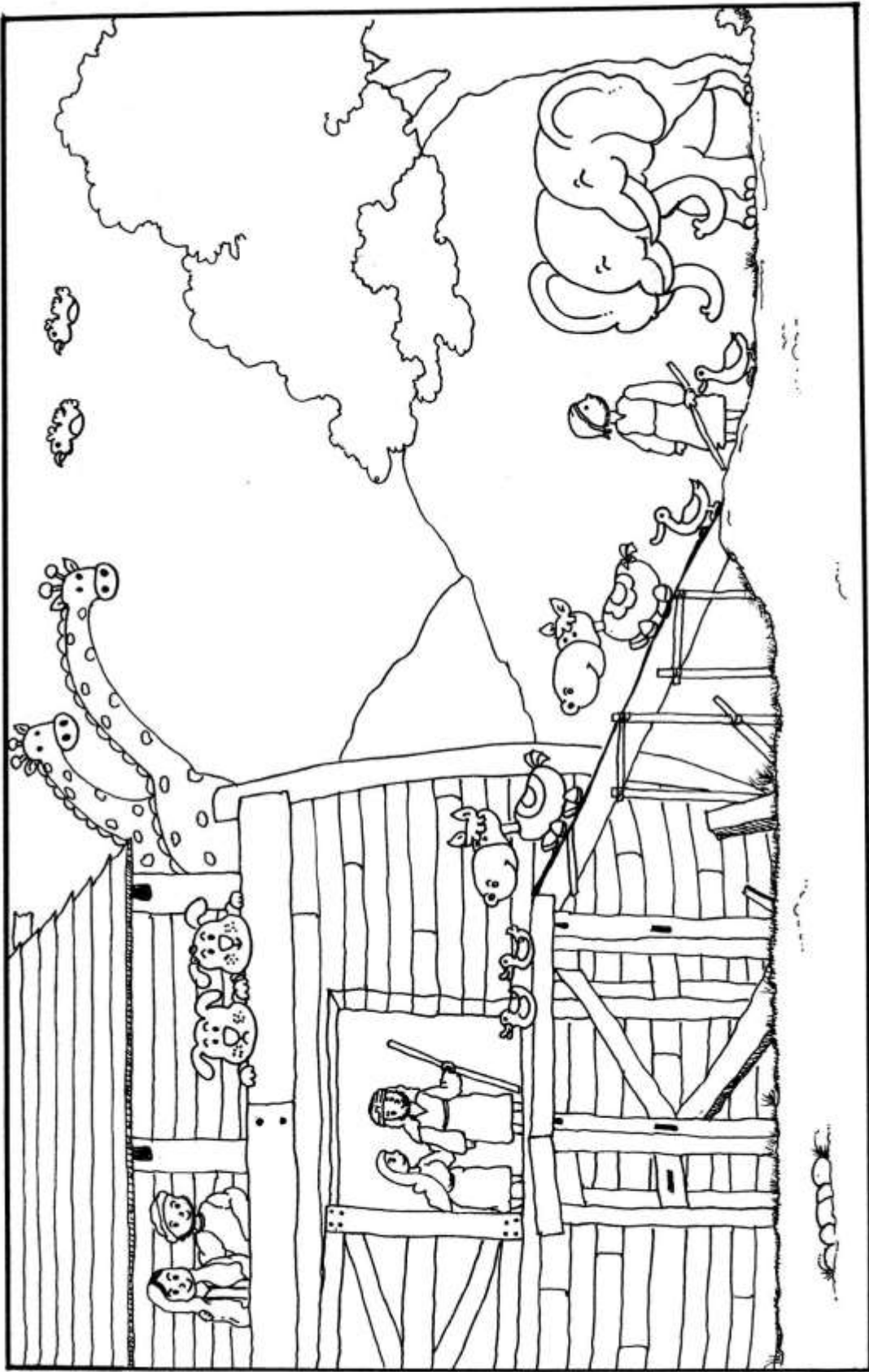
ข้อท่องจำ

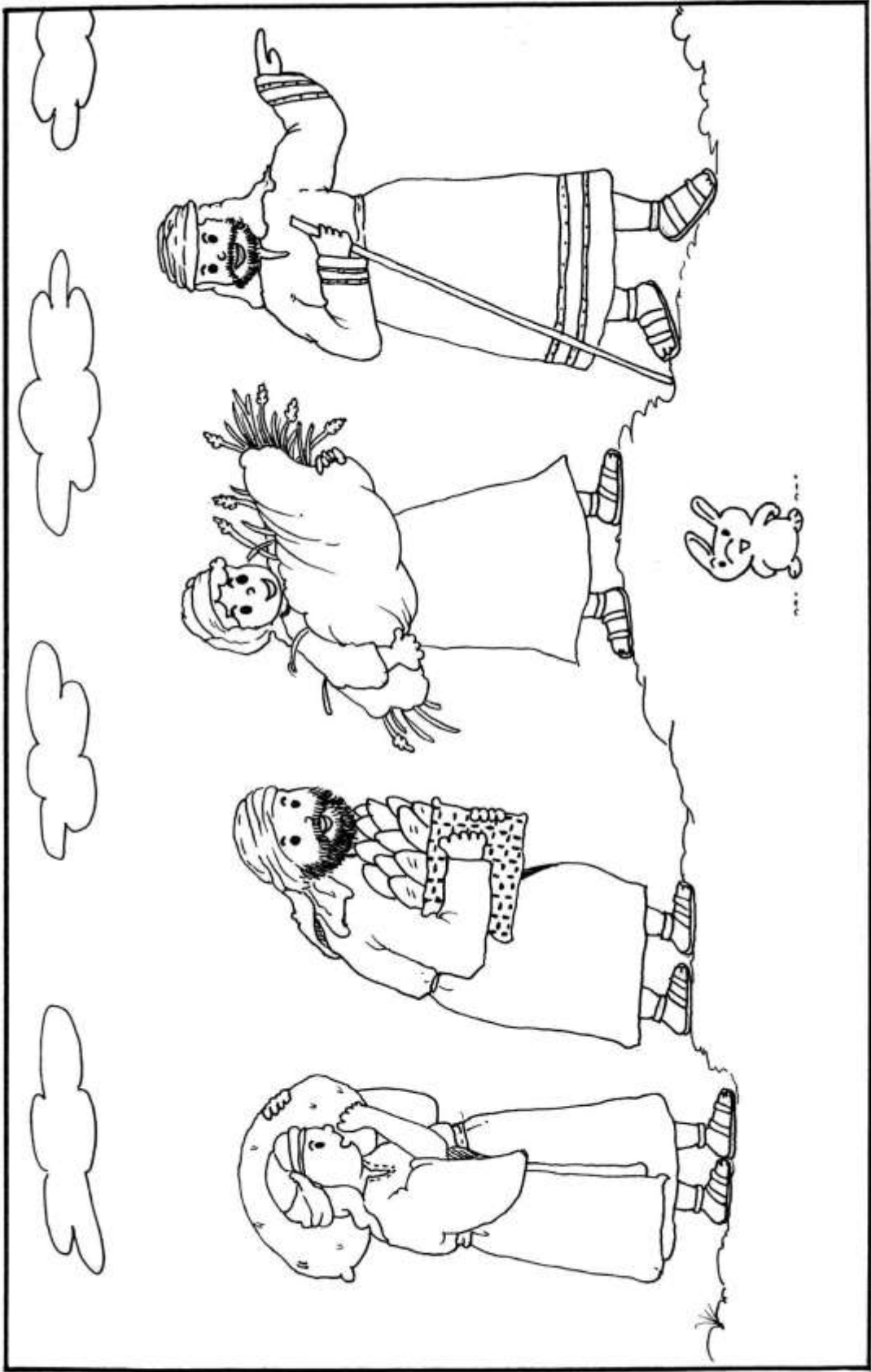
“พระราชกิจของพระเจ้าใหญ่หลวงนัก” (สดุดี 92:5)

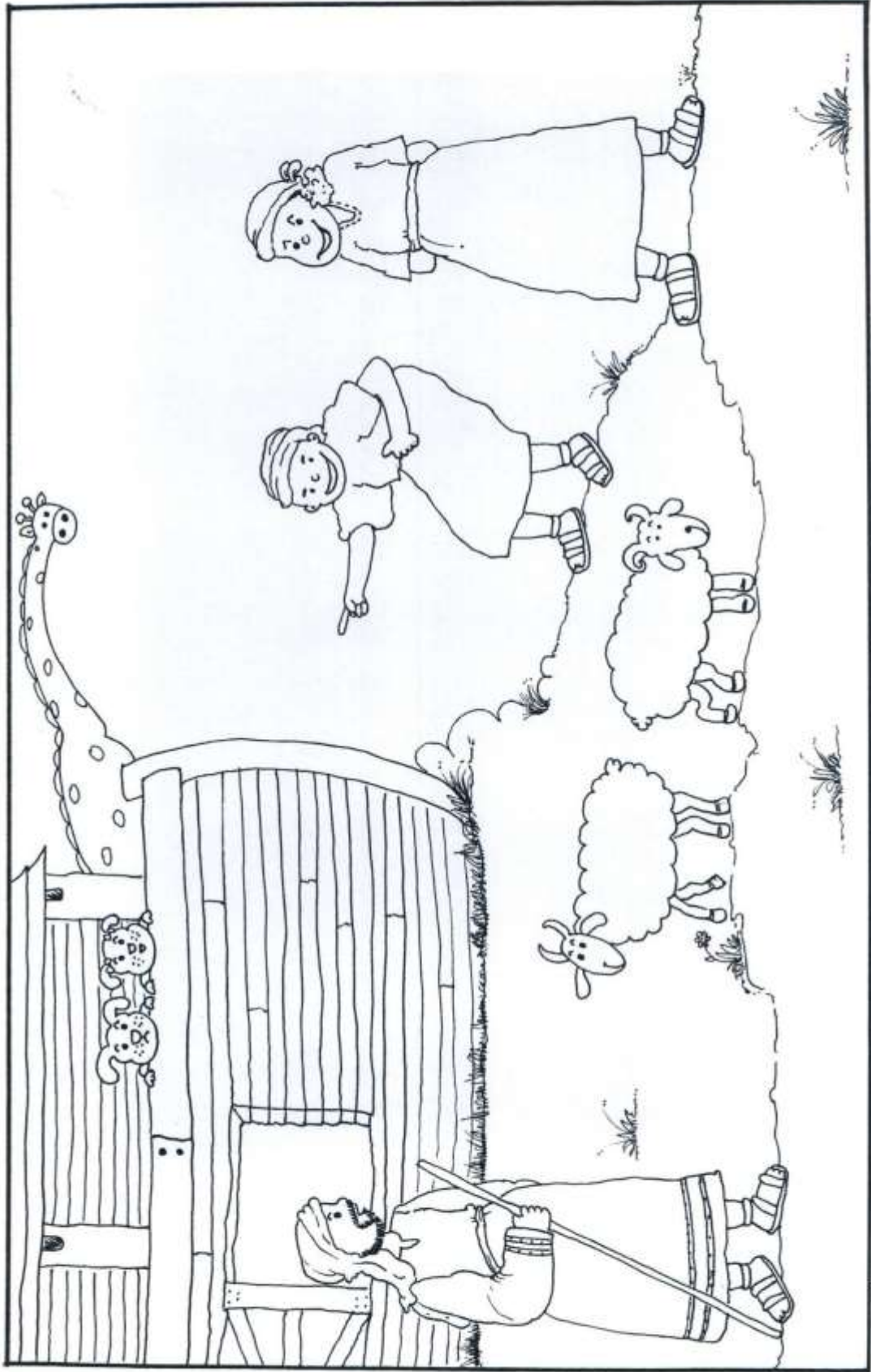
นำแผ่นการ์ดข้อท่องจำมาต่อกันตามยาว ใช้เทปกาวยึดเป็นตัวเชื่อม โดยการ์ดทั้งหมดนั้น พับได้ เมื่อนำออกมาท่องก็คลี่ออกมาเป็นหนังสือยาวๆ

เลิกชั้นเรียน

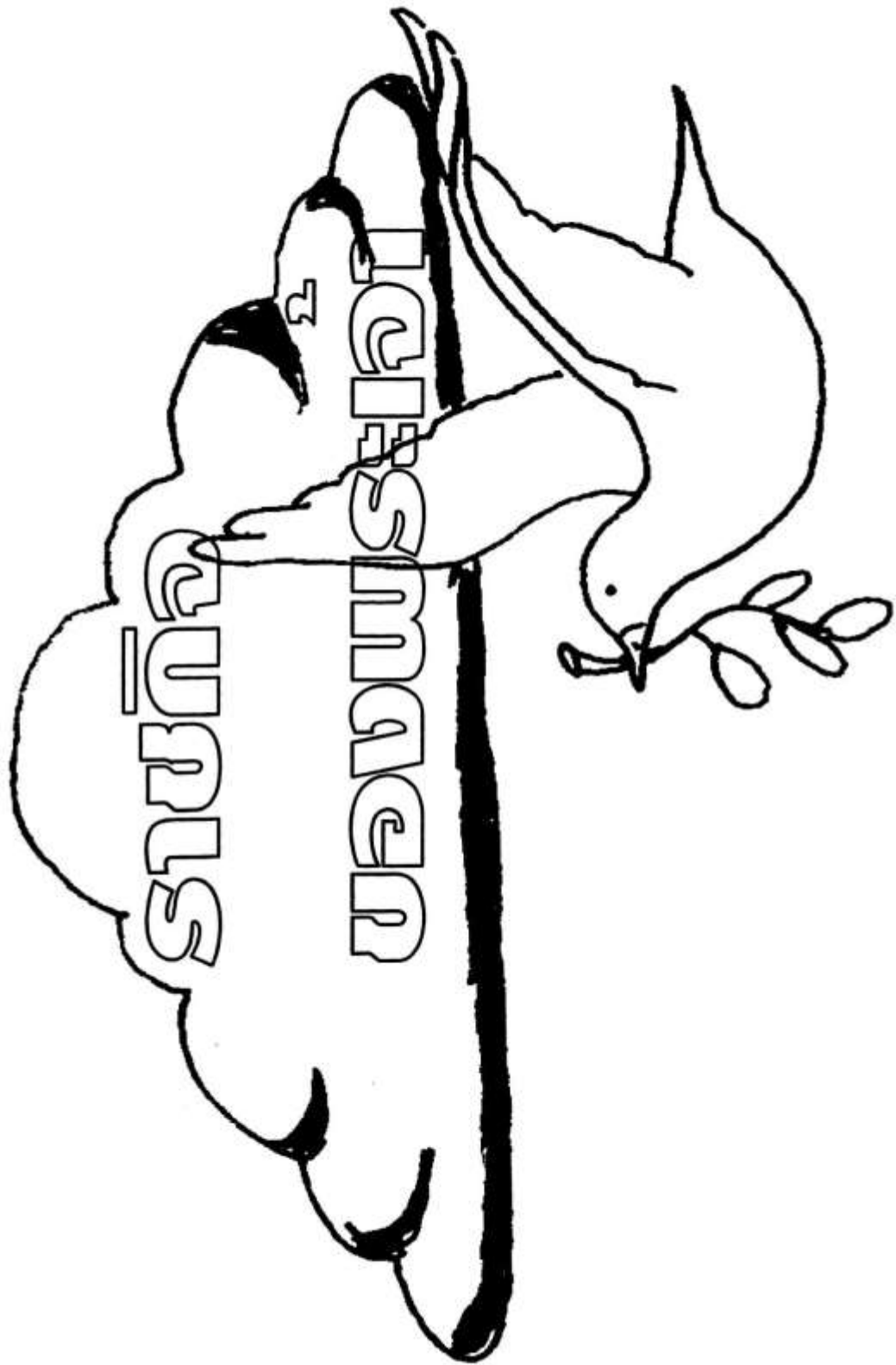
แจกกิจกรรมและใบปลิว ให้เด็กนำกลับไปอ่านบททวนที่บ้าน ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลา ก่อน”

บทที่ 2-2

บทที่ 3 วัลลแล้ว

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 8,9:1-17

ข้อท่องจำ พระเจ้าทรงครอบครอง จงให้แผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์ สดุดี 97:1

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้เด็กเห็นความยิ่งใหญ่ และความสัจย์ซื่อของพระเจ้า เมื่อพระองค์สัญญาแล้ว พระองค์ทรงทำตามพระสัญญานั้น

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง 3.แผ่นเพลง โบปลิวิ 4.กิจกรรม..คัตเตอร์ สี ที่เย็บกระดาษ รูปสัตว์ 5.เศษผ้าสำลีหรือกระดาษทราย กระดาษสำลี

แนวความคิดสำหรับครู

พระคัมภีร์ได้เล่าเรื่องน้ำท่วม และน้ำลดในรายละเอียด.. เราทราบว่าโนอาห์และครอบครัว รวมทั้งสัตว์ทั้งหลายอยู่ในเรือไม่ต่ำกว่า 5 เดือน! น่าอัศจรรย์จริงๆ ที่เขาสามารถเลี้ยงดูสิ่งมีชีวิตทุกอย่างในเรือด้วยเสบียงที่เขาเตรียมมาอย่างเพียงพอ

ให้เราคิดถึงลมมรสุมที่พัดเข้ามาพร้อมกับฝนติดต่อกันเป็นเวลา 40 วัน รวมทั้งน้ำที่ไหลมาพร้อมๆ กันภายใน 40 วัน อะไรจะเกิดขึ้น?

โนอาห์และครอบครัวขึ้นเรือไปในวันเดียวกับที่ฝนเริ่มตก (ปฐม. 8:13) ผู้ที่ปิดประตูเรือคือพระเจ้า... ถึงแม้โนอาห์เกิดอยากจะทำประตูนั้น เขาก็เปิดไม่ได้ พระเจ้าไม่ให้คนที่ปกป้องไว้แล้วออกไปพบกับอันตราย และก็ไม่ได้ให้คนที่ไม่เชื่อฟังเข้ามาได้!

ในช่วงเวลานั้นเองพระเจ้าได้ทำลายคนชั่วด้วยน้ำท่วมสัตว์ทั้งหลายที่อยู่ในป่า สัตว์ใช้งานทั้งปวงก็ตายแล้ว อันที่จริง 40 วัน ก็เพียงพอแล้วที่คนเหล่านั้นจะเสียชีวิตไปหมด แต่พระเจ้าทรงให้น้ำท่วมอยู่ถึง 150 วัน น้ำจึงเริ่มลด (8:11) พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์ พระองค์คิดถึงพันธสัญญา

ของพระองค์ ทรงบันดาลให้ลมพัดมา ทรงปิดตาน้ำ ฝนหยุดตกและเรือของโนอาห์ไปค้างติดอยู่ที่เขาอารารัต

โนอาห์ได้ถวายเป็นเครื่องบูชาอันเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า และพระเจ้าจึงดำริว่าจะไม่ทำลายโลกเช่นนี้อีก... (9:11) แม้มนุษย์จะชั่ว... และรู้ถึงน้ำเป็นเครื่องหมายหรือเป็นเหมือนลายเซ็นต์ของพระเจ้าในพันธสัญญานั้น!

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กๆ ที่เข้ามาในชั้นเรียน ทักทายเขาเป็นส่วนตัว คุยกับเขาเรื่องเกี่ยวกับน้ำท่วม ให้เขาเล่าให้ครูฟังว่า เขาชอบหรือไม่ชอบมันอย่างไร เมื่อน้ำท่วมแล้ว เขาทำอะไรบ้าง? พ่อแม่เดินทางไปทำงานอย่างไร ฯลฯ บอกเขาว่าวันนี้ครูเตรียมเรื่องเกี่ยวกับน้ำท่วมมาเล่าให้นักเรียนฟัง

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

รูปในกิจกรรมเป็นรูปสัตว์ต่างๆ ให้เด็กระบายสีรูปทั้ง 4 และนำมาเย็บติดกัน จากนั้น จึงกรีดตามเส้นขวาง เด็กจะได้สัมผัสภาพสัตว์ที่มีสัตว์หลายชนิดต่างกัน

นมัสการ

ต้อนรับ ทักทายเด็กๆ และให้เด็กสัปดาห์ 2 คู่ ออกมาหน้าชั้น สมมุติว่าเป็นสัตว์ชนิดใด ชนิดหนึ่ง และให้เขาทักทายกันตามจินตนาการของเขา

ร้องเพลง ฉันเป็นนกน้อย, กิ่งก่าสวยงาม, ใครนะสร้างฟ้า?, พระเยซูทรงรักเด็กหนักหนา

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างสัตว์ทั้งหลายมา ขอขอบคุณที่พระองค์ทรงปกป้องมันไว้จากอันตรายและให้เราได้เห็น ได้รู้มัน ขอพระเจ้าอวยพรให้เด็กๆ ทุกคนเข้าใจบทเรียนวันนี้

ถวายเป็นพร ให้เด็กคนหนึ่งถือถวายเป็นเครื่องบูชา ร้องเพลง “เราถวายเป็นใจยินดี”

เรื่องราวจากพระกัมภีร์

คราวที่แล้วครูเล่าให้เด็กๆ ฟังแล้วว่า สัตว์ทั้งหลายต่างขึ้นไปอยู่บนเรือกันหมด เอ! เรืออยู่บนบก แล้วใครจะลากเรือลงน้ำนะ? ! ยังมีสัตว์เข้าไปอยู่มากมาย เรือยิ่งหนัก แล้วก็ไม่มีล้อด้วย! จะทำอย่างไรกันดี?

โนอาห์ไม่ต้องทำอะไรเลย... เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างพร้อม มีเสียงอาหารพอเพียง พระเจ้าได้ให้ฝนตกลงอย่างหนัก เมื่อฝนตกโนอาห์ก็กับภรรยาและลูกๆ ก็รีบขึ้นเรือ พระเจ้าได้ปิดประตูเรือเสียแน่น โโนอาห์เปิดออกมาไม่ได้เลย โอโฮ้... ฝนตกหนักมากไม่พอ ยังมีน้ำพุ่งขึ้นมาจากพื้นดินเสียด้วย... วันที่หนึ่งผ่านไป ฝนก็ไม่หยุด คูชิ... น้ำท่วมเท่าหัวเข่าแล้ว วันที่ 2 ฝนยังตกอย่างหนัก น้ำสูงถึงเอวแล้ว วันที่ 3 ฝนก็ยังตก จนกระทั่งวันที่ 10 ยังไม่มีทีท่าว่าฝนจะหยุดตก (รูป 3-1)

โนอาห์กับภรรยาและลูกๆ รวมทั้งสัตว์ทั้งหลายเปียกไหม?... ไม่... พวกเขาไม่เปียกเลย เพราะอยู่ในเรือปลอดภัย ภายนอกน้ำท่วมหลังคาบ้านแล้ว... คนทั้งหลายที่เคยหัวเราะเยาะโนอาห์ ต้องปีนขึ้นไปอยู่บนต้นไม้บนภูเขา พวกเขาร้องขอให้โนอาห์ช่วย แต่... โโนอาห์ช่วยได้ไหม? ...ไม่ได้...พระเจ้าได้ปิดประตูเรือเสียสนิท “ช่วยด้วย โโนอาห์ ช่วยข้าด้วย ขอขึ้นเรือด้วยคน” “ท่านโนอาห์ ข้าจะตายอยู่แล้ว ช่วยข้าที” ...ถึงโนอาห์อยากช่วยเขา ก็ทำไม่ได้ คนที่เยาะเย้ยโนอาห์ บัดนี้กำลังจะตาย... พระเจ้าจำเป็นต้องล้างพวกเขาออกจากโลกนี้ ...เพราะบาปของเขามีมากเกินไป (รูป 3-2)

พระเจ้าได้ทำลายล้างมนุษย์ทั้งปวง ทั้งสัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์เลี้ยงที่อยู่บนพื้นโลกทั้งสิ้น แต่ใครที่รอดชีวิต? (ให้เด็กตอบสนอง)

39 วันล่วงมาแล้ว วันนี้เป็นวันที่ 40 น่าแปลก ฝนค่อยๆ ซาลงๆ วันที่ 41 ฝนหยุดสนิท ไม่มีน้ำฝนอีกเลย แต่มีน้ำท่วมเต็มแผ่นดินไปหมด มองออกไปเห็นแต่น้ำ ทั้งซ้าย ทั้งขวา ทั้งหน้าและหลัง เห็นท้องฟ้าเว้งว่าง ไม่มีต้นไม้ ไม่มีเกาะ ไม่มีภูเขา ทุกอย่างอยู่ใต้น้ำทั้งสิ้น

เรือได้ลอยอยู่อย่างนั้นถึง 150 วัน หรือคิดง่ายๆ ว่าเป็น 5 เดือน โนอาห์ ภรรยาและลูกๆ ได้ดูแลให้อาหารสัตว์เป็นเวลา 5 เดือน พระเจ้าก็ทรงคิดถึงเขา และบันดาลให้มีลมพัดมา น้ำก็ค่อยๆ ลดลงๆ ไม่นานนัก เราก็เห็นยอดเขา

น้ำลดลงเรื่อยๆ เริ่มเห็นต้นไม้ เห็นสิ่งต่างๆ มากขึ้น... ในที่สุดเรือที่โคลงเคลงเพราะน้ำก็อยู่เฉยๆ เอ๊ะ! ทำไมละ เรือไปติดอยู่บนภูเขาแห่งหนึ่ง “โฮโย... ! โฮโย! “ทุกคนร้อง “เราลงจากเรือได้แล้ว...” โนอาห์ปล่อยให้สัตว์ทั้งหลายลงจากเรือ เมื่อมันลงไปนั้นดูน่าตกมาก บางตัวก็เดินไปได้สบาย บางตัวก็รู้สึกแปลกๆ เพราะมันอยู่ในเรือมานานมาก รู้สึกเมื่อย! บางตัวลงมาเดินแล้วก็ลื่นหกล้มนอนแผ่ไปเลย เพราะดินยังลื่นและแฉะมาก... ในที่สุดทุกตัวก็ออกจากเรือ ไม่มีสัตว์เหลืออยู่ มันต่างแยกย้ายกันเข้าไปอยู่ในป่า ส่วนสัตว์เลี้ยงก็ยังอยู่กับ โนอาห์ต่อไป (รูป 3-3)

เมื่อ โนอาห์ลงมา เขาได้ฆ่าสัตว์ถวายเป็นเครื่องเผาบูชาต่อพระเจ้า พระเจ้าพอพระทัยมาก พระองค์ทรงอวยพรเขาว่า

“เจ้าจะมีลูกหลานจนเต็มแผ่นดิน... เราจะไม่ทำลายโลกเช่นนี้อีก... ตราบนี้ต่อไป จะมีฤดูหนาวกับฤดูเกี่ยว มีเวลาเย็น และมีวันและคืนเรื่อยไป”

“เราจะตั้งรุ้งกินน้ำไว้เป็นเครื่องหมายของสัญญาของเรา เมื่อรุ้งที่เมฆ เราจะดูรุ้งนั้น และเราจะระลึกถึงสัญญาของเราเสมอ”

การตอบสนองจากเด็ก

ให้ครูอ่านจากข้อความต่อไปนี้ แล้วให้เด็กแก้ไขสิ่งที่ผิดให้ถูกต้อง

1. ก่อนที่น้ำจะท่วมโลก พระเจ้าทรงสั่งให้โนอาห์ต่อเรือรบ
2. โนอาห์ซีเกียมากไม่ยอมทำ
3. โนอาห์ต่อเรือ โดยมีชาวบ้านมาช่วยมากมาย

4.พอต่อเรือเสร็จ โนอาห์ก็เอาสัตว์ทุกตัวในโลกขึ้นไปบนเรือ

5.เมื่อฝนตก น้ำท่วม โนอาห์ก็เปิดประตูเรือรับคนอีกหลายคนขึ้นไป

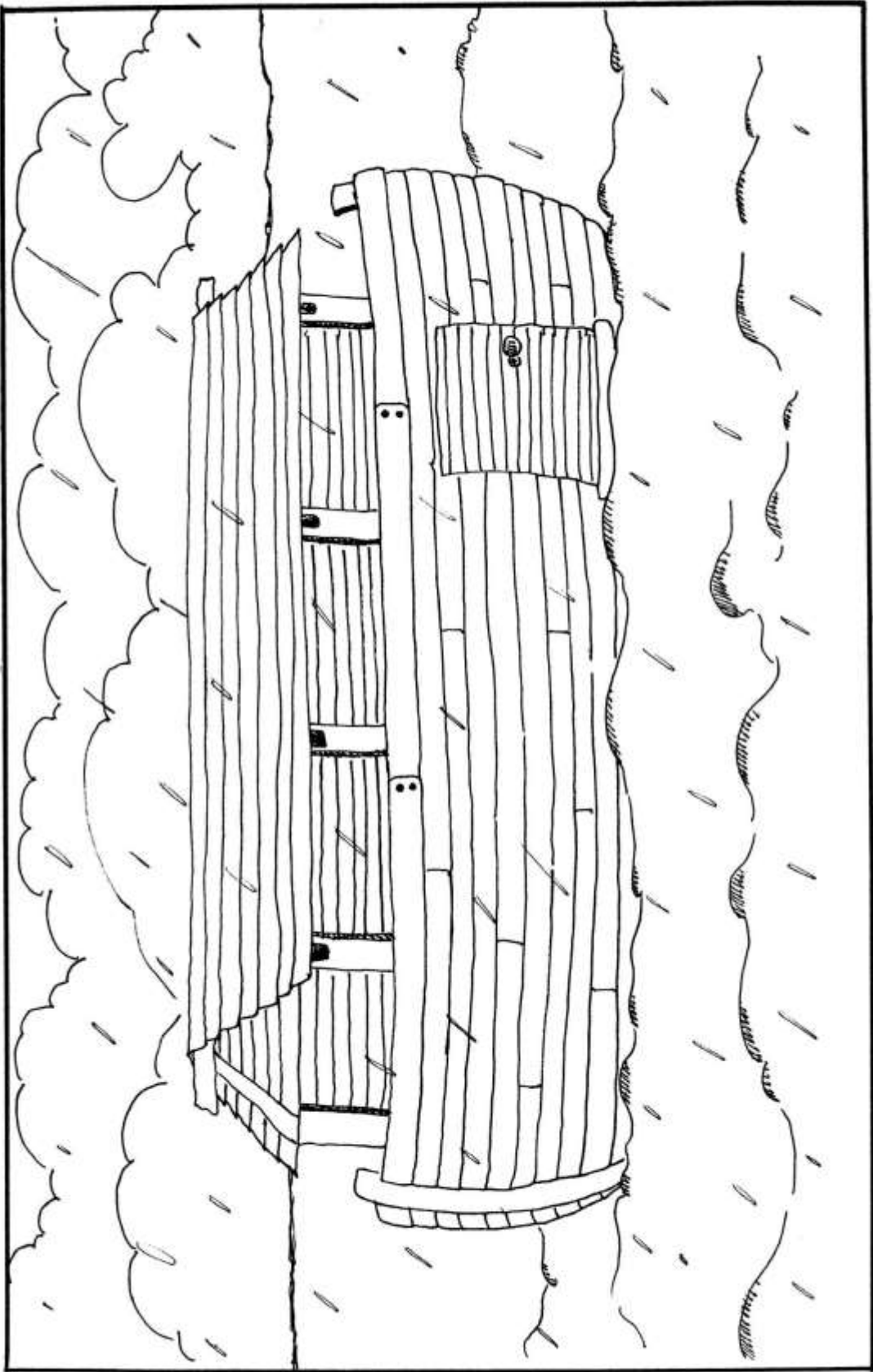
ข้อท่องจำ

พระเจ้าทรงครอบครอง จงให้แผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์ (สดุดี 97:1)

นำข้อท่องจำมาระบายสีสวยๆ ติดเศษผ้าสำลี หรือกระดาษทรายด้านหลัง ตัดออกเป็น 6 ชิ้น ให้เด็กท่องพร้อมกัน แล้วสลับที่让孩子มาเรียงใหม่ให้ถูกต้อง

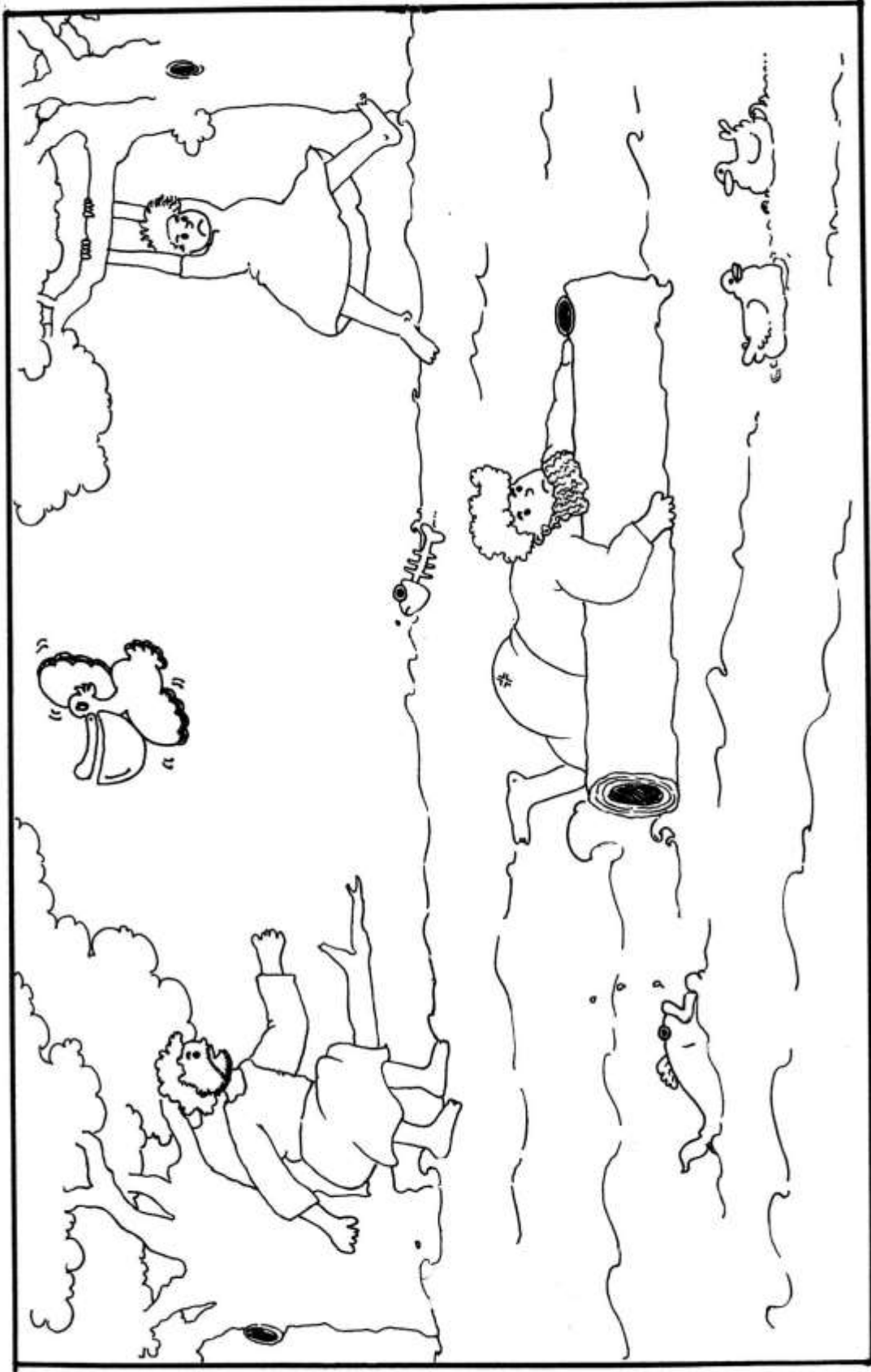
เลิกชั้นเรียน

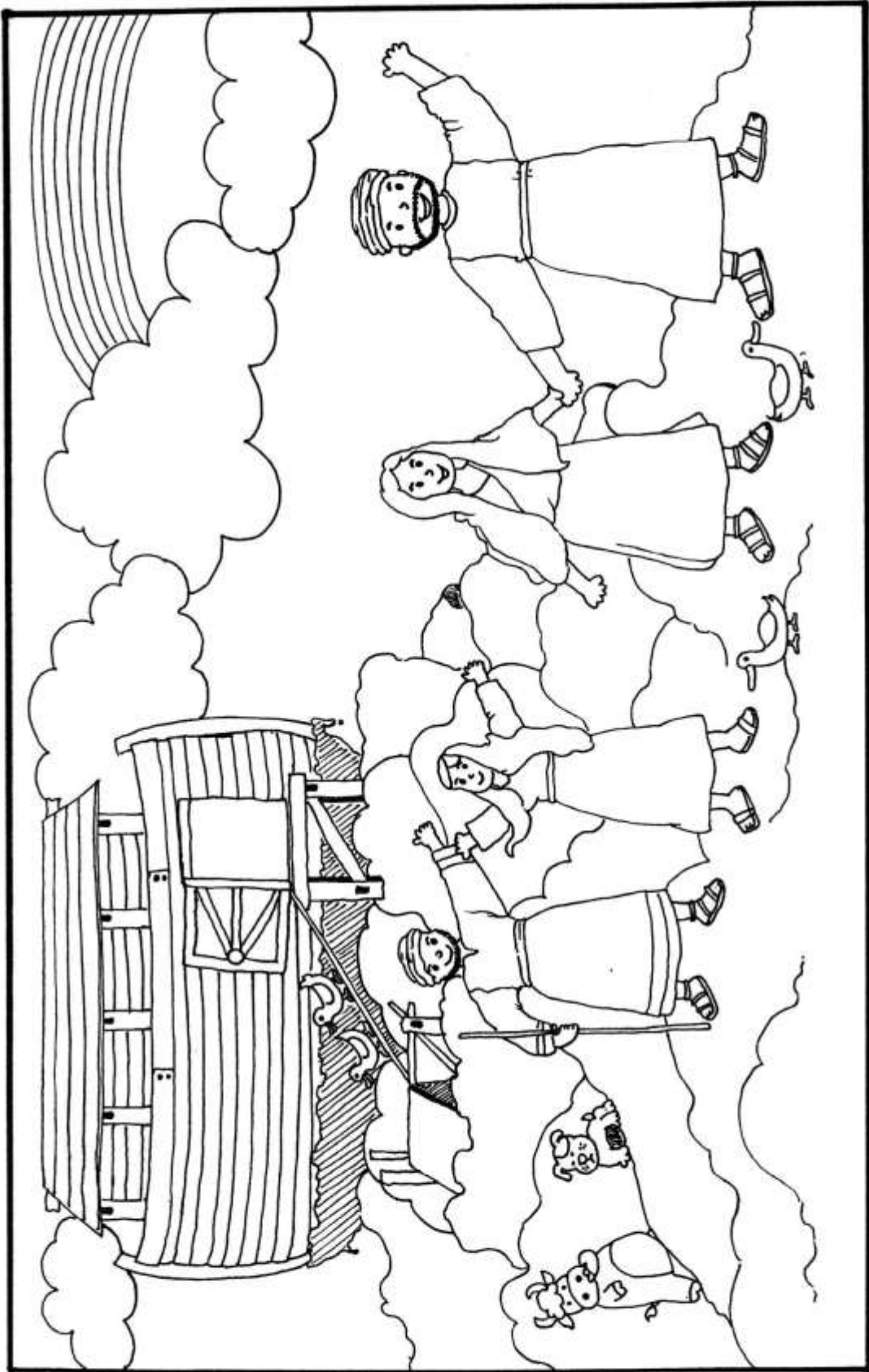
แจกใบปลิว และกิจกรรมให้เด็ก ให้เขาอ่านบททวนข้อความหลังใบปลิวที่บ้าน! ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดมาก่อน”

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

บทที่ 4 หอสูงเทียมฟ้า

ข้อพระคัมภีร์   ปฐมกาล 11:1-9

ข้อท่องจำ   จงคิดถึงการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ สดุดี 105:5

เป้าหมายบทเรียน   เพื่อให้เด็กเห็นว่า แม้มนุษย์จะเก่ง แต่เขาก็ยังเป็นของพระเจ้า ให้เขารู้ว่าไม่มีใครเก่งเกินพระเจ้าไปได้

อุปกรณ์การสอน   1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง 3.แผ่นเพลง, ใบปลิว 4.กิจกรรม... รูปหอบาเบล, กาว, สี, กรรไกร 5.ไม้หนีบ, ราวตากผ้าสั้นๆ

แนวความคิดสำหรับครู

หลังจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก ลูกชายของโนอาห์ทั้ง 3 คือ เซม ฮามและยาเฟท ได้มีลูกหลานแผ่ไพศาลออกไปทั่วโลกจากเขาอารารัต เซมมีลูกหลานที่ออกไปอยู่ตามคาบสมุทรอาราเบีย เชื้อสายของฮามอยู่แถบบาบิโลน เอเรค ซึ่งอยู่ในแผ่นดินชินาร์ ส่วนเชื้อสายของยาเฟทไปตามฝั่งทะเล ไปทางเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือ เชื้อสายของฮามนั้น กลายเป็นศัตรูของอิสราเอล (ซึ่งเป็นเชื้อสายของเซม) พวกนี้คือชนคานาอัน ฟิลิสเตีย ฯลฯ

ผู้คนที่มาก่อสร้างหอบาเบล คือ กลุ่มที่อพยพมายังแผ่นดินชินาร์ ซึ่งเป็นลูกหลานของฮามนั่นเอง

การก่อสร้างหอบาเบลเริ่มต้นจากความเย่อหยิ่งของมนุษย์ ต้องการชื่อเสียง เขาพยายามสร้างเมือง ก่อหอให้มียอดเทียมฟ้า

น่าขันที่ว่าพระเจ้าต้องเสด็จลงมา เพื่อดูหอคอยอันสูงลิบของเขา พระองค์ตัดสินใจที่จะทำให้ภาษาของเขาุ่นวาย เพื่อเขาจะได้เลิกสร้างชื่อให้กับตนเอง พระองค์ตรัสว่า “เมื่อมนุษย์ตั้งใจทำอะไร ก็ทำได้ทั้งนั้น” นี่เป็นความจริง มนุษย์เคยฝันจะขึ้นไปบนดวงจันทร์ไปสำรวจอวกาศ เขาก็ทำ

สำเร็จ จุดสำคัญคือ เขาทำเพื่ออะไร เพื่อสร้างชื่อหรือเพื่อเหตุผลอื่น?? พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ให้มนุษย์ยกย่องและแสวงหาชื่อเสียงให้ตนเอง

บทเรียนนี้มีความหมายสำหรับเราทุกคน เมื่อเราทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เราควรพิจารณาดูให้แน่ว่า แรงจูงใจของเราบริสุทธิ์สะอาดหรือไม่

เริ่มต้นชั้นเรียน

หากลองกระดาษขนาดต่างๆ มา ให้มากที่สุด เตรียมไว้ในห้อง หากมีไม้บล็อก หรือเศษไม้ที่เป็นแท่ง (ต้องไม่มีเลี่ยน) ก็ใช้ได้...

เมื่อเด็กๆ เข้ามาให้เขาช่วยกันต่อไม้หรือกลอง ให้สูงสุดเท่าที่จะทำได้

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำรูปหอบาเบลมาระบายสี ทากาวและประกอบเป็นหอบาเบลทรงกรวย บอกเด็กว่า ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มนุษย์ได้พยายามสร้างหอสูง แต่มันไม่เสร็จ สักครู่เราจะได้ทราบว่า มีอะไรเกิดขึ้นกับหอ

นมัสการ

ต้อนรับ แสดงความยินดีที่พบเด็กๆ บอกเด็กว่า วันนี้มีเรื่องสำคัญเกี่ยวกับภาษาต่างๆ เราจะพูดคำทักทายเป็น 4 ภาษากัน (ให้เขาฝึกพูดสักครู่)

สวัสดี...ภาษาไทย

เจ้าซ่ง...ภาษาจีน

ก๊อมอร์นิง...ภาษาอังกฤษ

บองซูร์...ภาษาฝรั่งเศส

ร้องเพลง พระเยซูทรงรักเด็กหน้าหนา ภายในชีวิตเราต้องการพระเยซู ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับคริสตจักร ขอบคุณพระองค์ที่เรามีชั้นเรียนรวี เรายังรักพระองค์ ขอพระองค์ทรงช่วยให้เรารักพระองค์และเพื่อนๆ ของเรามากขึ้น

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง “นี่เป็นเวลา!” ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเลี้ยงดูเรา และทำตามคำสอนของพระองค์ที่บอกให้เราถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

หลังจากน้ำลด และคนทุกคน สัตว์ทุกตัวได้ลงมาจากเรือใหญ่แล้ว ลูกของโนอาห์ก็มีลูกอีกหลายๆ คน ลูกก็แต่งงานมีลูกๆ หลานๆ อีกมากมาย กลายเป็นหมู่บ้านใหญ่ๆ กลายเป็นเมืองใหญ่ทีเดียว... เขาทุกคนพูดภาษาเหมือนกัน... เขาไม่ได้พูดภาษาไทย อังกฤษ หรือจีน แต่เขาพูดภาษาของเขา... ทุกคนเข้าใจภาษาดี ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ก็พูดภาษานั้น เราไม่ทราบภาษาที่เรียกว่าอะไร...

ต่อมามีคนกลุ่มใหญ่ที่เดียวหากินเดินทางไปยังที่แห่งหนึ่ง เรียกว่า แผ่นดินชินาร์ แผ่นดินนี้มีต้นไม้ ดอกไม้สวยงาม เป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์จริง เมื่อมาถึงทุกคนพอใจมาก และคิดกันว่าที่จะสร้างเมืองใหญ่โตที่นี่ พวกเขาที่พัก กางเต็นท์จัดหาอาหารกินและพักผ่อน

เช้าวันรุ่งขึ้น พวกผู้ชายพากันออกไปทำอิฐ เผอิฐให้สุกแข็งแรงมาก... เขาทำอิฐอยู่หลายวัน เมื่อมีอิฐมากพอที่จะเริ่มสร้าง เขาก็เริ่มตักก่อสร้างบ้าน สร้างกำแพงเมืองขึ้น แล้วคนหนึ่งก็มีความคิดใหม่ เขากล่าวว่า “เออ! นี่แน่ะ เราน่าจะสร้างหอสูงนะ” “อะไรนะ หอ... หอคืออะไร ข้าไม่รู้จัก” คนหนึ่งถาม (รูป 4-1) “หอ ก็เป็นตึกที่เราสร้างสูง สูง ขึ้นไปให้ถึงเมฆนั่นไง” “อ้อ! ดี... มาซิ มาสร้างไว้ เราจะได้มีชื่อเสียงโด่งดังไปเลย” “ฉันก็ว่าดี เราจะได้อยู่แถวนี้ละ ไม่ต้องโยกย้ายไปที่ไหนอีกแล้ว...”

ทุกคนเห็นดีด้วยจึงเริ่มตักสร้างหอสูงอย่างที่คิดไว้ เขาเอาหินใหญ่มาทำเป็นรากฐานชั้นล่างสุดแล้วค่อยๆ ก่อขึ้นไปเรื่อยๆ (ให้เรามาทำทำสร้างหอใหญ่)

ตอนแรกการสร้างหอก็ไม่ยากเท่าไร แต่พอสูงขึ้นไปๆ มันก็ยากขึ้น ช่างก่ออิฐ ต้องปีนขึ้นไป ต้องมีคนขนอิฐ ขนยางมะตอยขึ้นไป แต่พวกเขาอยากมีชื่อเสียง อยากโด่งดัง เขาจึงอดทน เขาคิดว่า ครั้งนี้แหละ เขาจะไปได้ถึงฟ้าเลย! (รูป 4-2)

แต่มีผู้หนึ่งอยู่สูงยิ่งกว่าฟ้าเสียอีก... ผู้นี้ได้มองลงมา “เอ๊ะ! มนุษย์กำลังทำอะไรอยู่?” ผู้ นั่นคือ พระเจ้า (ทำท่ามอง) พระองค์มองลงมา เห็นมนุษย์พยายามสร้างหออยู่ลิบๆ พระองค์เสด็จลงมาดูเมือง และหอสูงที่คนเหล่านั้นสร้างให้... คูซิ! นี่เป็นครั้งแรกที่เขาจะทำ มนุษย์นะเก่งมาก! ถ้าตั้งใจจะทำ อะไรก็ได้ทั้งนั้น... แต่เขาไม่ได้ทำเพื่อยกย่องพระเจ้า เขาทำเพื่อยกย่องตนเอง เขาอยากเป็นใหญ่ ยิ่งกว่าพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงต้องจัดการกับพวกนี้

เด็กๆ รู้ไหม... พระเจ้าทำอย่างไร? ให้นำมาท่อมพวกเขาอีกไซ้ไหม? (ให้เด็กตอบสนอง) ไม่... พระเจ้าสัญญาแล้วว่า จะไม่ให้นำมาท่อมโลกแบบสมัยของโนอาห์อีก พระเจ้าให้สัตว์ป่ามากินเขาหรือไม่... พระเจ้าไม่โหดร้ายอย่างนั้น... พระเจ้าทำสิ่งหนึ่งซึ่งตลกดี

(ครูทำเป็นพูดภาษาอีกภาษา สั่งให้อีกคนทำโน่นทำนี่) ...เอ เด็กๆ รู้ไหมว่าครูพูดอะไร... ไม่รู้เลย และไม่ทราบว่าคุณจะสั่งอะไร ถ้าครูบอก ลูกขึ้น เด็กๆ เข้าใจ บอกว่าหีบอิฐให้หน่อย ก็เข้าใจ แต่ถ้าบอกว่า พลีส ก็ฟ มี อะ ครึ่งค เด็กๆ เข้าใจไหม? (ถ้ามีเด็กใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในห้องด้วย ให้ครูใช้ภาษาอื่นที่เด็กไม่เข้าใจ แต่งขึ้นมาเองก็ได้) (รูป 4-3)

พระเจ้าทรงทำให้ภาษาของเขาุ่นวายไป เขาจึงพูดไม่เข้าใจกัน เขาพูดอย่าง เข้าใจอีกอย่าง บอกให้หีบอิฐ อีกคนอาจฟังเป็นว่าไปนอนเถอะ ดังนั้นเป็นต้น พวกเขาุ่นวาย สับสน... เป็นอย่างนี้หลายวัน เข้า ทุกคนจึงท้อถอย และเลิกสร้างหอสูงตั้งแต่บัดนั้น

การตอบสนองจากเด็ก

แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มคิดเล่นละครใบ้ เกี่ยวกับการสร้างหอบาเบลตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ออกมาแสดงที่ละกลุ่ม

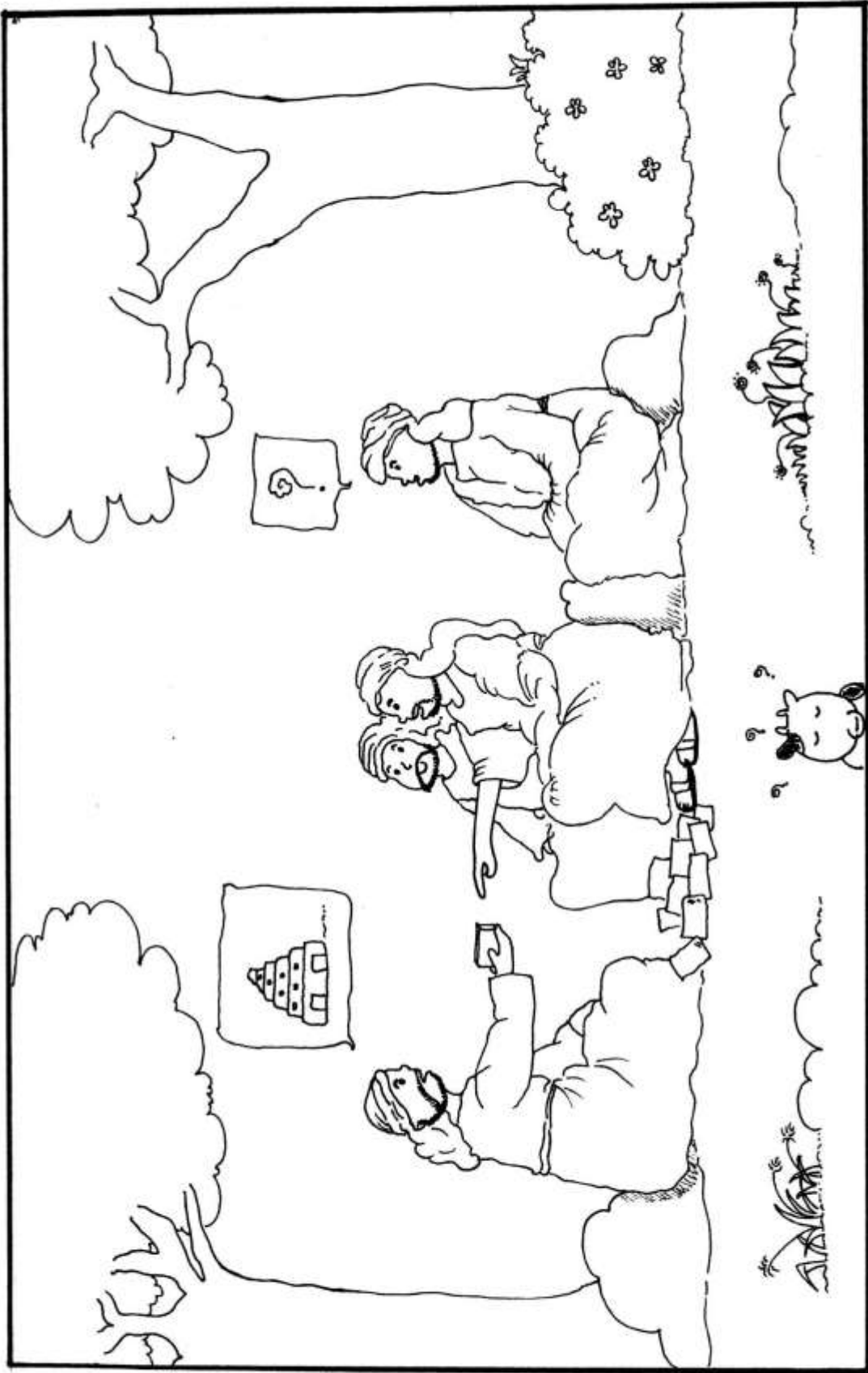
ข้อท่องจำ

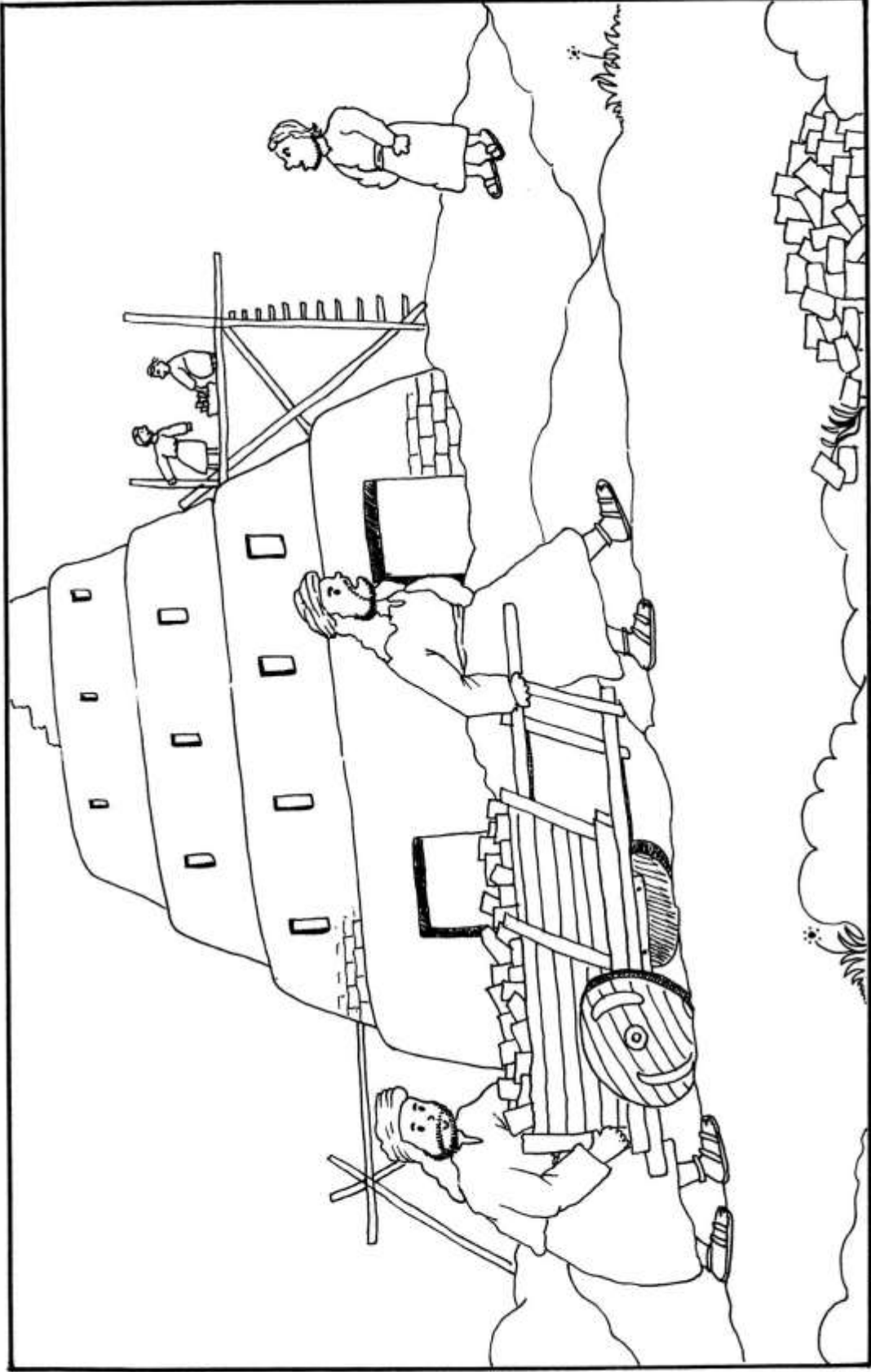
ให้เด็กถือเชือกราวตากผ้าข้างละเส้น และหนีบข้อท่องจำไว้บนรานั้น ท่องพร้อมกัน

จงคิดถึงการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ (สดุดี 105:5)

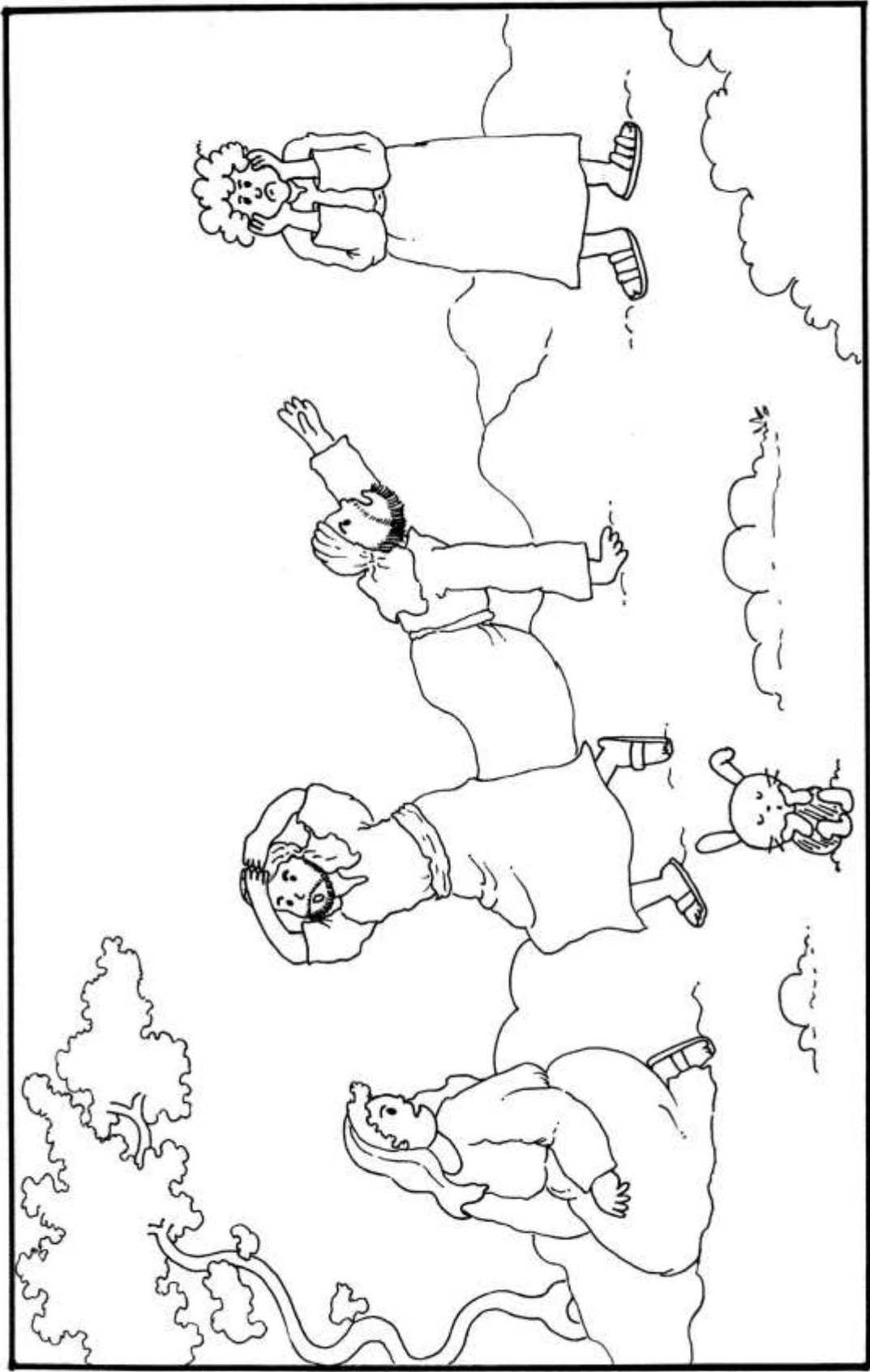
เลิกชั้นเรียน

แจกกิจกรรมและใบปลิวคืนให้เด็ก ชวนให้เขามาโบสถ์แต่เช้าในอาทิตย์หน้า ร้องเพลง “ก่อนที่
เราจะพุดลา ก่อน”

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

บทที่ 4-1

ที่พระเจ้าทรงกระทำ

สดุดี 105:5

ในการเล่าเรื่อง ครูควรนำเด็กให้เห็นคุณลักษณะอันดีของโยเซฟที่มีต่อพี่น้องของเขา แม้ว่าเขาจะถูกทำร้าย ให้เด็กๆ ได้เห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่กับโยเซฟ นี่เป็นเหตุให้โยเซฟทำดีกับพี่น้องได้ และเขาคิดที่จะทำตามอย่างโยเซฟ

เริ่มต้นชั้นเรียน

นำกระดาษแผ่นใหญ่มาปะไว้ที่ผนังห้อง ร่างภาพถนนไว้เตรียมพร้อมสำหรับเด็กๆ เมื่อเขาเข้ามาให้ครูทักทายเขาและชวนให้เขาวาดรูปต้นไม้ ดอกไม้ ภูเขาหรือฟุ่มไม้ นก ฯลฯ ขณะที่เขาวาดให้พูดถึงการเดินทางว่า เราจะเดินทางไปตามถนนด้วยอะไรดี... จักรยาน รถยนต์ รถประจำทาง ให้เขาสนทนาถึงการเดินทางมายังคริสตจักร

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำรูปโยเซฟติดลงในกระดาษแข็ง แล้วนำมาให้เด็กระบายสี ตัดแต่งให้เรียบร้อยแล้วระบายสีเสื้อผ้าให้สวยงาม นำมาสวมให้โยเซฟ (เด็กจะสนุกยิ่งขึ้นหากครูช่วยทำเสื้อผ้าให้โยเซฟผลัดเปลี่ยนหลายๆ ตัว)

นมัสการ

ต้อนรับ กล่าวต้อนรับเด็กๆ เรียกชื่อของเขาทุกคน แสดงความดีใจที่เขามานมัสการพระเจ้า ร่วมกันกับครู และเพื่อนๆ

ร้องเพลง พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน ภายในชีวิตเราต้องการพระเยซู รักซึ่งกันและกัน พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับโยเซฟที่เป็นตัวอย่างที่ดีของเรา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กๆ เข้าใจบทเรียนอย่างแจ่มแจ้ง

ถวายเป็นทรัพย์ บอกเด็กๆ ว่า เราถวายเป็นเงินนี้ จะใช้ในการประกาศ อาจเป็นคำรถ หรือคำใบปลิว ฯลฯ ร้องเพลง “เราถวายเป็นใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

(ภาพประกอบสามารถทำติดกระดานสำลีสได้)

คูชิ ชายคนนี้มีลูกชายหลายคน เป็นลูกชายทั้งนั้น (รูปที่ 5-1) ให้เรมานับด้วยกันซิว่า เขามีลูกกี่คนกันแน่ (นับพร้อมกับเด็กๆ) เขามีลูกทั้งหมด 12 คน คนรองสุดท้องนั้นชื่อโยเซฟ

เด็กๆ คิดว่ายาโคบซึ่งเป็นพ่อ รักลูกๆ ไหม ใช่แล้ว! พ่อรักลูกทุกคน แต่พ่อรักลูกโยเซฟมากที่สุดด้วย ทำไมเราทราบล่ะ? ก็เพราะยาโคบได้ตัดเส้นให้โยเซฟ ดีไหม ที่พ่อใจดีกับโยเซฟ?

พวกเขาไม่ได้เสียสวอย่างโยเซฟ ทำให้เขาไม่พอใจมาก พี่ๆ เห็นว่าพ่อไม่ได้รักเขาทุกคนเท่ากัน ดังนั้น พี่บางคนจึงไม่ชอบโยเซฟเอามากๆ พี่คนหนึ่งกล่าวว่า

“เจ้าโยเซฟนี่นำหมันไส้ นะ ข้าไม่ชอบมันเลย!” อีกคนได้ยื่นก็กล่าววว่า “ถ้ามีโอกาสเมื่อไร ข้าจะจัดการกับมันแน่ๆ”

วันหนึ่ง พ่อกล่าวแก่โยเซฟว่า “นี่แน่ะ พี่ชายของลูกเขาเลี้ยงสัตว์อยู่ที่เมืองเชเคนนะ พ่ออยากให้ลูกไปหาพี่ๆ คูชิว่าพี่ๆ สบายดีอยู่หรือเปล่า แล้วเจ้าก็กลับมาบอกพ่อนะ” “ครับพ่อ” โยเซฟตอบ “ลูกจะไปดูว่าพี่ๆ เป็นอย่างไร ลูกจะไปวันนี้เลย” แล้วเขาก็ออกเดินทางไป

โยเซฟใส่เสื้อสวของเขาออกเดินทางไป (รูป 5-2) เขาเดินทางไปเป็นระยะเวลาานาน เมื่อโยเซฟเหนื่อยเขาจะหยุดพักได้ร่มไม้ หายเหนื่อยก็เดินต่อไป (ครูทำท่าเดินและป้องตามองหาพี่ชาย) “นั่นไง ... พบแล้ว พี่อยู่นั่นเอง”

พี่ๆ ก็เห็นโยเซฟแต่ไกลเช่นกัน พี่หลายคนเกลียดโยเซฟ จึงคิดกันว่า “ให้เราจัดการฆ่าเจ้าโยเซฟเถอะ พ่อรักมันมากไป”

โอ... พี่ชายใจร้ายคิดว่าจะมาโยเซฟ แย่จัง... แต่ขอบคุณพระเจ้า พี่ชายคนหนึ่งชื่อรูเบน
อยากจะช่วยโยเซฟ กล่าวว่า “อย่าทำอย่างนั้น อย่าฆ่าเขา ทิ้งโยเซฟลงในบ่อก็พอละ” พี่รูเบนบอก
ดังนั้น เพราะคิดว่า เมื่อคนอื่นเผลอ เขาจะช่วยโยเซฟให้ขึ้นจากบ่อ

เมื่อโยเซฟเดินมาถึงเขายี่มให้กับพี่ชาย “พี่สะ พ่อคิดถึงพี่ๆ มากเลย” ทันใดนั้น พี่ชายคนหนึ่งก็
จับตัวโยเซฟถอดเสื้อและโยนลงไปบ่อแห้ง! โครม... “โธ่!” โยเซฟร้อง “พี่ครับ อย่าทำผมเลย
ปล่อยผมไปเถอะ” “พี่ครับช่วยผมด้วย พี่รูเบน พี่รูเบนอยู่ไหน ช่วยผมด้วย!” โยเซฟร้องจนเหนื่อย
แต่ก็ไม่มีใครช่วย กลับหัวเราะเยาะโยเซฟกัน (รูป 5-3)

ไม่นานนักก็มีพ่อค้า ผ่านมา พี่ชายคนหนึ่งเห็นดังนั้นจึงกล่าวว่า “เราขายโยเซฟให้พ่อค้า
ดีกว่า” “จริงซี” อีกคนเห็นด้วย “เฮ้! เราไปเอาโยเซฟขึ้นมาขายซะ” และแล้วเขาก็ไปเอาโยเซฟ
ขึ้นมาจากบ่อ และขายให้แก่พ่อค้านั้นไป

โยเซฟต้องนั่งไปบนหลังคาอูฐของพ่อค้า โคลงเคลงๆ ไปตลอดทาง เขาไม่มีเสื้อสวยๆ อีกแล้ว
เขาไม่ได้กลับไปหาพ่อด้วย! โยเซฟคิดถึงพ่อ... โอ.. พ่อจะเป็นอย่างไรบ้าง? โยเซฟต้องจากพ่อไป
ไหนก็ไม่รู้... พ่อครับขอพระเจ้าสถิตกับพ่อด้วย ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะให้เราได้พบกันอีก... น่าสงสาร
โยเซฟ เขารักพี่ของเขา ทำดีต่อพี่ๆ แต่พี่กลับทำร้ายเขา เราควรทำดีกับพี่น้องของเราอย่างโยเซฟ...
เพราะอะไรรู้ไหม? แม้ว่าโยเซฟถูกขายไปคนเดียว แต่ผู้ที่อยู่กับเขาเสมอคือพระเจ้า เราจะได้รู้ว่า พระ
เจ้าทรงช่วยโยเซฟอย่างไรในอาทิตย์หน้า

การตอบสนองจากเด็ก

ครอบครัวของโยเซฟมีพี่น้องหลายคน... มีทั้งใจดีและใจร้าย เอาละ... ครูจะพูดสิ่งที่เราควร
ทำและไม่ควรทำ หากเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ให้นักเรียนสายสิริชะ หากเป็นสิ่งที่เราควรทำ ก็ให้เราตบมือ
(ครูกล่าวประโยคต่อไปนี้เป็นประโยคที่ครูอาจเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อต่อเกมสื่อนี้ให้ยาวขึ้น)

เราควรแบ่งขนมให้พี่น้อง

เราควรตื่นนอนแรงๆ

เราน่าจะตื่นสายๆ ทุกวัน

เราอธิษฐานก่อนนอนทุกคืน

เราควรช่วยพี่กวาดบ้าน

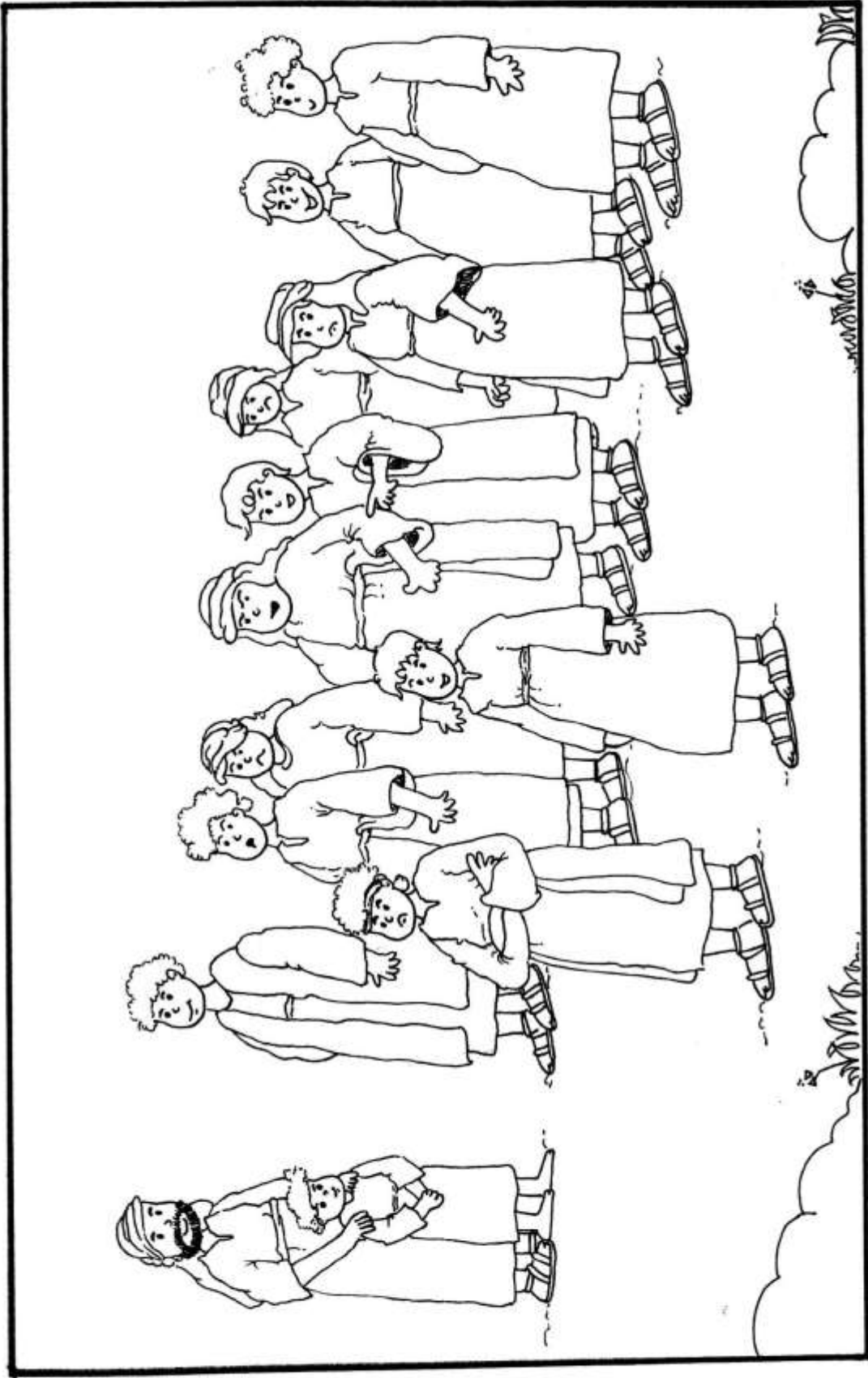
เราควรช่วยน้องทำบ้านรก ฯลฯ

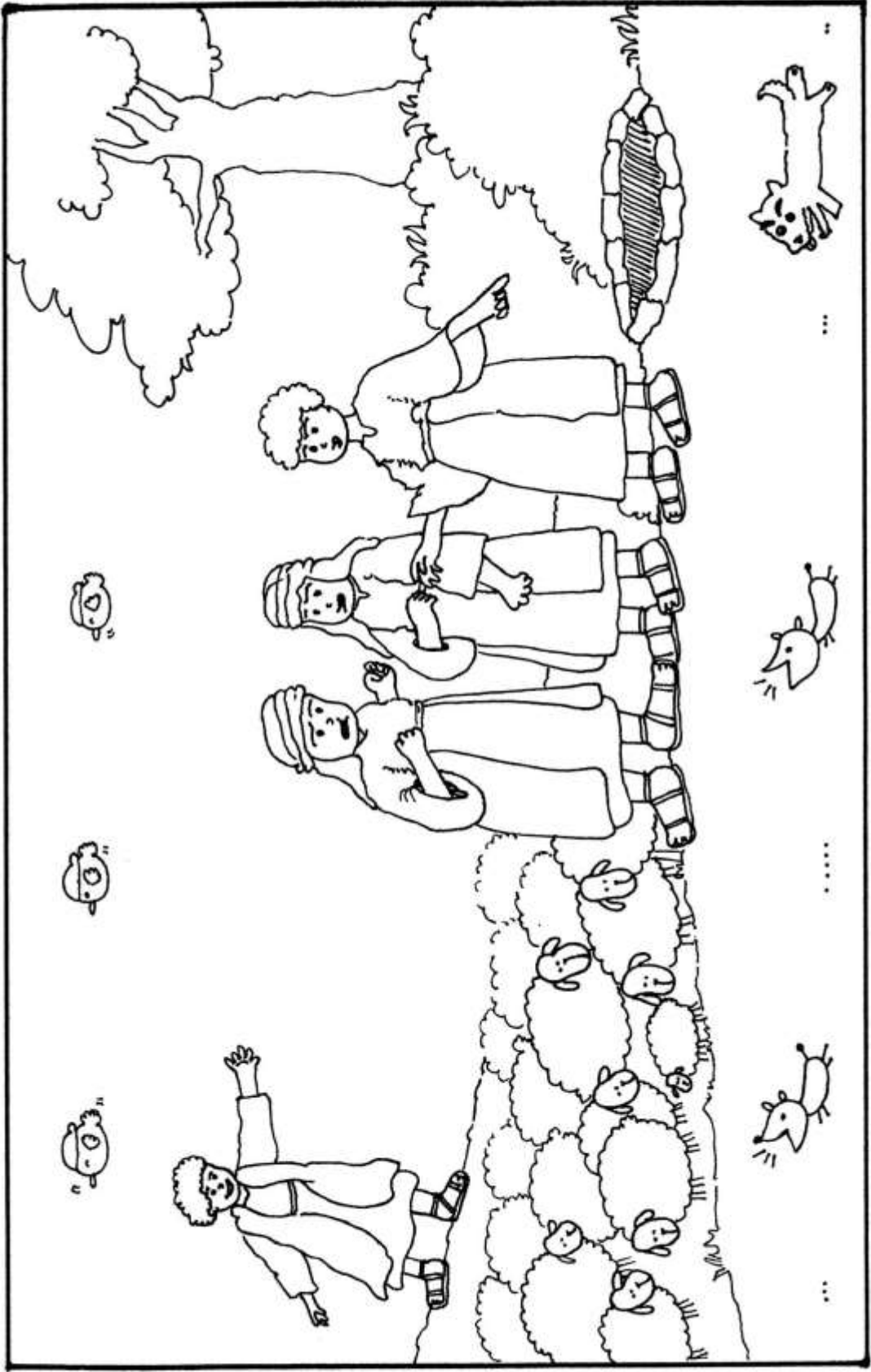
ข้อท่องจำ

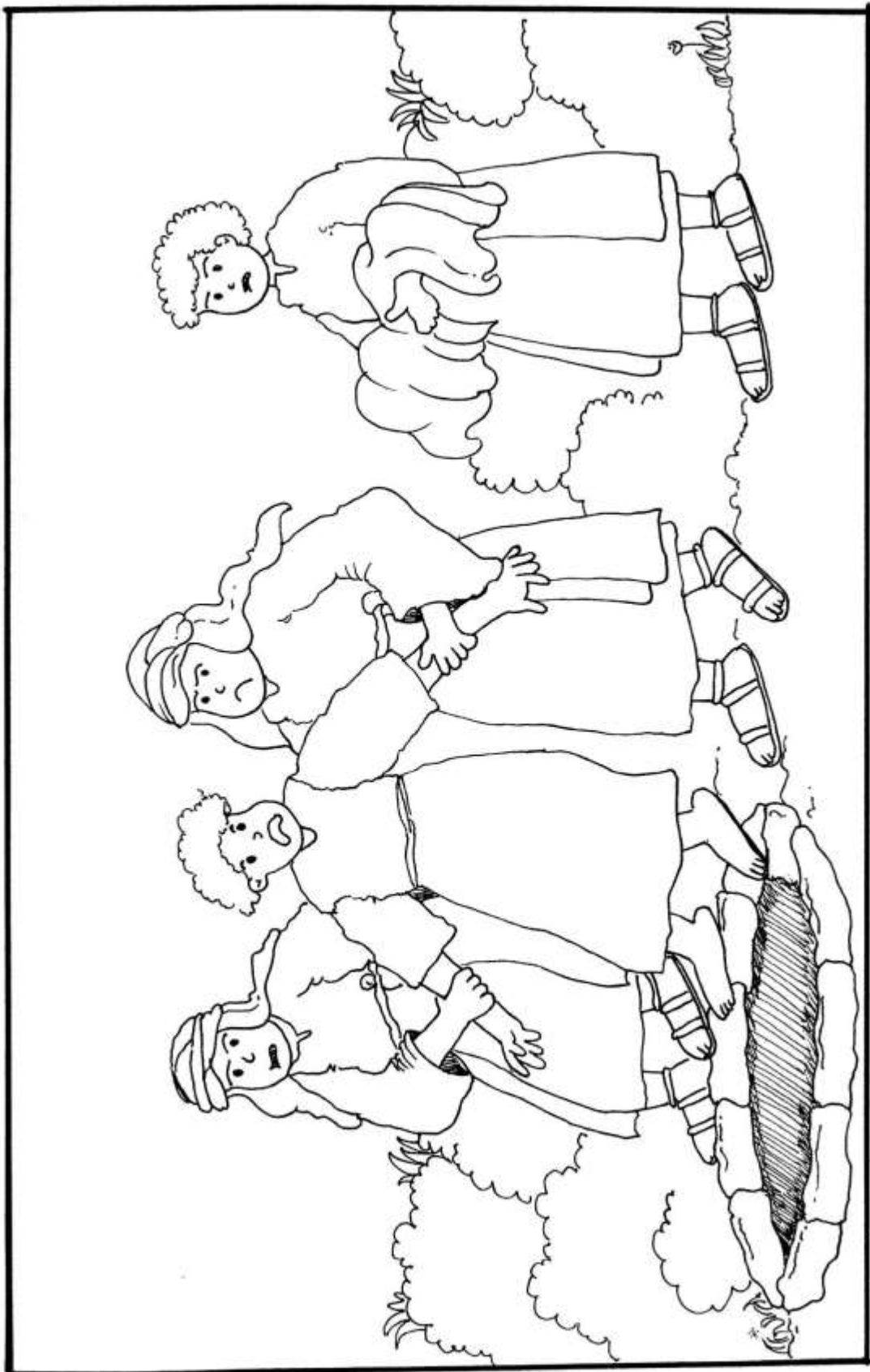
“ความรักมาจากพระเจ้า” 1 โยห์น 4:7 ครูระบายสีข้อท่องจำเตรียมไว้สวย เป็นรูปพาน ซึ่ง
จะพับแล้วคลี่ออกได้ ให้เด็กท่องด้วยกันจนขึ้นใจ แล้วจึงแบ่งกลุ่มแข่งกันท่อง

เลิกชั้นเรียน

แจกกิจกรรมคืน แจกใบปลิวให้เขานำกลับไปอ่านที่บ้านเป็นการทบทวน

ฉันทอบเรื่องจากพระคัมภีร์

ความรัก

มาจาก

บทที่ 5-2

พระเจ้า

1 ยอห์น

4:7

บทที่ 6 โยเซฟผจญเรือน

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 39:1-6

ข้อท่องจำ พระเจ้าทรงอยู่กับโยเซฟ ปฐมกาล 39:2

เป้าหมายบทเรียน เพื่อเด็กจะได้เห็นการดีที่โยเซฟกระทำ และเขาจะได้ทำตามอย่าง เขา...และเด็กจะเห็นการที่พระเจ้าสถิตกับโยเซฟ

- อุปกรณ์การสอน
- 1.พระคัมภีร์
  - 2.ภาพประกอบการสอน
  - 3.ใบปลิว, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ
  - 4.กิจกรรม, รูปโยเซฟและภรรยาโปติฟาร์, สี
  5. กระดาษแผ่นใหญ่ ร่างภาพบ้าน รูปอุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้าน

แนวความคิดสำหรับครู

พระเจ้าทรงนำโยเซฟในยามที่เขาอยู่ท่ามกลางพ่อค้าชาวมีเดียน ซึ่งเดินทางไปเป็นคาราวาน มีฝูงอูฐขนสินค้าพวกมดยอบ เครื่องเทศ ยางไม้ไปขายในอียิปต์ พวกเขาพ่อค้าได้ขายเขาต่อให้โปติฟาร์ ซึ่งเป็นข้าราชการในราชวังของฟาโรห์ ฐานะของโยเซฟขณะนั้น ก็คือทาสรับใช้นั่นเอง

แต่เมื่อโยเซฟเข้าไปทำงานให้กับโปติฟาร์ในฐานะทาส เขามีได้ทุกขี้ใจกังวลใจกับฐานะของเขา เขาทำงานอะไร งานนั้นก็จำเริญขึ้นไปถึงเสียทุกอย่าง นี่เป็นการแสดงให้เห็นชัดว่า โยเซฟตั้งใจทำงาน มีความคิดในการทำงาน เขารับใช้นายด้วยความซื่อสัตย์ดังกับว่า เขาทำงานนั้นให้กับพระเจ้า ที่สำคัญที่สุด คือพระเจ้าสถิตกับเขา! นี่เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเราทุกคน (โคโลสี 3:22-24)

ถึงแม้จะเป็นทาส แต่เขาก็ได้รับความไว้วางใจเป็นอย่างมาก จนเขาได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดูแลงานและทรัพย์สินในบ้านนั้น บทเรียนนี้ดีเหลือเกินที่เป็นตัวอย่างให้เราเห็นว่า ไม่ว่าจะเรากำลังทำงานอะไร เราควรมีทำทีอย่าง โยเซฟ และพระเจ้าจะสถิตกับเรา ประทานบำเหน็จแก่เราตามพระสัญญาของพระองค์อย่างแน่นอน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ปะไว้ เขียนภาพบ้านง่ายๆ ครูหารูปต่อไปนี้มาไว้ล่วงหน้า ไม่กวาด ฝ้า ภูบ้าน ที่รดน้ำ ต้นไม้ อ่างซักผ้า ไม้ชนไก่ งาน ฯลฯ

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในห้อง ให้ครูทักทายเขาเป็นส่วนตัว และถามเขาว่าหากจะให้เขาเลือกทำงานบ้าน เขาจะเลือกทำอะไร แล้วจึงให้เขานำรูปนั้น ไปปะในรูปบ้านในตำแหน่งที่ต้องการ

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำภาพจากกิจกรรมปะกระดาษแข็ง ให้เด็กระบายสี นำมาตั้งได้ บอกเด็กๆ ว่า เมื่อโยเซฟไปอยู่บ้านโปติฟาร์ เขาขยันขันแข็ง ทำงานสารพัด และพระเจ้าทรงอวยพรให้เขาเจริญขึ้น

นมัสการ

ต้อนรับ เมื่อถึงเวลานมัสการเรียกเด็กๆ เข้ามา “ให้เราสมมุติว่าเรากำลังทำงาน เอ้า! ให้เรากวาด ให้เราถู ให้เราตอกตะปู ฯลฯ วันนี้เราทุกคนทำงานมากแล้ว เอละ ให้เรานั่งพักกัน “แล้วครูกล่าว

ต้อนรับแนะนำเพื่อนใหม่

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน ภายในชีวิตเราต้องการพระเยซู เราช่วยกันทำงาน

อธิษฐาน ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับเด็กๆ ทุกคน ในวันที่เด็กๆ จะเรียนตัวอย่างชีวิตที่ดีของโยเซฟ ขอพระเจ้าทรงช่วยเด็กๆ ทุกคนให้เข้าใจและสามารถทำตามโยเซฟได้

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” บอกเด็กๆ ว่านี่เป็นการดีอย่างหนึ่ง ที่เราควรทำ พระเจ้าทรงพอพระทัยและทรงสั่งให้เราทำ

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ จำได้ไหมว่าคราวที่แล้ว โยเซฟไปไหน?... โยเซฟถูกขายให้กับพ่อค้าซึ่งมากับฝูงอูฐมากมาย ดังนั้น พ่อค้าได้พาโยเซฟไปกับกองคาราวานลงไปทางใต้ เป็นเวลาหลายวัน โยเซฟคิดถึงพ่อคิดถึงพี่ๆ แต่เขาก็หนีกลับไปไม่ได้ จะหนีไปได้อย่างไร เขาเป็นทาสของพ่อค้าเสียแล้ว เขาถูกพ่อค้าจับตามองตลอดเวลา... ในที่สุดพวกเขาก็เดินทางมาถึงเมืองอียิปต์

โยเซฟเป็นคนฉลาด และมีน้ำใจดี หน้าตาก็หล่อเสียด้วย ดังนั้น พ่อค้าจึงพาโยเซฟไปที่บ้านชายผู้หนึ่งชื่อ โปติฟาร์ โปติฟาร์เป็นข้าราชการทำงานอยู่ในวังของกษัตริย์ที่เราเรียกว่า ฟาโรห์ โปติฟาร์ทำงานสูงมาก เป็นถึงผู้บังคับบัญชา ผู้คุมนักโทษ ดังนั้น บ้านของเขาจึงใหญ่โต สวยงาม และมีคนอยู่ด้วยมากมาย (รูป 6-1)

เมื่อโปติฟาร์เห็นโยเซฟก็พอใจ เขาจึงซื้อโยเซฟมา วันแรกที่โยเซฟเข้ามาอยู่บ้านโปติฟาร์ เขาก็ทำงานทันที... โยเซฟทำงานสารพัดอย่างในบ้านของโปติฟาร์ ทำความสะอาด ทำสวน เลี้ยงควมัวของโปติฟาร์ นอกจากในบ้านแล้ว โปติฟาร์ก็มีไร่ด้วย โยเซฟยังออกไปดูไร่นาให้โปติฟาร์ด้วย โยเซฟทำงานไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย!

เมื่อทาสต้องออกไปขุดดิน ทำไร่ไถนา โยเซฟก็ต้องออกไปด้วย พวกเขาจะขุด ขุดทำดินให้เรียบรื้อยจนกระทั่งผืนดินพร้อมที่จะปลูกพืชผลได้ โยเซฟทำงานตามคำสั่ง ทำดีจนผู้คุมทาสพอใจ

โยเซฟไม่เคยจรั้น ทุกวันเขาตื่นแต่เช้าทำงานไปจนกระทั่งเย็น แต่ทุกๆ วัน โยเซฟไม่ลืมสิ่งหนึ่ง เขาอธิษฐาน เขาคิดถึงพระคำของพระเจ้าเสมอ พ่อเคยสอนอย่างไร เขาก็คิดถึงสิ่งนั้น โยเซฟรู้ว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะให้เขาขยัน (รูป 6-2)

“โยเซฟเป็นคนขยัน... ข้าว่าเขาขยันกว่าข้ามาก” ทาสคนหนึ่งพูด “ใช่... เขาเป็นคนมีน้ำใจนะ เวลาข้ายกโอ่งไม่ไหว เขาก็มาช่วย... ทาสคนนี้ดีจริงๆ” ทาสชราอีกคนกล่าว

ผู้คุมเห็นสิ่งหนึ่งในตัวโยเซฟ “เอ... โยเซฟไม่เหมือนทาสคนอื่นที่มาอยู่ในบ้านนี้เลย ไม่ว่าเขาจะทำอะไร คุณเหมือนว่าทุกอย่างจะดีขึ้นไปหมด...”

“ใช่แล้ว” เพื่อนของผู้คุมกล่าว “เมื่อเขาไปทำนาไร่ แผ่นดินก็ให้พืชผลมาก เมื่อเขาออกไปดูแลสัตว์ สัตว์ก็ออกลูกมากมาย ทำให้นายชายสัตว์ได้ราคามาก สัตว์ไม่มีโรคภัยมาเบียดเบียน”

“ข้าเห็นว่าโยเซฟไม่เหมือนใคร เพราะเขามีพระเจ้า พระเจ้าอยู่กับเขา พระเจ้าจึงอวยพรเขา” โปติฟาร์กล่าว และวันหนึ่งโปติฟาร์ก็เรียกโยเซฟมากล่าวว่า (รูป 6-3)

“นี่นะ โยเซฟ ข้ามีงานอย่างหนึ่งจะให้เจ้าทำ”

“ขออนายท่านโปรดสั่งข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้ายินดีทำให้ท่านด้วยความเต็มใจ”

“ข้ารู้ว่าพระเจ้าอยู่กับเจ้า ข้าจะตั้งเจ้าให้เป็นหัวหน้า ผู้ดูแลการงาน และการเงินในบ้านของข้า”

“ข้าพเจ้าจะทำตามคำสั่งของท่านทุกประการ” โยเซฟตอบ

หลังจากนั้นมา โยเซฟจึงเป็นคนดูแลการงานให้ผู้อื่นทำ เขาสั่งให้คนนับเงินของโปติฟาร์ (ทำท่านับเงิน) ให้อีกคนจดจำนวนลูกแพะ ลูกแกะ อีกคนไปดูแลคอกม้า เขาจะบอกวิธีให้ทาสที่ทำงานว่าทำอย่างไรจึงจะได้ดอกผลที่งดงาม

โยเซฟทำงานทุกอย่างให้ดีที่สุด พระเจ้าก็ทรงช่วยให้งานในมือของเขาเจริญขึ้นทุกวัน สัตว์ของโปติฟาร์แข็งแรงสมบูรณ์ที่สุด ผลไม้ ข้าว ผัก ของโปติฟาร์ก็งดงาม โยเซฟช่วยขายผลไม้ ผัก ข้าว ทำให้โปติฟาร์ร่ำรวยขึ้นมากมาย เห็นไหมว่าพระเจ้าทรงช่วยโยเซฟให้ทำสิ่งดี

การตอบสนองจากเด็ก

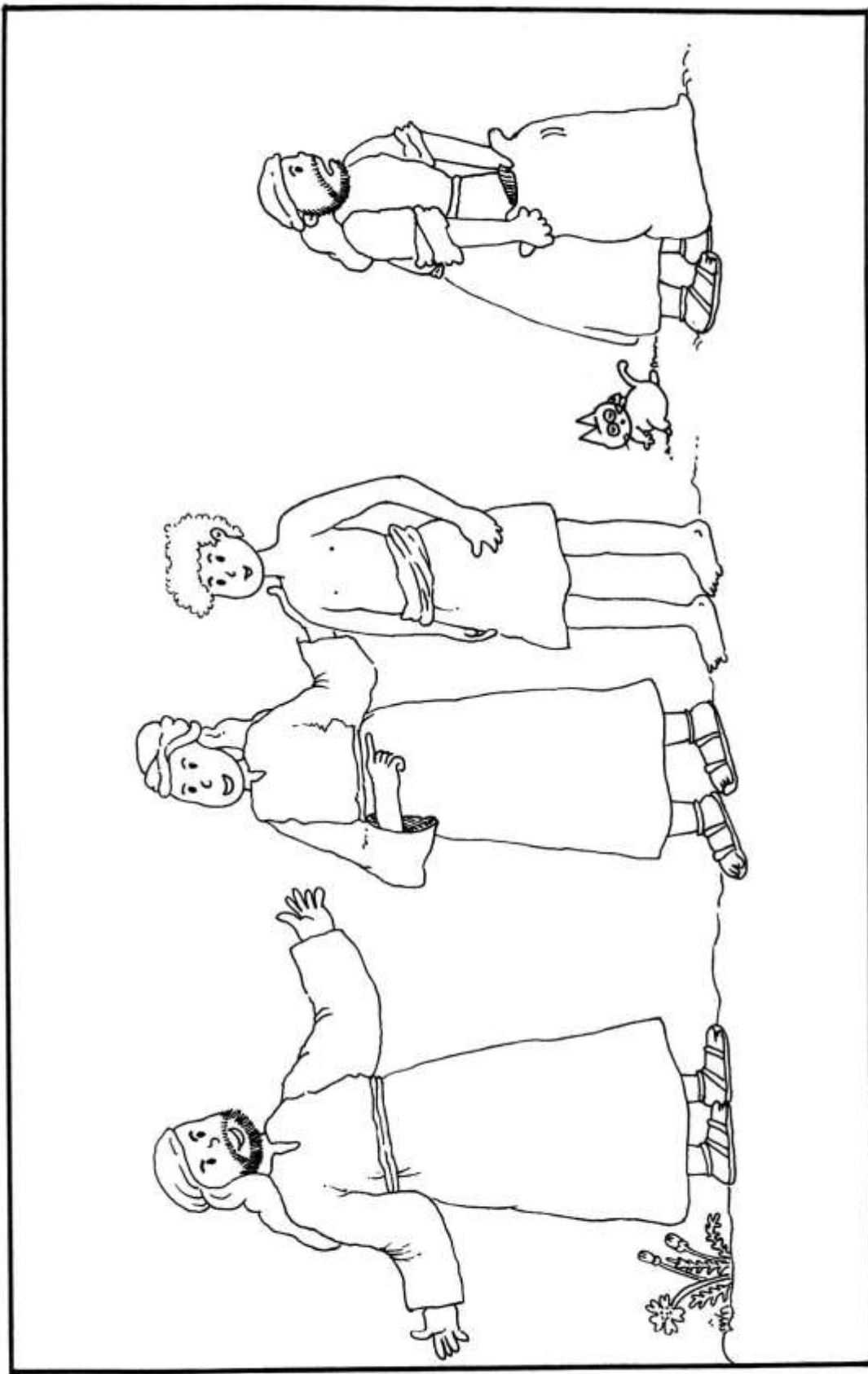
สมมุติว่าเด็กคนหนึ่งเป็นโยเซฟ ให้เขาออกมาทำทำงานบ้าน เมื่อทำทำก็ให้เพื่อนๆ ทายว่าโยเซฟกำลังทำอะไรอยู่

ข้อท่องจำ

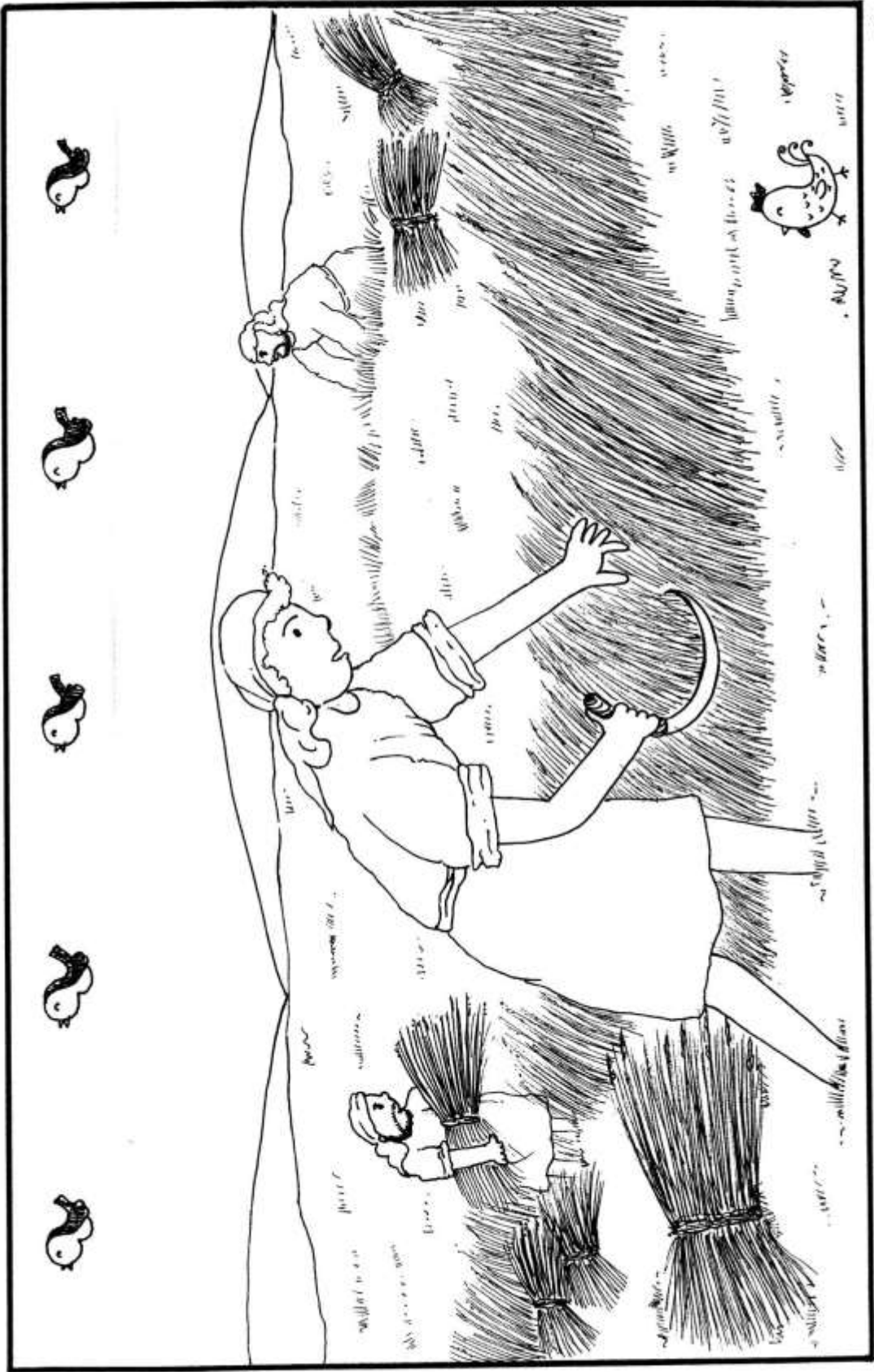
นำอุปกรณ์ท่องจำมาทำโมบายล์ ให้เด็กท่องพร้อมกัน “พระเจ้าทรงอยู่กับโยเซฟ” (ปฐมกาล 39:2)

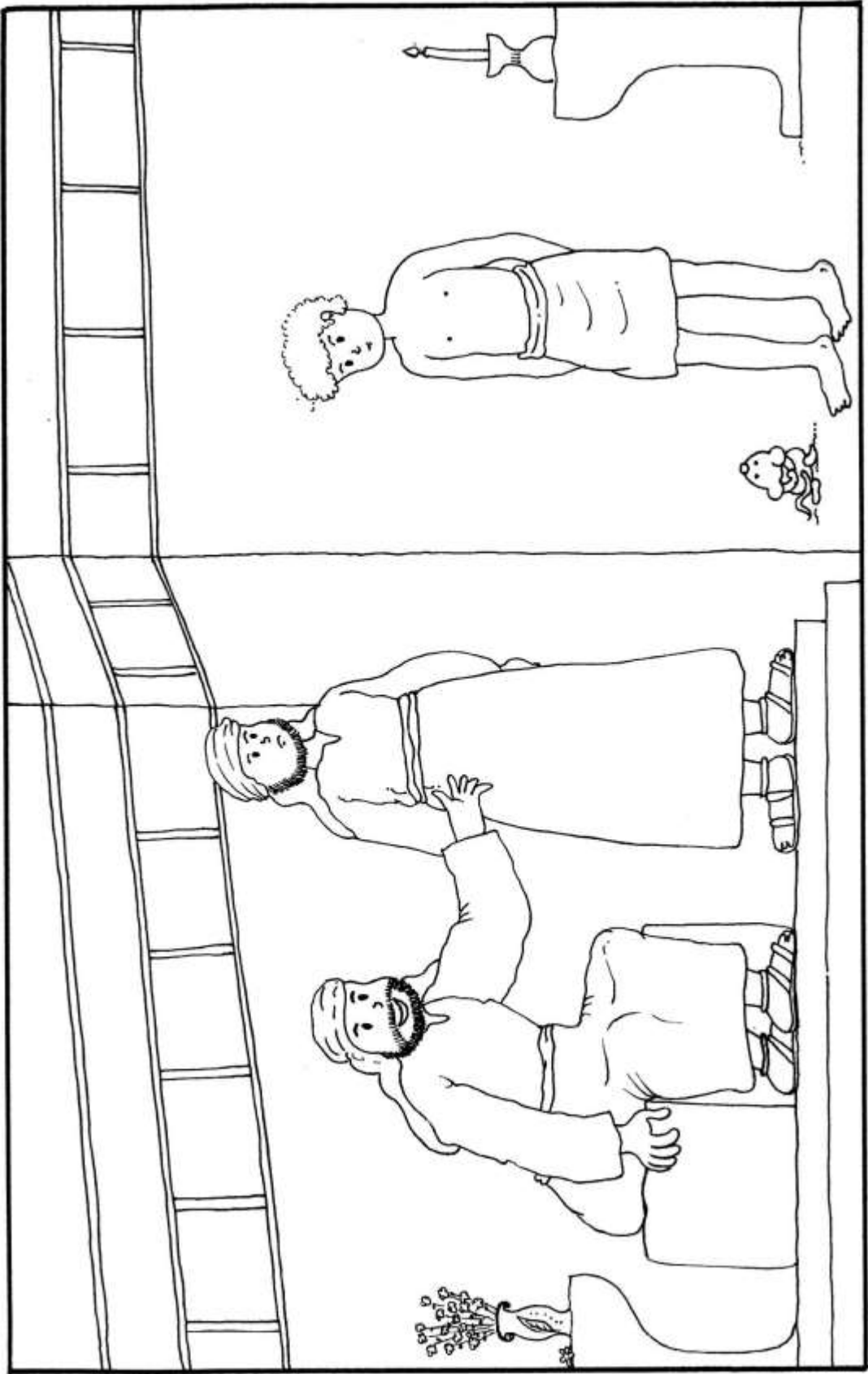
เลิกชั้นเรียน

แจกกิจกรรม และใบปลิวให้เด็ก ให้เขาอ่านใบปลิวที่บ้านเป็นการทบทวน

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

บทที่ 6-

พระเจ้า

ทรง

อยู่กับ

โยเซฟ

ปฐมกาล 39:2

บทที่ 7 คำอุปสรรค

ข้อพระคัมภีร์   ปฐมกาล 41:1-49

ข้อท่องจำ   พระเจ้าจะประทานคำตอบ ปฐมกาล 41:16

เป้าหมายบทเรียน   ให้เด็กเห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่กับโยเซฟ เพื่อเขาจะได้ช่วยคนอื่นอีกเป็นจำนวนมาก

อุปกรณ์การสอน   1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง 3.ใบปลิว, แผ่นเพลง, ข้อ
ท่องจำ 4.กระดาษแข็งตัดเป็นรูปมงกุฎตามแบบกว้าง 4 นิ้ว (ทำจากปฏิทินเก่า) 5.ไหมพรม, ไม้ไผ่
เหลาบาง

แนวความคิดสำหรับครู

หากครูจะทำกราฟชีวิตของโยเซฟ ก็จะได้เส้นที่สวยงามจริงๆ เขาพบทั้งความรักจากพ่อ ความ
เกลียดจากพี่ ความชื่นชมจากเจ้านาย ความสนใจจากสตรี บวกกับความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ไม่ยอมต่อ
สิ่งชั่ว ทำให้เขาต้องเข้าไปอยู่คุก

แต่ชีวิตในคุกก็ไม่เลวร้ายเกินไปสำหรับโยเซฟ เพราะเขามีทำที่ถูกต้อง เขาไม่ตำหนิพระเจ้า เขา
รู้ว่าชีวิตของเขากำลังเดินอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า แม้จะต้องพบความลำบาก ในคุกนั้น เขา
กลายเป็นผู้ดูแลไปเสียอีก พัสดีไว้ใจเขาจริงๆ เขารับผิดชอบงานทุกอย่างในคุกนั้น ทั้งนี้ เพราะพระเจ้า
ได้ทรงให้ใจของพัสดีมีความเมตตา และพระองค์สถิตกับโยเซฟ ทำให้การงานทุกอย่างที่อยู่ในมือของ
เขานั้นเจริญขึ้น

ในเวลาอันเหมาะสม โยเซฟได้ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งอันมีเกียรติ โยเซฟมิได้ปิดบังฟาโรห์เลยว่า เขา
วางใจในพระเจ้า โยเซฟถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าต่อฟาโรห์ เมื่อจะต้องมาทำนายฝัน เขากล่าวว่า

“การแก้ฝันมิได้อยู่ที่ข้าพระบาท แต่พระเจ้าเป็นผู้ประทานคำตอบ!” เมื่อโยเซฟทำนายฝันแล้ว ฟาโรห์เองก็ยอมรับว่า พระองค์จะไม่มีทางพบคนที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าในตัว อย่างโยเซฟได้เลย

เราจะไม่เล่าถึงวันที่โยเซฟเข้าคุก แต่จะเล่าถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยเขาในวังของฟาโรห์ เพื่อเด็กๆ จะได้เห็นพระคุณพระเจ้า และเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาเช่นกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมกระดาษกว้าง 4 นิ้ว ยาวเท่ากับรอบศีรษะเด็ก ตัดปลายทั้งสอง และตัดเป็นรูปหยักด้านหนึ่ง ใช้เป็นมงกุฎ และหมวกของทาสได้ในเวลาเดียวกัน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้เขาลองใส่หมวก... คูซิว่า เราใส่อย่างไรจึงจะเป็นกษัตริย์ กษัตริย์ทำอะไรบ้างให้เราลองทำทำไปกัน

เอแต่ถ้าเรารู้ว่าหมวก... ไม่ใช่กษัตริย์แล้ว... เป็นทาส ทาสทำอะไรบ้าง ให้เด็กๆ ทำทำไป

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำแบบในกิจกรรมมาระบายสี แล้วทากาวที่ฐานรูปโยเซฟและฟาโรห์ ติดที่ฉากวงแล้วปฏิบัติตามที่แนะนำไว้ จะได้รูปโยเซฟกำลังเฝ้าฟาโรห์อยู่

นมัสการ

ต้อนรับ   วันนี้เรามีเจ้าชาย เจ้าหญิงน้อยๆ เข้ามานมัสการพระเจ้าด้วยกัน คูซิว่ามีใครมาบ้าง?
(ให้ครูเรียกชื่อเด็กทุกคนนำหน้าว่า เจ้าชาย... เจ้าหญิง...)

ร้องเพลง   เราช่วยกันทำงาน ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า ในพระนามพระเยซู ถึงฉันเป็นเด็กๆ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเด็กๆ ที่มานมัสการสรรเสริญพระองค์ในวันนี้ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กเข้าใจและสนุกกับชีวิตของโยเซฟ และได้ทำตามอย่างโยเซฟในการช่วยผู้อื่น

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง นี่เป็นเวลาที่เราถวาย บอกเด็กๆ ว่า เราถวายพระเจ้า และพระเจ้าพอพระทัยในสิ่งที่เราทำนี้

เรื่องจากพระคัมภีร์

ทำเสียงกรน ครอกฟี! !... ครอกฟี! !... กษัตริย์ฟาโรห์กำลังหลับสบายทีเดียว วันนี้เหนื่อยมากจึงนอนเร็ว... คีนันฟาโรห์ฝัน... ใครเคยฝันบ้าง? เด็กๆ ชอบฝันดีหรือฝันร้าย? (ให้เด็กตอบสนอง) ฟาโรห์ฝันร้าย... โอ... พระองค์ตกใจตื่นขึ้นมา “ข้าฝันร้าย ข้าฝันร้าย” พระองค์บ่น “ข้าฝันร้าย... มหาเดเล็ก เข้ามานี้ด่วน”

ฟาโรห์ตะโกนหามหาเดเล็ก... “ไปตามโหระ และนักปราชญ์มาให้ข้าเดี๋ยวนี้” มหาเดเล็กรีบออกไปตามโหระและนักปราชญ์มาหมดเมือง! และในไม่ช้า ในวังของฟาโรห์ก็เต็มไปด้วยผู้คนเดินขวั๊กไขว่ พวกนี้คือโหระหลวงนั่นเอง

แต่... น่าเสียดาย ไม่มีใครทำนายฝันของฟาโรห์ได้สักคนเดียว! เด็กๆ คิดว่าฟาโรห์พอใจไหม ... ไม่เลย! พระองค์ลุ่มพระทัยมากทีเดียว “จะทำอย่างไรดี ข้าอยากรู้ว่าฝันนั้นหมายถึงอะไร”

และแล้วคนเชิญน้ำองุ่นของฟาโรห์เข้าเฝ้ากล่าวทูลว่า “ข้าแต่ฟาโรห์ มีชายคนหนึ่งเคยทำนายฝันให้ข้าพระบาท เขาชื่อโยเซฟเป็นชาวฮิบรู”

“ไปตามเขามาเดี๋ยวนี้!” ฟาโรห์สั่ง แล้วก็มีคนไปหาโยเซฟ โคนศิระยะของเขา (ทำท่า โคนศิระยะ) ใใส่เสื้อผ้าขาว นำเขาไปพบฟาโรห์... (รูป 7-1)

“นี่แน่ะ... ข้าได้ยินว่าเจ้าแก้ฝันได้ใช่ไหม?” ฟาโรห์ถามโยเซฟ

“ข้าพเจ้ามิได้เก่งทำนายน แต่พระเจ้าของข้าพเจ้าเป็นผู้ประทานคำตอบ” และวันนั้นเอง โยเซฟก็ได้ทำนายนฝนแก่ฟาโรห์

โยเซฟบอกว่า “7 ปีต่อไปนี้ ชาวนาจะปลูกพืชผลได้อย่างอุดมสมบูรณ์มากเกินกว่าที่คุณจะกินหมด แต่ 7 ปีต่อไปจะเกิดการกันดารอาหารทั่วไป และคนจะหิวโหยมากในช่วงเวลานั้น” (รูป 7-2)

เมื่อฟาโรห์ฟังดังนั้น ก็รู้สึกไม่สบายพระทัยเลย แต่โยเซฟช่วยแก้ปัญหาให้ฟาโรห์โดยแนะนำว่า “ขอท่านตั้งคนดูแลเก็บข้าว พืชผลที่อุดมไว้บางส่วน เพื่อว่าเมื่อเวลาลำบากจะได้ไม่ต้องอดอยาก” “ดีจริง! นี่เป็นความคิดที่เยี่ยมมาก เอาละ เราขอตั้งเจ้าให้เป็นผู้ดูแลทุกสิ่งทุกอย่างเลย!” ฟาโรห์กล่าวแล้วก็ประทานแหวน สร้อยคอ เสื้อผ้าปานเนื้อละเอียดให้กับโยเซฟ โยเซฟเคยเป็นทาส บัดนี้ โยเซฟกลายเป็นคนใหญ่คนโตมาก... เด็กๆ รู้ใหม่ว่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะพระเจ้าทรงอวยพรโยเซฟผู้ได้ชื่อสัตย์ ขยันขันแข็งมาตลอด

จากนั้นมาโยเซฟก็สั่งให้คน ทำนา ปลูกข้าว เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วก็นำมาเก็บไว้ในยุ้งฉาง โอโฮ... มีข้าวมากมายเต็มยุ้งฉาง ข้าวเหลือกินมีมากจนกระทั่งนับไม่ไหวว่ามีสักกี่กระสอบแล้ว (ทำท่าปลูกเกี่ยวและขนข้าวไปเก็บ) (รูป 7-3)

ในที่สุด วันแห่งความอดอยากก็มาถึง ฝนแผ่นดินที่อุดมเขียวขจีกลายเป็นแห้งแล้ง มองไปที่ไหนเห็นแต่หญ้าแห้งเต็มไปหมด ผืนดินแตกระแหง น้ำในบ่อในบึงก็แห้งเหือดไป วัวควายล้มตายกันมากมาย... ประชาชนอดอยากไม่มีข้าว

แต่... ใครเก็บข้าวไว้เล่า? โยเซฟนะซิ เวลานี้เอง เขาก็นำเอาข้าวที่เก็บไว้ออกมาขายให้ประชาชน ทุกคนดีใจมากที่มีข้าวเก็บไว้ เขาพากันมาซื้อข้าว ไม่ต้องอดตายแล้ว เด็กๆ มีอาหารกินอิ่ม ทุกคนขอบคุณโยเซฟที่ได้เก็บข้าวไว้ให้พวกเขา นี่แหละพระเจ้าได้ให้สติปัญญาแก่โยเซฟเพื่อช่วยคนอื่นได้

การตอบสนอง

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้โยเซฟช่วยทุกคน ช่วยฟาโรห์ และประชาชนที่จะพบความอดอยาก และพระเจ้าอยากให้เราช่วยเพื่อนๆ ของเราด้วย เด็กๆ คิดว่าเราทำอะไรได้บ้าง? (ถามคำถามต่อไปนี่)

1. เราช่วยคุณพ่อทำอะไรได้บ้าง?

2. เราช่วยคุณแม่ทำอะไร?

3. เราช่วยคุณครูทำอะไร?

4. เราช่วยพี่อย่างไร?

5. เราช่วยน้องอย่างไร?

6. เราช่วยคนอื่นอย่างไรบ้าง?

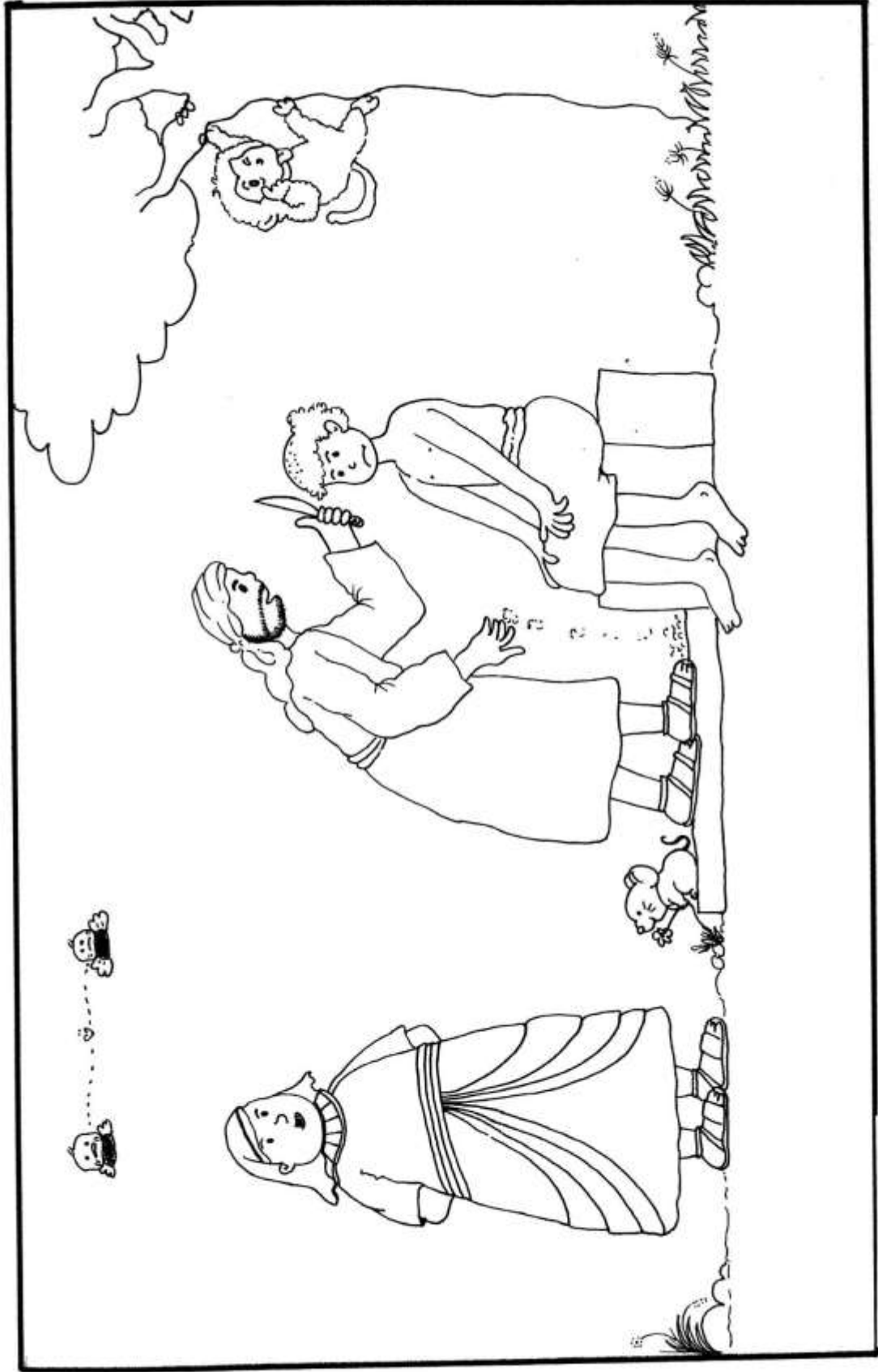
ข้อท่องจำ

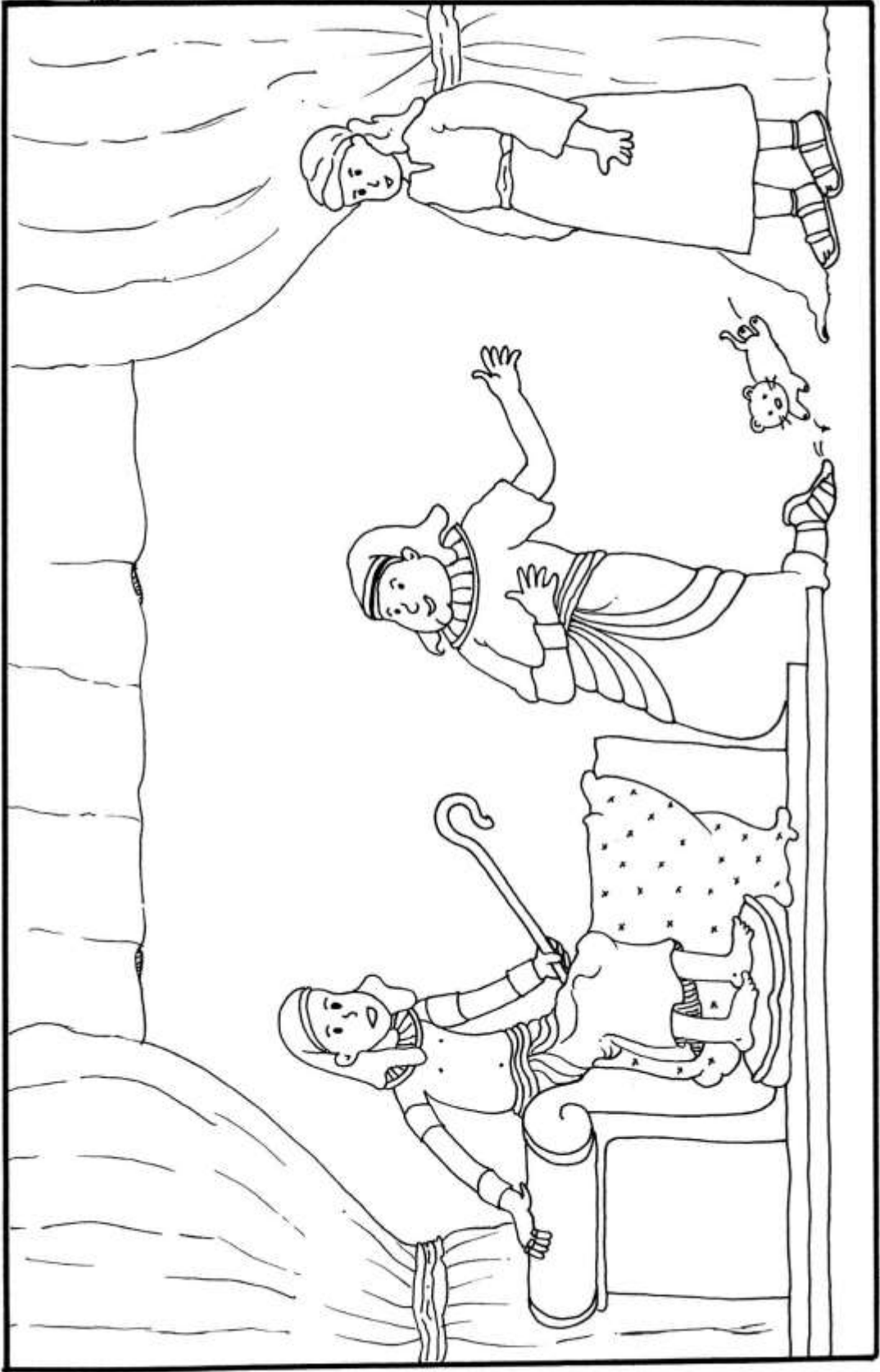
“พระเจ้าจะประทานคำตอบ” (ปฐมกาล 41:16)

นำเอารูปผีเสื้อซึ่งเป็นข้อท่องจำประจำอาทิตย์นี้มาเจาะรู ใช้ไหมพรมผูกติดกับไม้ไผ่เหลาบาง ให้เด็กมาขึ้นหน้าชั้น ถือผีเสื้อคนละตัว ท่องจำพร้อมกัน

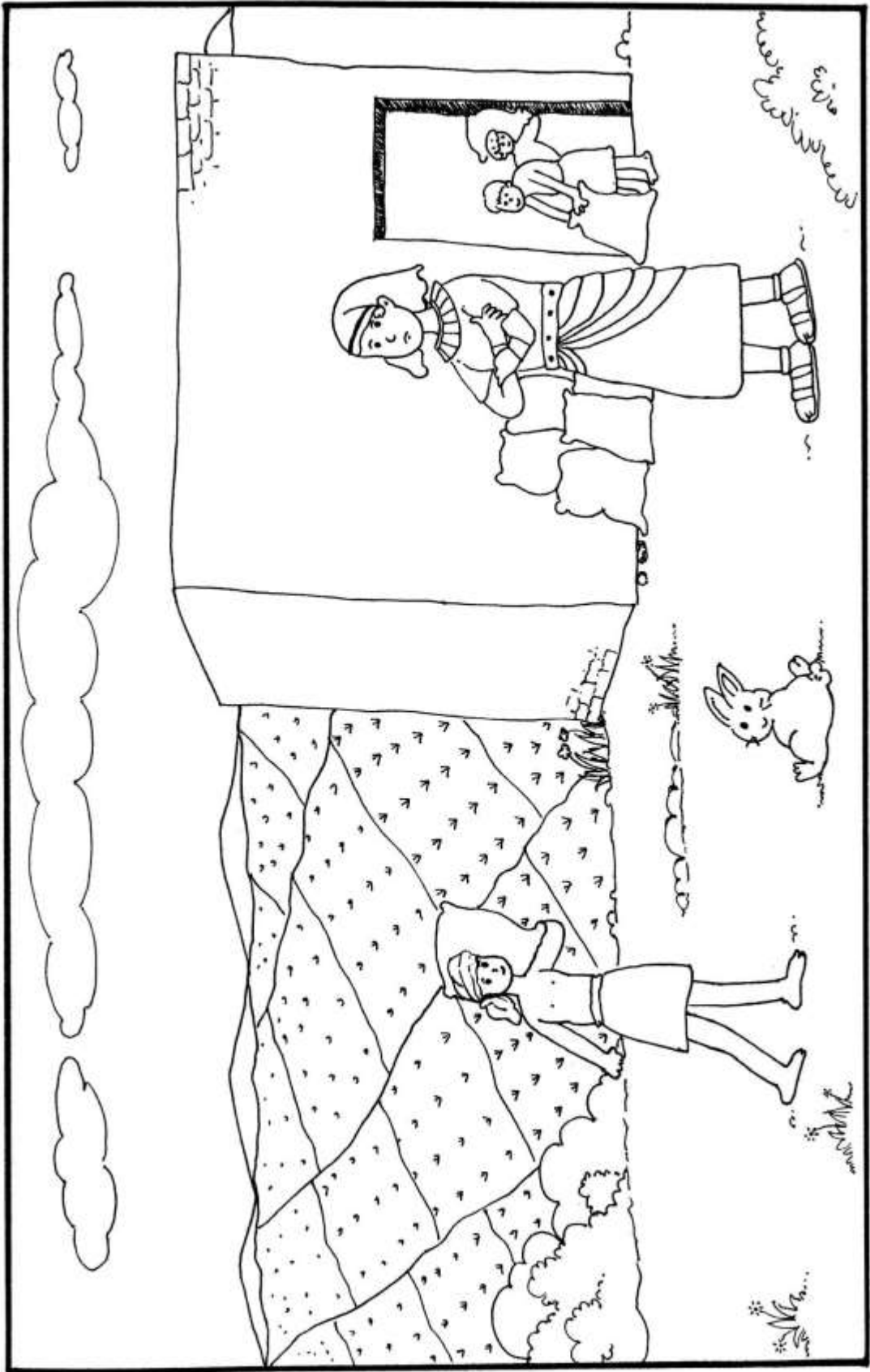
เลิกชั้นเรียน

แจกใบปลิวให้เด็กกลับไปอ่านบททวนที่บ้าน บอกเขาว่า อาทิตย์หน้ามีเรื่องโยเซฟสนุกๆ จะเล่าให้เด็กฟังอีก

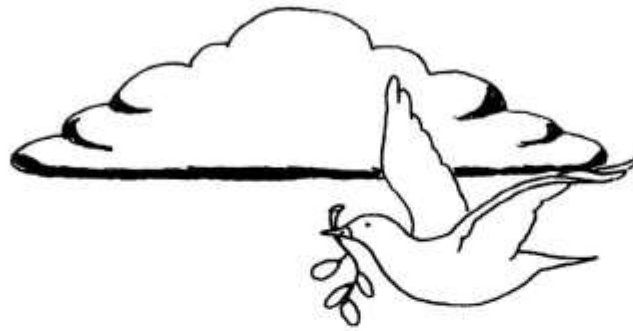

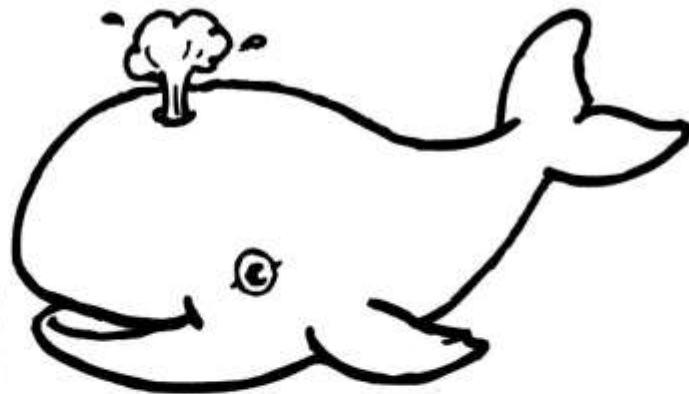

ต้นหอมเรื่องจากพระคัมภีร์

2

1. ความสงบ

2. ความสุข

2. ความสุข

บทที่ 7-2

บทที่ 8 โยเซฟอภัยพี่

ข้อพระคัมภีร์   ปฐมกาล 42:1-26, 43:1-2, 45:1-15

ข้อท่องจำ   ฉันทกโทษทุกคน ลูคา 11:4

เป้าหมายบทเรียน   เพื่อเด็กจะรู้เรื่องที่โยเซฟอภัยพี่น้อง ให้เขายกย่องโยเซฟที่ทำเช่นนั้น และตั้งใจจะกระทำตามอย่างโยเซฟ

อุปกรณ์   1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง 3.ใบปลิว, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ 4.กิจกรรม – เศษผ้าตัดเป็นรูปร่างกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ว เจาะรูรอบวงกลม กรรไกร ไม้หอม กระดาษแข็งตัดวงกลมเท่าเหรียญ 5.สีเมจิกเส้นบาง

แนวความคิดสำหรับครู

เราไม่ทราบว่ายอเซฟยกโทษให้พี่น้องตั้งแต่เมื่อใด ดูเหมือนว่าเขาให้อภัยพี่น้องของเขาตั้งแต่เขามาอยู่บ้านของโปติฟาร์แล้ว เพราะฉะนั้น พระเจ้าคงไม่ได้ช่วยพระพรเขามากมายเช่นนั้น พระเจ้ากับโยเซฟติดต่อกันสัมพันธ์กันตลอดเวลา นี่เป็นตัวอย่างชีวิตที่เดินกับพระเจ้า

ขณะที่เรากำลังเตรียมบทเรียนนี้ เราควรเปรียบเทียบชีวิตของโยเซฟกับชีวิตของเราด้วย มีใครทำให้เราเจ็บปวด แล้วเรายังผูกใจเจ็บหรือไม่? เรายังมีใจขมขื่นกับใครหรือเปล่า? พระเจ้าได้ทำให้การทรมานของพวกพี่ๆ กลายเป็นสิ่งดีสำหรับโยเซฟเอง บางทีพระเจ้าจะทรงให้ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรา เกิดผลดีแก่เราและผู้อื่น

แทนที่โยเซฟจะผูกใจเจ็บกับพี่น้อง เขากลับมองดูที่พระเจ้า วางใจให้พระองค์ทรงนำชีวิตเขา เขาให้อภัย! ทำให้เขาได้มีโอกาสใช้พลังความสามารถทั้งหมดของเขา เชื่อฟังทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเต็มที

จงทูลขอพระเจ้าที่จะทรงช่วยให้เราเองได้ให้อภัยต่อผู้อื่น ขอพระเจ้าทรงให้เราใช้พลัง
ความสามารถของเรา เพื่อปรนนิบัติเด็กๆ ของเราด้วยจิตวิญญาณอย่างเต็มที่ การสอนด้วยการเป็น
ตัวอย่างที่ดีนั้น สำคัญอย่างยิ่ง หนุ่ใจให้เด็กรู้สึกละอาย การกระทำของโยเซฟ... ครูต้องพร้อมที่จะ
ให้อภัยเมื่อเด็กทำผิดด้วย และเขาจะเรียนรู้ว่า “ฉันยกโทษทุกคน” ได้รวดเร็ว!

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทักทายเด็กๆ ที่เข้ามาในชั้น ถามเขาว่า “เด็กๆ จำได้ไหมว่าโยเซฟมีพี่กี่คน 10 คนนะ!” ให้
เรามาวาดรูปของเขาลงในนิ้วทั้ง 10 ของเรา

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

1. แจกผ้าเจาะรู ให้เด็กคนละผืน 2. ให้เขาร้อยไหมพรมให้รอบรอยเจาะ 3. ผูกปมตรงปลาย 4. จะ
ได้ตุ้งเงิน ครูอาจตัดกระดาษแข็งเป็นรูปเงินเหรียญ หรือให้เด็กนำเงินจากเศษกระดาษใส่ตุ้งไว้

สมัยของโยเซฟไม่มีกระเป๋าเงิน เขาเอาเงินใส่ในตุ้งเช่นนี้ เดียวเราจะรู้ว่าโยเซฟทำอย่างไรกับตุ้ง
เงินบ้าง ให้เราช่วยกันเก็บของให้เรียบร้อยเตรียมพร้อมนมัสการ

นมัสการ

ต้อนรับ ชวนเด็กๆ มาที่มุนนมัสการ สมมุติวันนี้เราจะซื้อของ เราต้องเอาตุ้งเงินของเราไปด้วย
กล่าวต้อนรับแนะนำเพื่อนใหม่ ร้องเพลง “สบายดีหรือ”

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับวันนี้ ที่เราทุกคนชื่นชมยินดี เพราะพระองค์ทรงรักเรา ขอพระ
เจ้าทรงช่วยเด็กให้อภัยซึ่งกันและกันดังที่โยเซฟได้ทำ

ถวายทรัพย์ เราเอาเงินของเราใส่ไว้ที่ไหน? สมัยก่อนคนเอาเงินใส่ในถุง แต่เราเอาใส่กระเป่า เด็กๆ คิดว่าเงินถวายนี้ จะเอาไปซื้ออะไรได้บ้างสำหรับคริสตจักรของเรา? ร้องเพลง “นี่เป็นเวลา”

เรื่องจากพระคัมภีร์

คูชิ วัว ควาย แพะ แกะ ของบ้านนี้หอมโช เด็กๆ ไม่สนใจใส่แก้วตบ พุงโลกันปอดกันเป็นแถว ทำไมล่ะ? ก็เพราะปีนี้ฝนไม่ตก ปีที่แล้วฝนก็ไม่ตก ปีก่อนโน้นฝนก็ไม่ตกเลย ผืนดินแห้งแล้งมาก ต้นข้าวไม่ขึ้น ต้นไม้ผักต่างๆ ก็ไม่ขึ้นเพราะขาดฝน ชาวนา ชาวบ้าน ชาวเมืองต้องอดอยาก ทั่วโลกขาดอาหาร เด็กๆ หอมโช ลูกหมา ลูกแมว ต่างเร่รอนไปหาอาหาร แต่ก็ไม่พบ ผุงสัตว์ต้องการน้ำและหญ้า แต่ทุกอย่างก็หายาก... มีที่แห่งเดียวที่มีอาหารบริบูรณ์ ใครรู้อะไรบ้างว่าอยู่ที่ไหน?

กล่าวถึงทางบ้านของยาโคบ พวกเขาก็อดอยากเช่นกัน พี่น้องต่างหิวโหย พ่อคือยาโคบจึงกล่าวว่า “เข้ามานั่งเฉยๆ มองดูกันไปมา ปล่อยให้ลูกๆ ต้องหิวแห้งแรงน้อยหรือ?... เจ้าจงไปยังอียิปต์ พ่อได้ยินว่าที่นั่นมีข้าวมากมาย... ไปซื้อข้าวมา เราจะได้ไม่อดตาย!” “ครับพ่อ” พี่ชายพูด “มาให้เราพากันไปซื้อข้าวที่อียิปต์” แล้วพวกเขาก็ออกเดินทางไป ทุกคนเอาเงินไปด้วย เอาเงินไปทำไม? (ให้เด็กตอบสนอง) ใช่แล้ว เขาไปซื้อข้าว เขาเดินทางโดยขี่ลาไป และเอาลาไปขนข้าวอีกหลายตัว (รูป 8-1)

เมื่อพวกเขาไปถึงอียิปต์เขาเที่ยวถามชาวเมืองว่า “นี่แน่ะท่าน ยุงข้าวของท่านฟาโรห์อยู่ที่ไหน? “โน่น ไปทางโน้นนะแล้วเลี้ยวขวา... แล้วจะมียุงจางใหญ่ ที่นั่นมีคนเยอะแยะ พวกเขามาจากที่ต่างๆ มาซื้อข้าวกัน” “พวกข้าก็มาซื้อข้าวเช่นกัน ขอบคุณนะท่าน ข้าไปล่ะ”

“พวกเขาพากันไปที่ยุงข้าว พวกเขาก็พบกับรองกษัตริย์ เป็นหัวหน้าขายข้าวของฟาโรห์ เมื่อเห็นท่านหัวหน้า พวกเขาก็มีลงกราบเขาถึงดิน “พวกเจ้ามาจากไหน?” หัวหน้าถาม “ข้ามาจากแคว้นคานอัน มาซื้ออาหารของท่าน ขอได้โปรดขายข้าวให้ข้าด้วย” เขาเอาเงินให้ท่านหัวหน้า เขาซื้อข้าวไปมากมายในครั้งนี้ เมื่อกลับบ้านทุกคนจึงมีกินอิ่ม เด็กๆ ก็สบายขึ้น หน้าตาแจ่มใสขึ้น

ต่อมาเมื่อการกัณดารอาหารขึ้นอีก... พี่น้องก็ต้องไปอีก เขาออกเดินทางไปและเอาน้อง
สุดท้องไปด้วย เพราะท่านหัวหน้าได้สั่งไว้แล้วว่า หากมาอีกครั้ง ก็ต้องเอาน้องไปด้วย

น่าแปลกจริงๆ! มาครั้งนี้ท่านหัวหน้าจัดการเลี้ยงเสียใหญ่โต พวกเขาผู้ลี้ภัยไม่เข้าใจว่าเหตุ
ท่านหัวหน้าทำเช่นนี้ แต่พวกเขาก็ได้ซื้อข้าวไป และเดินทางกลับบ้านไปอย่างสบายใจ หารู้ไม่ว่า
หัวหน้าสั่งให้คนใช้เอาออกเงินใส่ในกระสอบข้าวของน้อง

ก๊อบ! ก๊อบ! ก๊อบ! เสียงม้าควมมาแต่ไกล พี่ๆ หันไปมอง “อ้าว! คนใช้ของท่าน หัวหน้าตาม
เรามา พวกเราหยุดก่อน รอเขาชี้ว่าอย่างไร (รูป 8-2)

“นี่พวกท่านทำไมจึงขโมยออกเงินของเจ้านายข้ามา”

“เปล่าเลย พวกข้ามิได้ทำเช่นนั้น ขอเชิญท่านค้นดูได้”

“เฮ้! ค้น ค้น”... เด็กๆ คิดว่าเขาจะเจอในกระสอบข้าวของใคร? (ให้เด็กตอบ) แล้วน้อง
สุดท้องขโมยมาจริงไหม?

เปล่าเลย! แต่มันเป็นแผนของหัวหน้าที่จะให้พวกเขากลับไปอียิปต์

เมื่อมาถึง พี่ชายก็กลัวมาก อ้อนวอนหัวหน้าว่า “ขอท่านปล่อยน้องกลับไปเถิด เพราะมิฉะนั้น
พ่อจะเสียใจมาก ขอให้ข้าพเจ้าเป็นทาสของท่านแทนน้อง กรุณาพวกเราเถิด”

พี่ชายทุกคนก้มหน้าอยู่ เขากราบขอความกรุณาจากหัวหน้า

“เอาเถอะ ท่านไม่รู้หรือว่า ข้าคือใคร ข้าคือโยเซฟน้องของท่าน เป็นน้องที่ท่านขายมาเป็น
ทาส” (รูป 8-3)

“โอ้! จริงหรือ?” พี่ชายทุกคนตกใจ เขากลัวว่าโยเซฟจะแกล้งเขา แต่เด็กๆ รู้ไหมว่าโยเซฟทำ
อย่างไร เขาบอกพี่ชายว่า “ฉันยกโทษให้พี่... พี่อย่ากลัวไปเลย! พระเจ้าทรงใช้ฉันมาที่นี่ จงกลับไป
บอกพ่อว่าฉันทำงานใหญ่โต... และขอให้พีน้าพ่อมาหาฉันที่นี่!”

พี่น้องได้กอดคอกันและร้องไห้ พี่ๆ เสียใจที่ได้ทำร้ายโยเซฟ แต่ก็ดีใจที่โยเซฟไม่ได้แก้แค้นเขา แต่ได้ให้อภัยเขา รักเขาเหมือนเดิม

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กชুমือ แล้วนับพี่ของโยเซฟที่ละคนจนครบ 10 โดยพูดตามครูว่า พี่คนที่ 1 พี่คนที่ 2 พี่คนที่ 3 .... พี่คนที่ 10 ใจร้ายกับโยเซฟ

แต่โยเซฟ ยกโทษพี่คนที่ 1 ยกโทษพี่คนที่ 2 ยกโทษพี่คนที่ 10 เขายกโทษให้ทุกๆ คน

ข้อท่องจำ

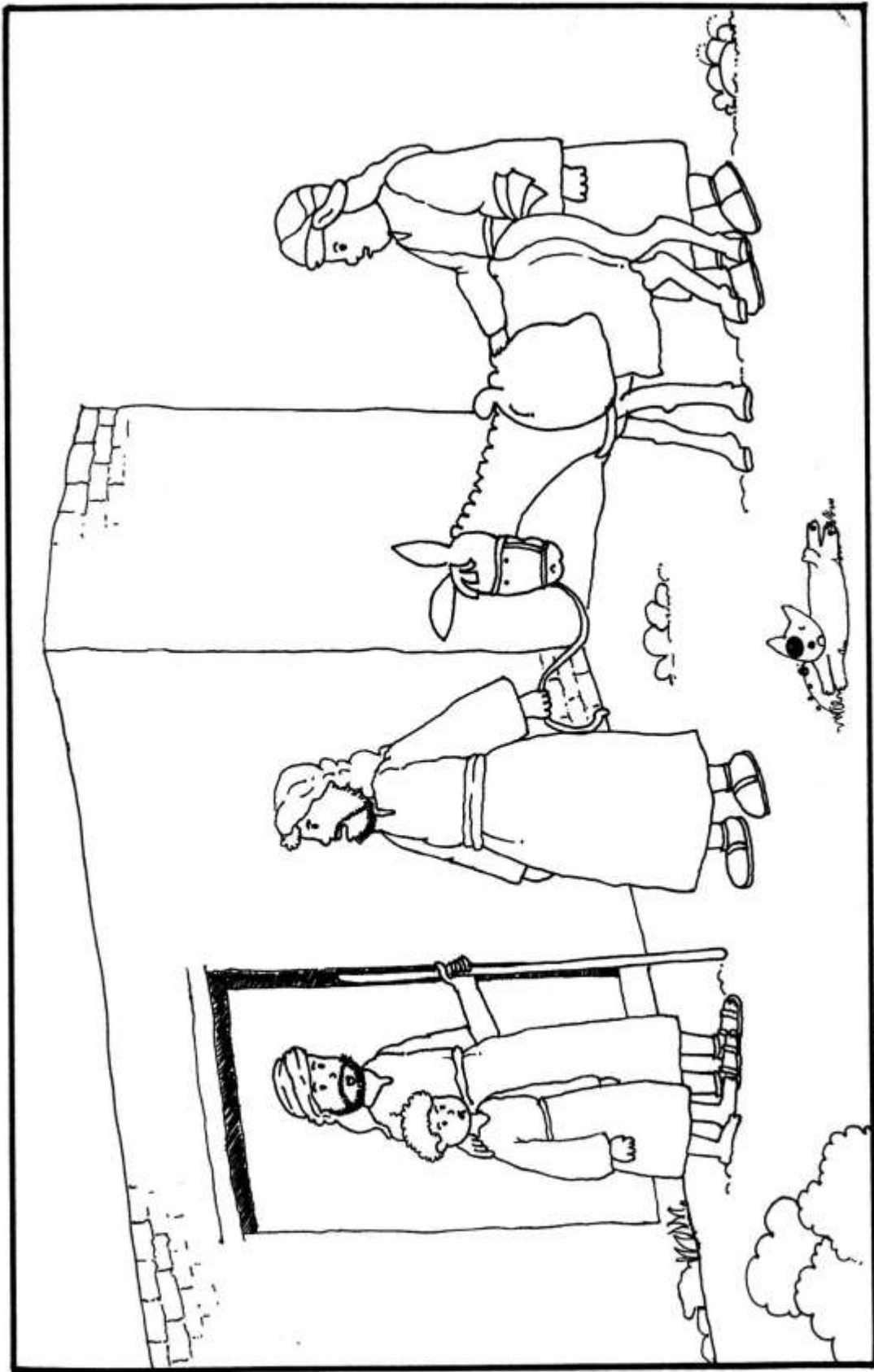
อุปกรณ์การท่องจำเป็นรูปของขวัญ ให้ครูตัด ระบายสี และทำตามที่แนะนำไว้ เมื่อเอามาท่องก็ค่อยๆ ค้างฝากล่องขึ้นมา ให้เด็กอ่านพร้อมกัน

ฉันยกโทษทุกคน ลูกา 11:4

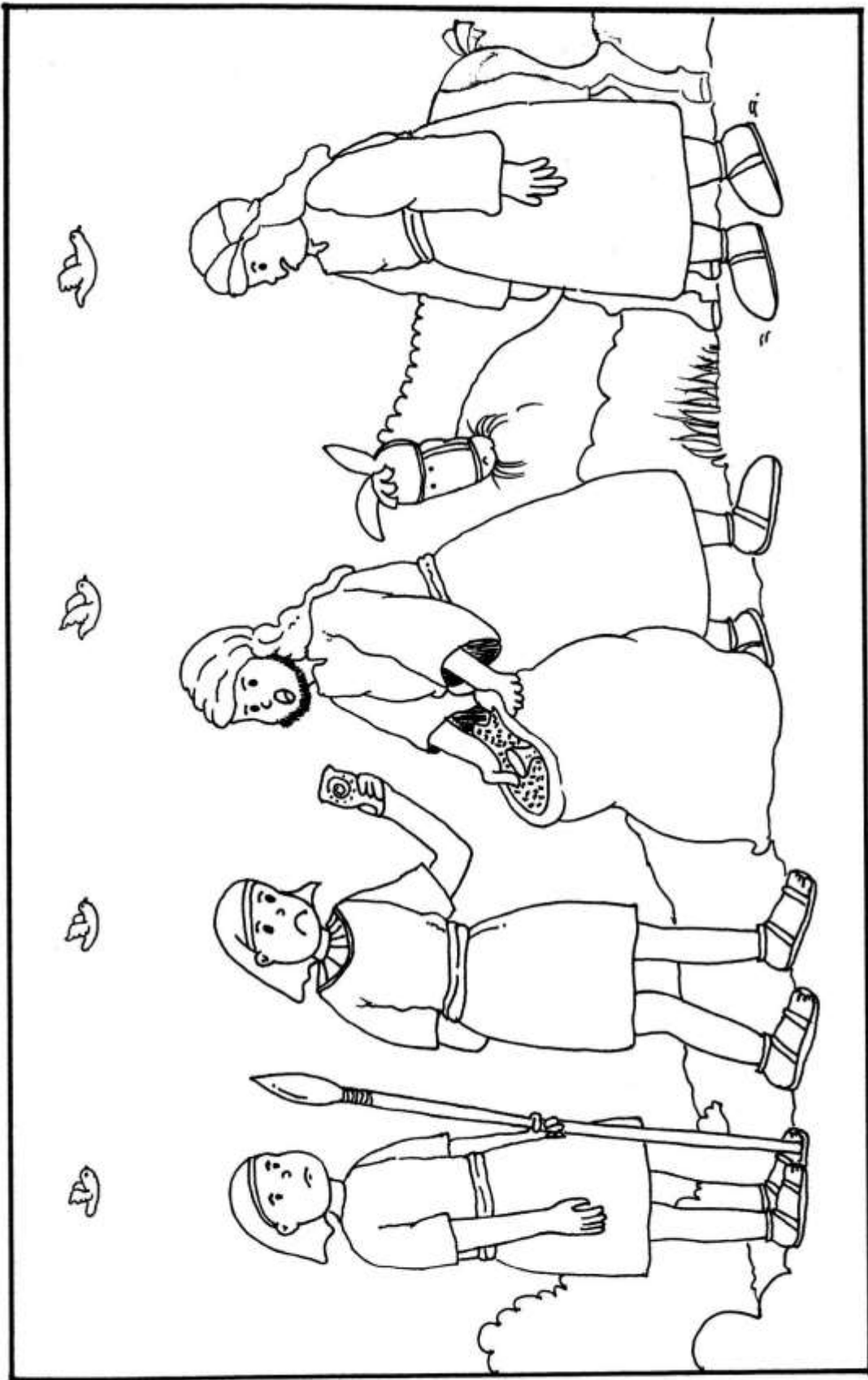
เลิกชั้นเรียน

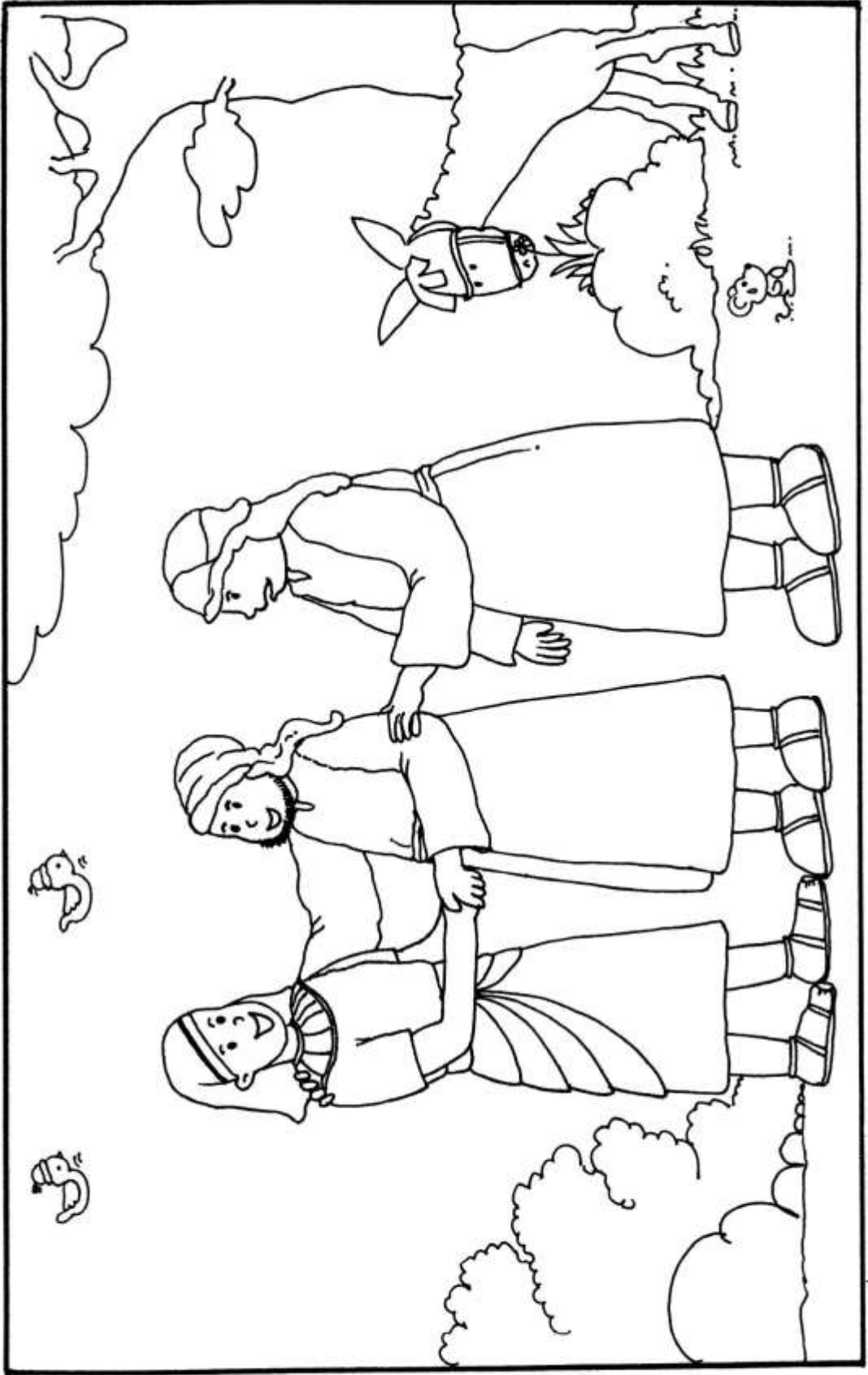
แจกถุงเงินที่นักเรียนทำและใบปลิวให้แก่เด็กๆ เตือนให้เขาอ่านบททวนข้อความหลังใบปลิวด้วย ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดลาก่อน”

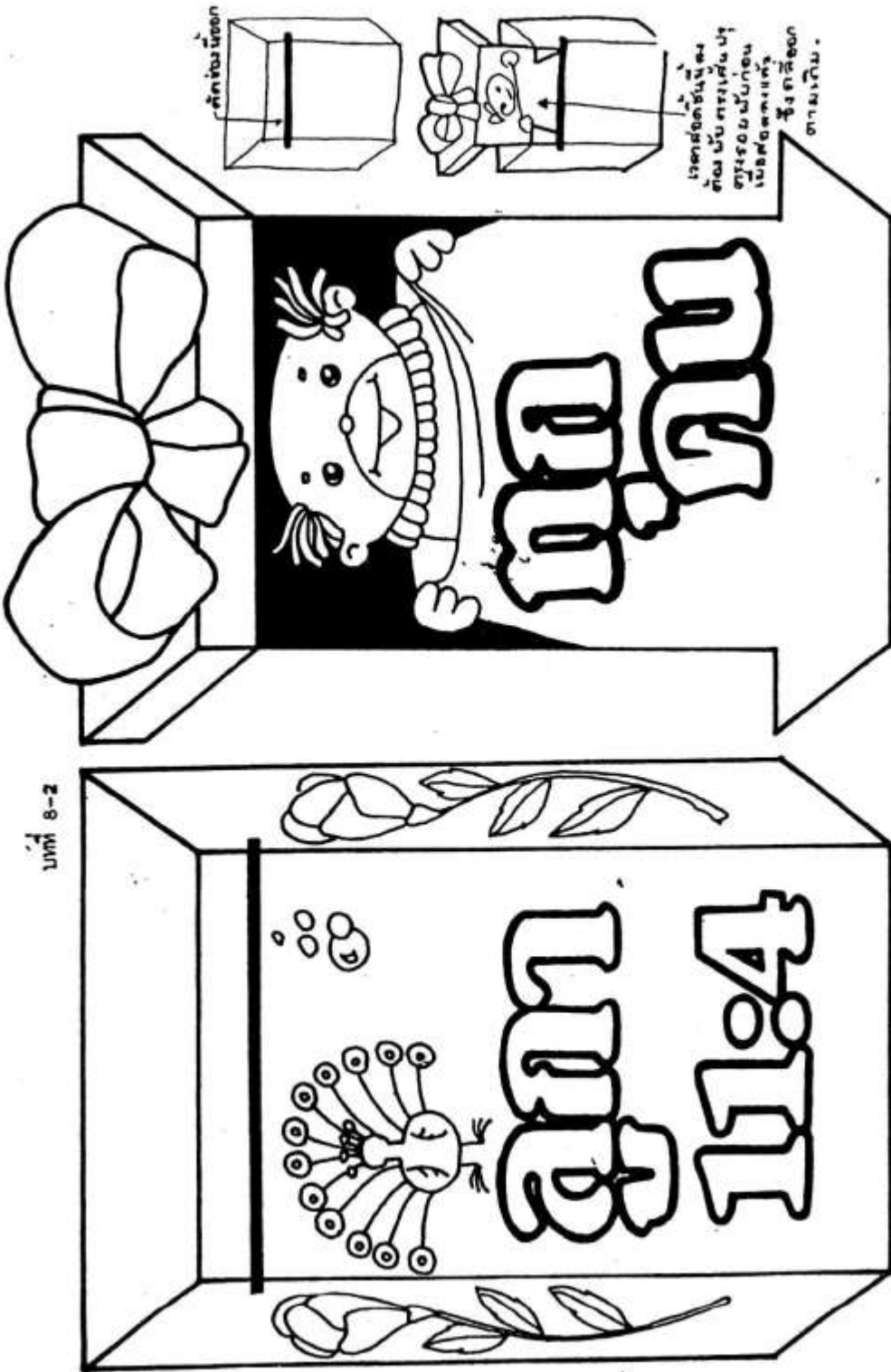

ฉันชอบเรื่องจากพระคัมภีร์

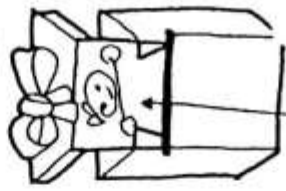
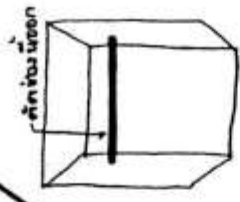

รูปที่ 8-2

วางกระดาษนี้ลงในช่อง
 นี้กับกระดาษอีก
 แผ่นหนึ่งตามแบบ
 นี้ และติดด้วยกาว
 ซึ่งทำด้วย
 ไข่ขาวก็ได้.

บทที่ 9 นักร้องหนุ่ม

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 16:15-23

ข้อท่องจำ ฉันจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า สดุดี 13:6

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้เด็กเห็นว่าดาวิดรักที่จะสรรเสริญพระเจ้า และให้เขาอยากที่จะร้องเพลงอย่างดาวิด และมีส่วนร่วมร้องเพลงที่ดาวิดร้อง

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง 3.ใบปลิว 4.ขวดยาสูบที่, กระจกสี, กาว, เมล็ดถั่วเขียว หรือฝ้าน้ำอัดลม, หลอด, ลวด หรือไม้ไผ่สั้นๆ หลายๆ คู่ 5.กระจกสีแข็งตัดเป็นรูปตัวโน้ต

แนวความคิดสำหรับครู

ดนตรีมีอิทธิพลต่อจิตใจอารมณ์ของมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะดนตรีสามารถปลอบใจ นำความสงบหรือเร้าอารมณ์ให้รุนแรงขึ้นได้ ดนตรีสามารถช่วยให้เด็กมีสภาพพร้อมฝ่ายวิญญาณเพื่อรับคำของพระเจ้า และมีอิทธิพลทำให้คนทำสิ่งชั่วได้เช่นกัน เรื่องจากพระคัมภีร์ในวันนี้ จะบอกถึงอิทธิพลของดนตรีที่มาจากพระเจ้าซึ่งช่วยให้คนที่มีความทุกข์คลายทุกข์นั้น

พระเจ้าทรงเจิมดนตรีของดาวิด เพราะดาวิดขอมอบทั้งคืนให้พระเจ้า เขาใช้เวลาที่อยู่ในทุ่งหญ้าเลี้ยงแกะนั้นฝึกฝนพิณ และร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าออกมา เมื่อจิตใจของซาอูลไม่สงบมหาดเล็กก็แนะนำให้หาคนที่ฝีมือในการคิดพิณมาคิดพิณถวายพระองค์

ดาวิดมีความสามารถสูงมาก ดังนั้น เขาจึงพาดาวิดเข้าเฝ้ากษัตริย์ และจากนั้นมา ดาวิดจึงเข้ารับราชการและเป็นที่โปรดปรานของซาอูล

เราจะเล่าเรื่องของดาวิดเพื่อชี้ให้เด็กเห็นว่า การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดี เป็นสิ่งที่น่าสนใจ สอนให้เขารู้ว่า เพลงทุกเพลงที่เขาเรียนรู้ไปจากคริสตจักรนั้น เป็นของดีที่ควรเก็บไว้ในชีวิต

และหากอยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสม ครูควรชี้ให้เด็กเห็นชัดเจนด้วยว่า เพลงประเภทใดที่เขาไม่ควรร้อง

เริ่มต้นชั้นเรียน

ควรจัดหาเครื่องดนตรีง่ายๆ ที่ทำจากสิ่งที่เราหาได้ในชีวิตประจำวัน มาเตรียมไว้ เป็นดนตรีประเภทใช้ ลั่น เคาะ ฆ้อง ฯลฯ เปิดเทปเพลงสรรเสริญพระเจ้า ให้เด็กได้มีโอกาสเล่นดนตรีดังกล่าวตามจังหวะเพลง

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

ให้เด็กทำเครื่องดนตรีเอง โดยให้ครูเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังที่ได้แนะนำมา

1. นำไม้ไผ่สองชิ้นมาเคาะตามจังหวะ โดยจะต้องจับให้ถูกวิธี จะได้เสียงเคาะออกมาดังกังวานน่าฟัง เหมือนมีคนขายเกี้ยวตี
2. ตัดกระดาษสีความกว้างเท่าความสูงขวดยาкулท์ ใส่เมล็ดถั่วเขียว แล้วปิดฝาขวดด้วยกระดาษแข็งรูปวงกลมเท่าฝาขวด ทากาว ใช้ขวดนี้เขย่า ประกอบด้วยการร้องเพลง
3. เตรียมหลอดพลาสติก ลวด และฟ้าน้ำอัดลม เจาะรูตรงกลาง แล้วร้อยเข้าไปในลวด ก่อนจะมัดลวดเข้าด้วยกัน ให้สวมหลอดเข้าไป เพื่อเด็กจะใช้เป็นที่จับเขย่า

นมัสการ

ต้อนรับ ให้เด็กกอดคอกันร้องเพลง “รักซึ่งกันและกัน” เราดีใจที่วันนี้เราได้มาร้องเพลงนมัสการพระเจ้าด้วยกัน

ร้องเพลง เมื่อพระวิญญูณ อา ลา ลา ฉันรักพระเยซูมากขึ้นทุกวัน พระเยซูทรงรักเด็กหน้าหนา

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับบทเพลงทุกบท ขอทรงช่วยให้เรารักที่จะร้องเพลงสรรเสริญ
พระองค์อย่างดาวิด

ถวายทรัพย์ ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย (หรือทำเป็นกล่องมีรูปเครื่องดนตรีปะอยู่) ร้องเพลง “เรา
ถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

(ถ้าอยากให้เรื่องสนุกขึ้น กรุณาสวมบทบาทของกษัตริย์ซาอูล... โดยครุสววมงกุฏเดินง่วน)...

“วันนี้ข้าไม่มีความสุขเลย! ไม่มีความสุข ข้าปวดหัว ปวดท้อง คิดอะไรไม่ออก โอ๊ย ทำไม่ร้อน
อย่างนี้ ข้ากลัวใจ ข้าเป็นทุกข์... พวกมหาดเล็กหายไปไหนกันหมด”

(ถอดมงกุฏ) เด็กๆ รู้ไหมว่ากษัตริย์องค์นี้คือใคร? พระองค์คือซาอูล ขณะนี้พระองค์กำลังไม่
สบาย ทรมานอยู่ในใจ พระองค์ต้องการคนช่วยปลอบใจ แต่ก็ไม่มีใครช่วยได้ พระราชินีของพระองค์
ช่วยไม่ได้ เจ้าหญิงหรือเจ้าชายเล็กๆ ก็ช่วยไม่ได้ มหาดเล็กก็ช่วยไม่ได้... ใครเล่าจะช่วยให้พระองค์
สบายขึ้น...

มหาดเล็กคนหนึ่งทูลว่า “ข้าแต่พระราชา คนที่จะช่วยพระองค์ได้คือคนที่ฝีมือดี คิดพิณเก่ง
หากคนเก่งมาคิดพิณถวายพระองค์ แล้วพระองค์จะมีความสุข ไม่ต้องง่วนวายพระทัยดังที่เป็นอยู่ในเวลา
นี้พะยะค่ะ” (รูป 9-1)

“ฮึ! แล้วใครล่ะที่คิดพิณเก่ง? เจ้าจงไปหากคนที่คิดพิณดีๆ มาให้เรากัน” ซาอูลสั่ง

พวกเขาต่างไปคุยกันว่า จะหาใครที่คิดพิณเก่งๆ มาได้ ในราชวังก็มีคนคิดพิณได้ แต่ไม่เพราะ
ในเมืองก็มีนักดนตรีที่คิดพิณได้ แต่ยังคิดไม่เก่งพอ... คนหนึ่งนึกขึ้นได้ว่า เขาเคยฟังเด็กคนหนึ่งคิด
พิณ เพราะมาก จึงบอกว่า

เออ! มีครั้งหนึ่ง ข้าไปที่เมืองเบธเลเฮม ข้าพบลูกชายของท่านเจสซี เขาเลี้ยงแกะกลางทุ่ง ชายหนุ่มคนนี้เป็นคนกล้าหาญ พูดเก่ง หน้าตาก็ดี แถมยังเป็นนักรบที่กล้าหาญด้วย”

“แล้วเขาคิดพิณได้ไหม?” คนหนึ่งถาม

“ได้ซิ! เขาคิดพิณเพราะที่สุดเท่าที่ข้าเคยได้ยินมา”

“ถ้าอย่างนั้น ให้เรารับไปทูลกษัตริย์ พระองค์จะได้ส่งจดหมายไปขอลูกชายท่านเจสซีมาเล่นพิณถวายในราชวัง ค่วนที่สุด!”

เด็กๆ รู้ใหม่ว่าชายหนุ่มที่เล่นพิณเก่งนี้ คือใคร? (ให้เด็กๆ ตอบสนอง) ใช่แล้ว ดาวิด ดาวิดเป็นคนเก่งหลายด้านจริงๆ กษัตริย์ซาอูลได้เขียนจดหมายถึงท่านเจสซีบิดาของดาวิดว่า “ท่านเจสซี... ขอท่านให้ดาวิดลูกชายซึ่งเลี้ยงแกะของท่านนั้น มาหาเราค่วน” (รูป 9-2)

เมื่อเจสซีได้ข่าวดังนั้น ท่านก็ดีใจมาก จัดลา 1 ตัว บรรทุกขนมอบบั้งเยอะเยอะ เหล้าองุ่นด้วย รวมทั้งลูกแพะน่านรักอีกตัว ส่งไปให้กษัตริย์ โดยดาวิดนี้แหละเป็นคนนำของถวายไป... สิ่งที่เขาเอาติดตัวไปด้วยคืออะไร เด็กๆ ทราบไหม?... พิณไงล่ะ! สำคัญที่สุด

และเมื่อดาวิดมาอยู่ราชวังแล้ว เขาก็ทำงานที่สำคัญมากนั่นคือ เมื่อใดที่ซาอูลไม่สบายใจ มีความทุกข์ เดินงุ่นง่านเหมือนเสื่ออยู่ในกรง... ดาวิดจะหยิบพิณออกมาดีดถวายให้ซาอูลฟัง ซาอูลฟังและสบายใจขึ้น รู้สึกดีขึ้น พระองค์พอพระทัยมากที่มีเพลงดีๆ ให้พระองค์ (รูป 9-3)

ดาวิดดีดพิณถวายซาอูลด้วยความเต็มใจ เขาอยากให้ซาอูลมีความสุข เมื่อเราร้องเพลงเพราะๆ ทุกคนที่ฟังก็มีความสุข ขึ้นชมยินดี เช่นกัน ดาวิดรักที่จะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ให้เรมาร้องเพลงอย่างดาวิดด้วยกัน (ร้องเพลงสรรเสริญสัก 1-2 เพลง)

การตอบสนองจากเด็ก

ให้เด็กแต่ละคนมีโอกาสคิดเพลง และออกมาร้องเพลงเดี่ยวหน้าชั้น หากเขาอายุก็ให้มีเพื่อนอีก 2-3 คน มาร้องด้วย ให้ทุกคนมีโอกาสร้องเพลงและทำท่า หรือเคาะจังหวะ

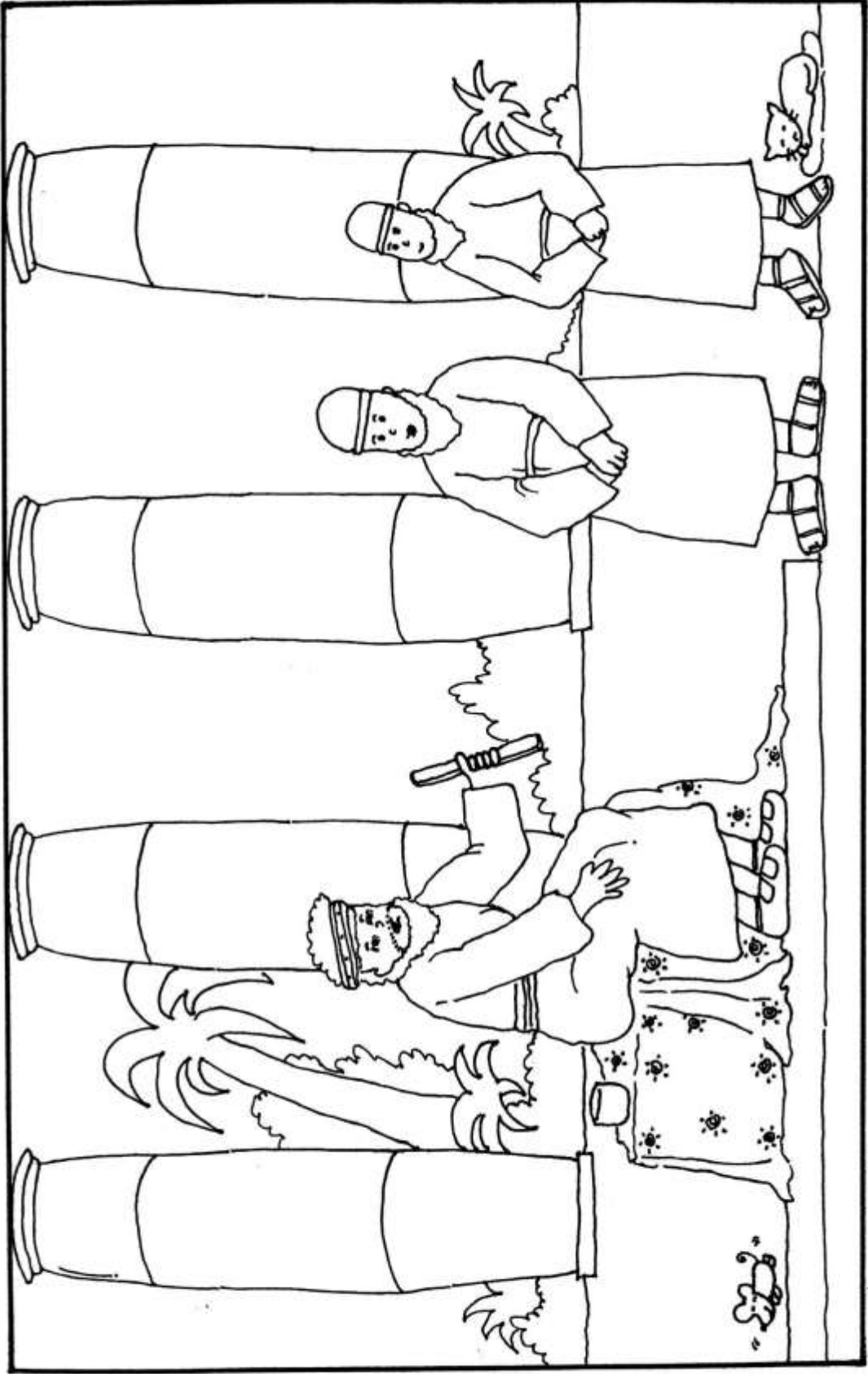
ข้อท่องจำ

ฉันจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า สดุดี 13:6

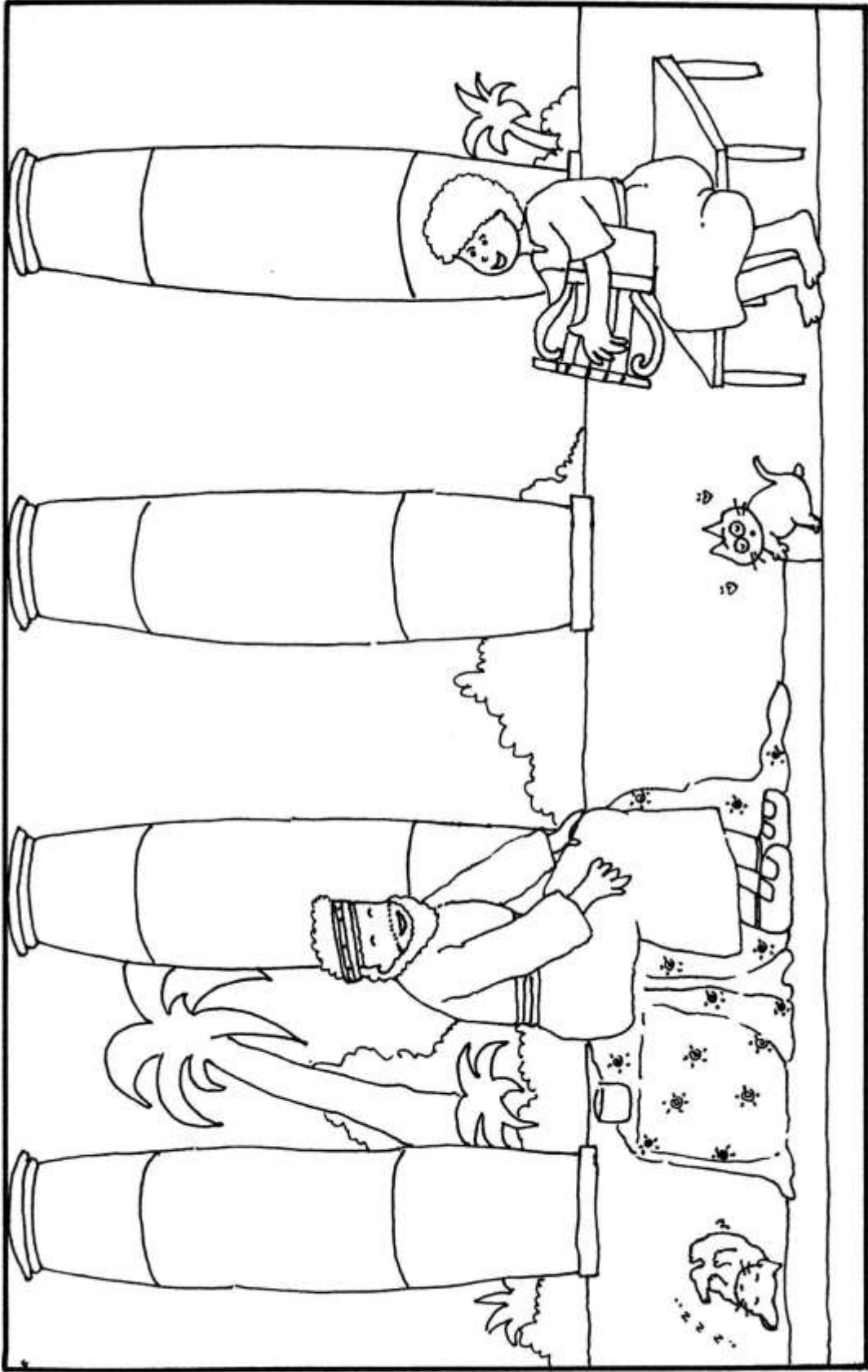
เตรียมกระดาษแข็งที่เป็นสี่ ดัดเป็นรูปตัวโน้ตเพลง ตามขนาดที่ให้ไว้ แล้วนำเอาข้อท่องจำมาปะไว้ให้ เด็กถือตัวโน้ตท่องด้วยกัน

เลิกชั้นเรียน

แจกกิจกรรมและใบปลิวให้เขาอ่านทบทวนทุกวัน ร้องเพลง “ก่อนที่เราจะพูดมาก่อน”

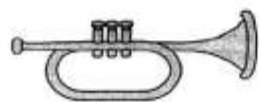
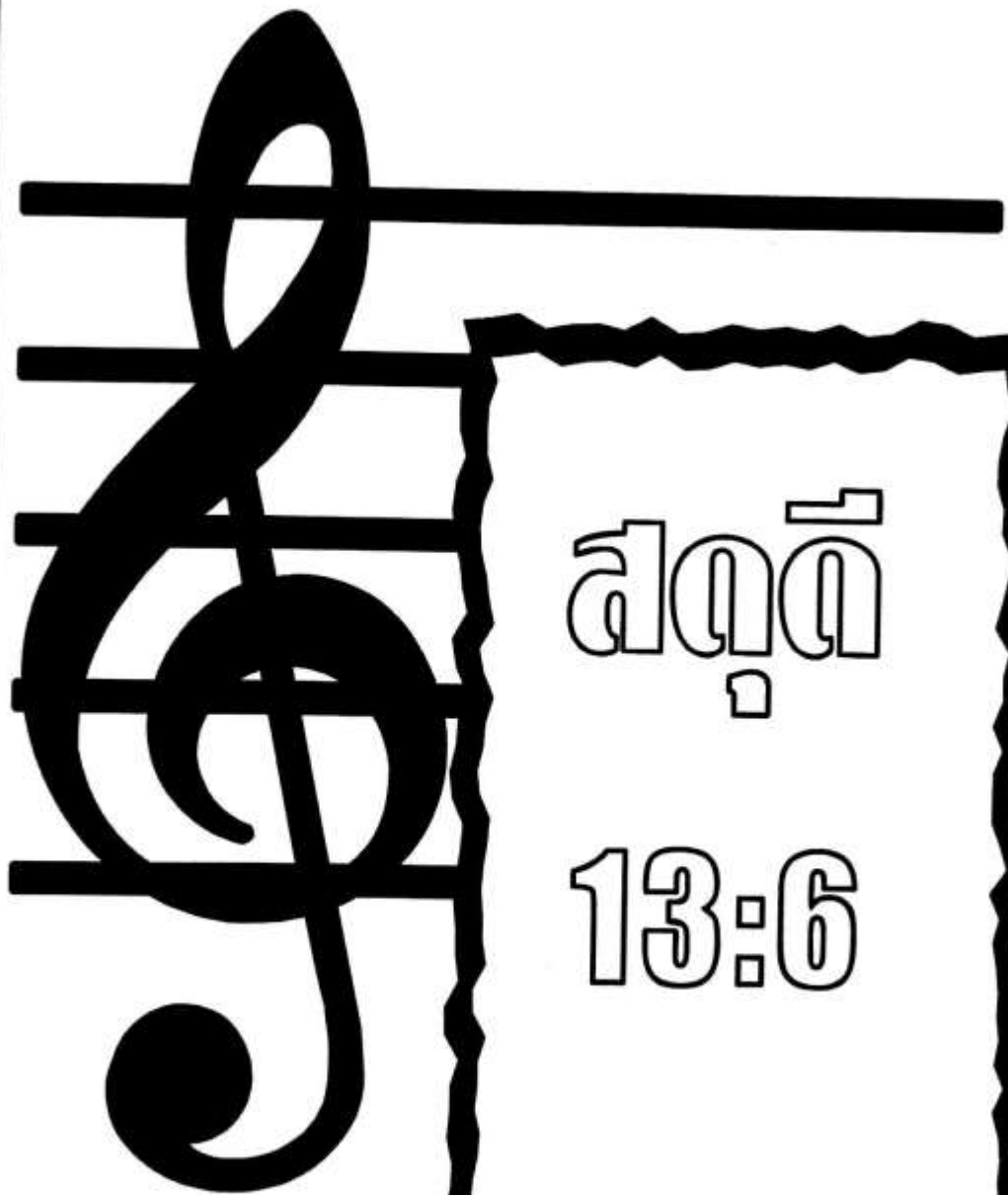

ฉันจะ
รอคุณ
ตลอดรัก
พระเจ้า

บทที่ 10 ผู้เลี้ยงที่ดี

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 17:12-15, 34-37, สดุดี 23:1-4 สดุดี 33:2,3

ข้อท่องจำ พระเจ้าทรงอยู่ข้างฉัน เยเรมีห์ 20:11

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้เห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่กับดาวิด และขอบคุณที่พระองค์ทรงอยู่กับเขาทุก
วันเช่นกัน

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง, สำลีส 3.ใบปดิว, แผ่นเพลง, ข้อ
ท่องจำ 4.เสื้อเช็ดตัวใหญ่ๆ เชือกไม้เท้า 5.กิจกรรม... ภาพดาวิดเลี้ยงแกะ, สำลีส กาว, สี,
กระดาษแข็ง

แนวความคิดสำหรับครู

การเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีนั้น จำเป็นต้องสละความสุขส่วนตัวจริงๆ เพราะจะต้องออกจากผู้คนไป
อยู่ในทุ่งหญ้าอย่างโดดเดี่ยว ต้องออกเร่ร่อนพเนจรไปตามที่ต่างๆ เพื่อแกะจะได้มีกิน ต้องพบกับศัตรู
ร้ายที่คอยจ้องจะกินแกะ เขาจะห่วงใยแกะของเขา คอยดูแลว่ามันจะมีกินอิ่ม ดื่มน้ำพอเพียงหรือไม่
ต้องรักษาตัวที่อ่อนแอและเจ็บป่วย ชีวิตของผู้เลี้ยงแกะนั้นมีศูนย์กลางอยู่ที่แกะของเขา

หากเราหันกลับมาดูพระคำรัสของพระเยซูที่ว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้น ย่อมสละชีวิต
ของตนเพื่อฝูงแกะ” เราจะเห็นภาพที่สวยงามประทับใจจริงๆ พระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยงของเรา ทรงคอย
ดูแลห่วงใย ทรงหาอาหารให้ ทรงปกป้องให้พ้นภัยจากมาร ทรงรักษาเราเมื่อเจ็บป่วย และทรงสละ
ชีวิตของพระองค์เพื่อแกะ

ถ้าเป็นไปได้ ครูควรหารูปคนเลี้ยงแกะมาแสดงให้เด็กๆ ดู เพื่อเด็กๆ จะได้เข้าใจชีวิตของคนเลี้ยง
แกะอย่างดาวิดดีขึ้น สร้างบรรยากาศในห้องเรียนด้วยการใช้ภาพ กิจกรรมการตกแต่งห้องให้เด็ก
สัมผัสชีวิตคนเลี้ยงแกะ

ดาวิดเป็นวีรบุรุษแท้จริง ถึงแม้ว่าเขาเป็นเพียงเด็กเลี้ยงแกะ เขาวางใจในพระเจ้า และสามารถเอาชนะสัตว์ที่ตัวใหญ่แข็งแรงและคร้ายได้ ซึ่งให้เด็กเห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่กับดาวิดทุกเวลา และพระองค์ทรงอยู่กับเราทุกเวลาเช่นกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียน ให้เด็กคนหนึ่งใส่เสื้อตัวใหญ่คาดเอวด้วยผ้าหรือเชือก ถือไม้เท้า เด็กคนอื่นๆ อาจเป็นแกะ หรือแพะ ให้เขาทำท่าและเดิมหญ้า คั้นน้ำจากตำราบบ้าง เมื่อถึงเวลาจึงเรียกเด็กมาพร้อมกัน เพื่อทำกิจกรรม

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

นำภาพกิจกรรมของบทที่ 10 มาระบายสีให้สวยงาม โดยเว้นไม่ระบายตัวแกะ จากนั้น เอาภาชนะตัวแกะ ติดสำลีสกลงไป ตัดและพับตามรอยประ (หากจะให้คงทนควรปะภาพลงบนกระดาษแข็งก่อน)

นมัสการ

ต้อนรับ   วันนี้เราจะสมมติว่า เราเป็นแกะ ให้แกะสองตัวคลานมาหน้าชั้น และทักทายกันตามประสาแกะ (เลือกเด็ก 4 คนออกมา ทำท่าทักทายตามความคิดของเขา แบ่งเป็น 2 คู่ หรืออาจทำ 3-4 คู่ก็ได้)

ร้องเพลง   พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน แกะตัวหนึ่ง เมื่อพระวิญญาณ พระเยซูทรงรักเด็กหนักหนา

อธิษฐาน   ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงปกป้องเราไว้เสมอ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรากล้าหาญอย่างดาวิด
ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเชื่อฟังพระองค์ ดังแกะเชื่อฟังดาวิดด้วย

ถวายทรัพย์   ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี ขอบคุณพระเจ้าที่เด็กๆ เตรียมตัวถวายตามที่พระเจ้าทรงสอนไว้

เรื่องจากพระคัมภีร์

มีชายคนหนึ่งชื่อเจสซี เขามีอายุมากแล้ว มีลูกชายสี่คน พี่สามคนออกไปเป็นทหาร พี่ทั้งสามนี้ มีร่างกายโตใหญ่ แข็งแรง สามารถไล่เสี้ยเกราะแล้ววิ่งได้สบายๆ แต่น้องคนสุดท้ายไม่เหมือนพี่ๆ เขา เป็นคนรูปร่างเล็ก แต่แข็งแรง ที่สำคัญคือ น้องคนสุดท้ายนี้ใจกล้ากว่าใครๆ น้องคนนี้ชื่ออะไร... เด็กๆ รู้ไหม?

น่าแปลก! ดาวิดไม่ได้เป็นทหารเหมือนพี่ๆ เด็กๆ รู้ไหมว่าเขาทำอะไร เขาเลี้ยงแกะ! เขามีแกะ ที่ต้องดูแลมากมายหลายตัว คูชิ แกะตัวนี้ขนของมันนุ่มนิ่มมาก (ติดสำลีไว้ล่วงหน้า) แกะพวกนี้ ต้องการคนดูแลเหมือนเรา เราต้องมีพ่อแม่คอยดูแลเรา แกะต้องมีผู้เลี้ยง เพราะอะไรรู้ไหม? (รูป 10-1)

แกะเป็นสัตว์ขี้กลัว มันน่ารักน่าสงสาร มันสายตาสั่นด้วย ดังนั้น มันจึงเห็นไม่ไกล หากมีเสือ หรือหมา มันจะไม่เห็นเลย! จนกว่าสัตว์ร้ายจะมาใกล้ตัวมากๆ ทำให้มันหนีไม่ทัน กลายเป็นอาหาร ของหมาหรือเสือหรือสิงโตเหล่านั้น นอกจากนั้น แกะบางตัวยังเชื่ออีก มันไม่ค่อยตามฝูง แต่มันจะหลง ทางไปติดตามพุ่มหนามเสี้ยวอีก ถ้าแกะหายผู้เลี้ยงจะออกตามหา แม้ว่าจะมีพายุฝนหรือเป็นเวลาค่ำมืด ผู้เลี้ยงก็ไม่ทอดทิ้ง แต่จะพยายามตามหาจนพบแกะหลงนั้น

ดาวิดรักแกะของเขา เขาดูแลมันอย่างดี พระเจ้าทรงอยู่กับดาวิดเสมอ แม้มีงูมา ดาวิดไม่กลัว ถ้า จะมีสิงโต ดาวิดก็จะไล่ตามมันจับหนวดมันและทูป และทูปจนตาย! โอ... ดาวิดเก่งจริงๆ เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับเขา (รูป 10-2)

ดาวิดจะออกไปตามแกะที่ต่งทุ่ง เพื่อหาที่ๆ มีหญ้างาม เด็กๆ คิดว่าแกะชอบกินหญ้าสีน้ำตาล แห้งๆ หรือหญ้าเขียวสด? ใช่แล้ว... มันชอบหญ้าเขียวสด เพราะหญ้างามนั้นอร่อย เหมาะสำหรับ แกะมาก เมื่อถึงเวลาที่มันจะดื่มน้ำ ดาวิดมักจะเอาพิณไปด้วย เพื่อเอาไปร้องขอบคุณพระเจ้า สรรเสริญ พระเจ้าของเขา (รูป 10-3) เวลากลับบ้าน ดาวิดจะพาแกะทุกตัวเข้าคอก ทุกครั้ง เขาจะนับว่ามีแกะ อยู่กี่ตัว หากมีครบเขาก็กลับบ้านได้ หากไม่ครบ เด็กๆ คิดว่าดาวิดควรทำอย่างไร (ให้เด็ก ตอบสนอง) (รูป 10-4) เขาควรออกไปตามหามันจนพบ หากเป็นคนเลี้ยงแกะที่ดี เขาจะตามหามัน จนพบ หากเป็นคนเลี้ยงแกะไม่ดี ก็จะขี้เกียจออกตาม คิดว่ายังไงๆ แกะคงตายไปแล้ว ดาวิดไม่เป็น

เช่นนั้น เขาคิดเสมอว่า เขาจะพบแกะที่หายไป พระเจ้าทรงอยู่กับเขา จะทรงช่วยเขาให้หาแกะนั้นให้พบ พระเจ้าทรงอยู่กับดาวิดอย่างไร พระองค์ก็ทรงอยู่กับเราเช่นกัน

การตอบสนองจากเด็ก

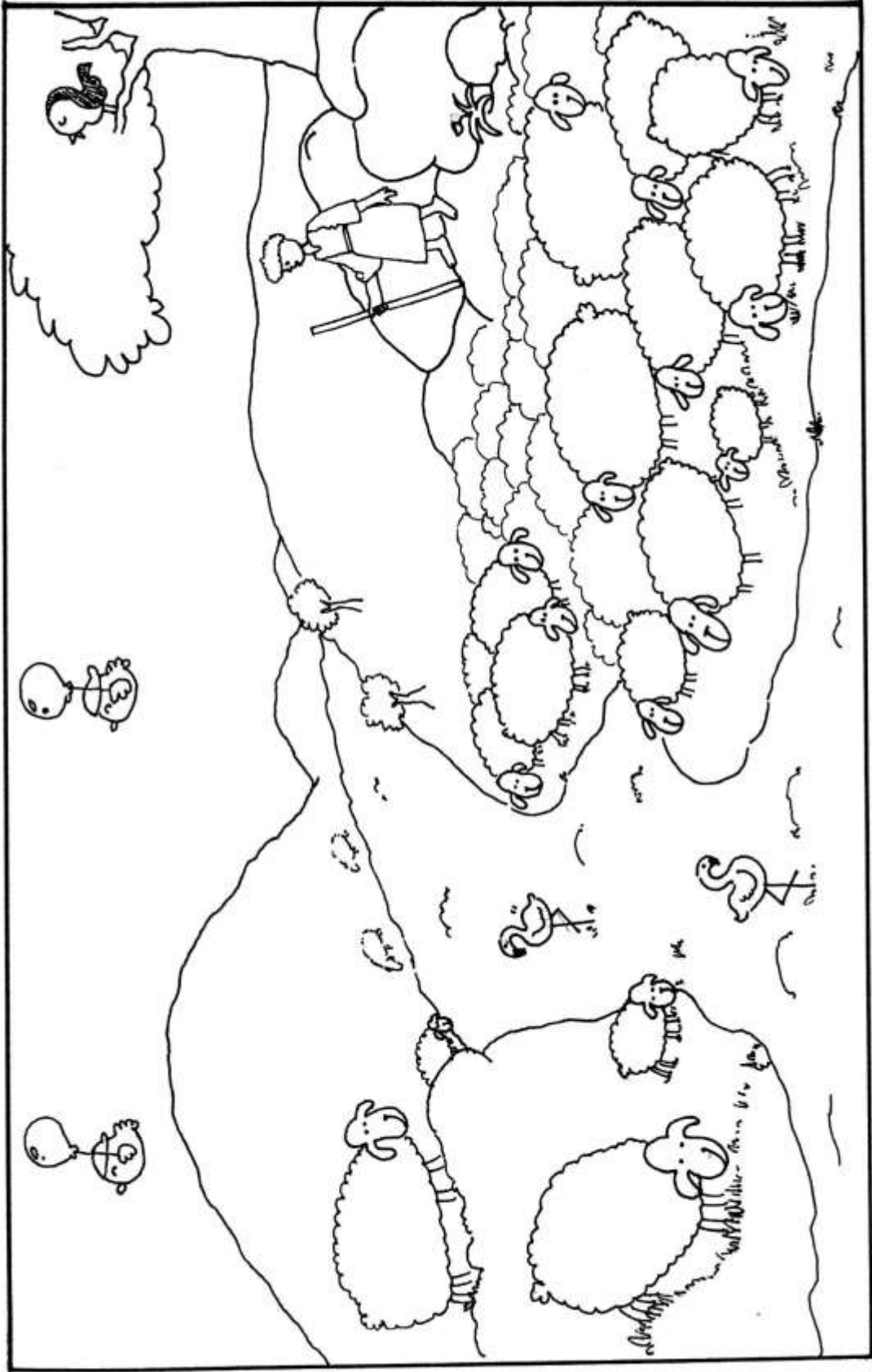
ให้เด็กเล่นละคร คนหนึ่งเป็นผู้เลี้ยง คนหนึ่งเป็นสิงโต อีกคนเป็นหมี ส่วนที่เหลือ 6-7 คน เป็นแกะ ให้สิงโต หมี คิดจะทำร้ายแกะ แต่ดาวิดช่วยไว้ (อย่าให้รุนแรงเกินไป)

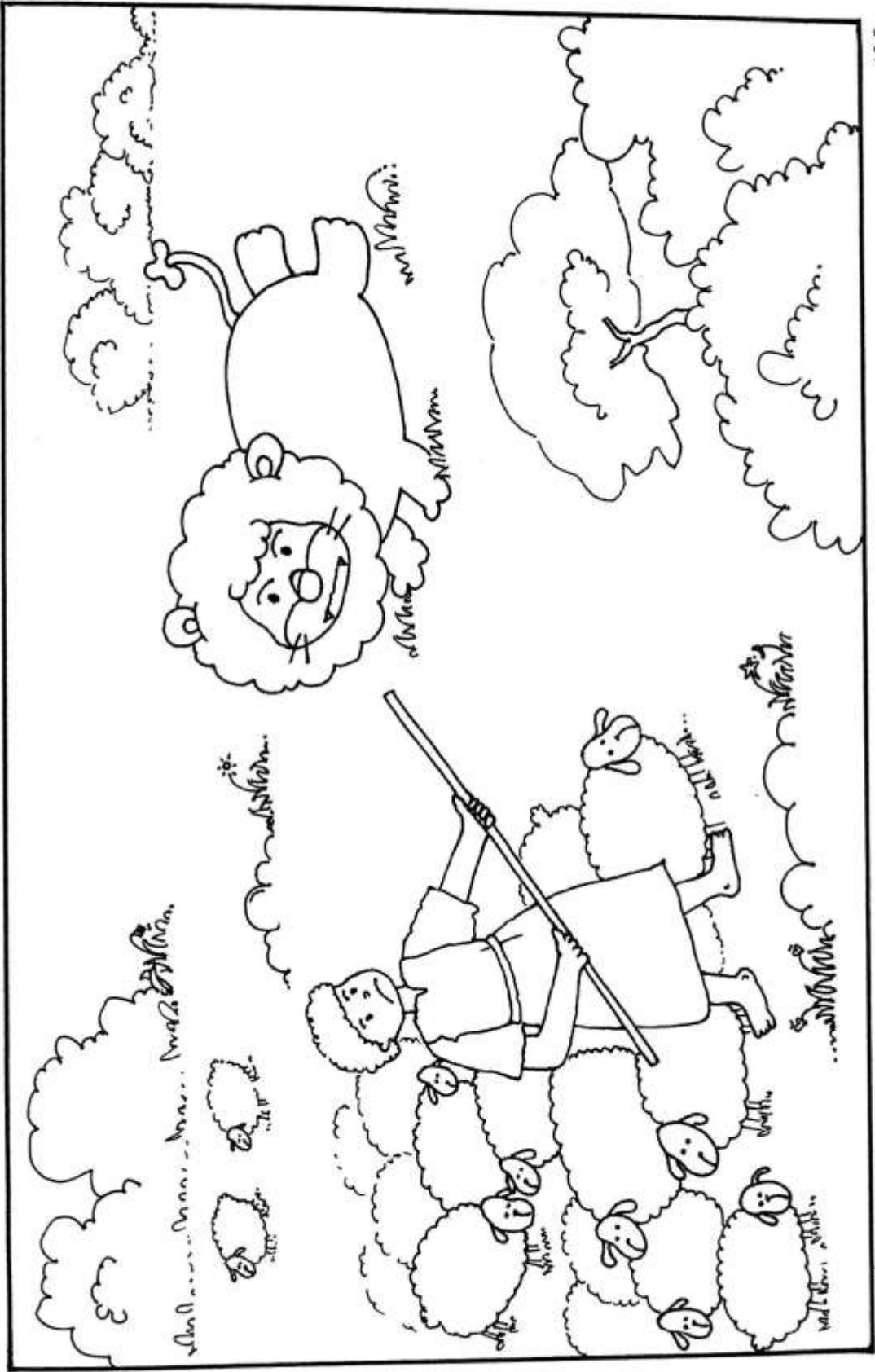
ข้อท่องจำ

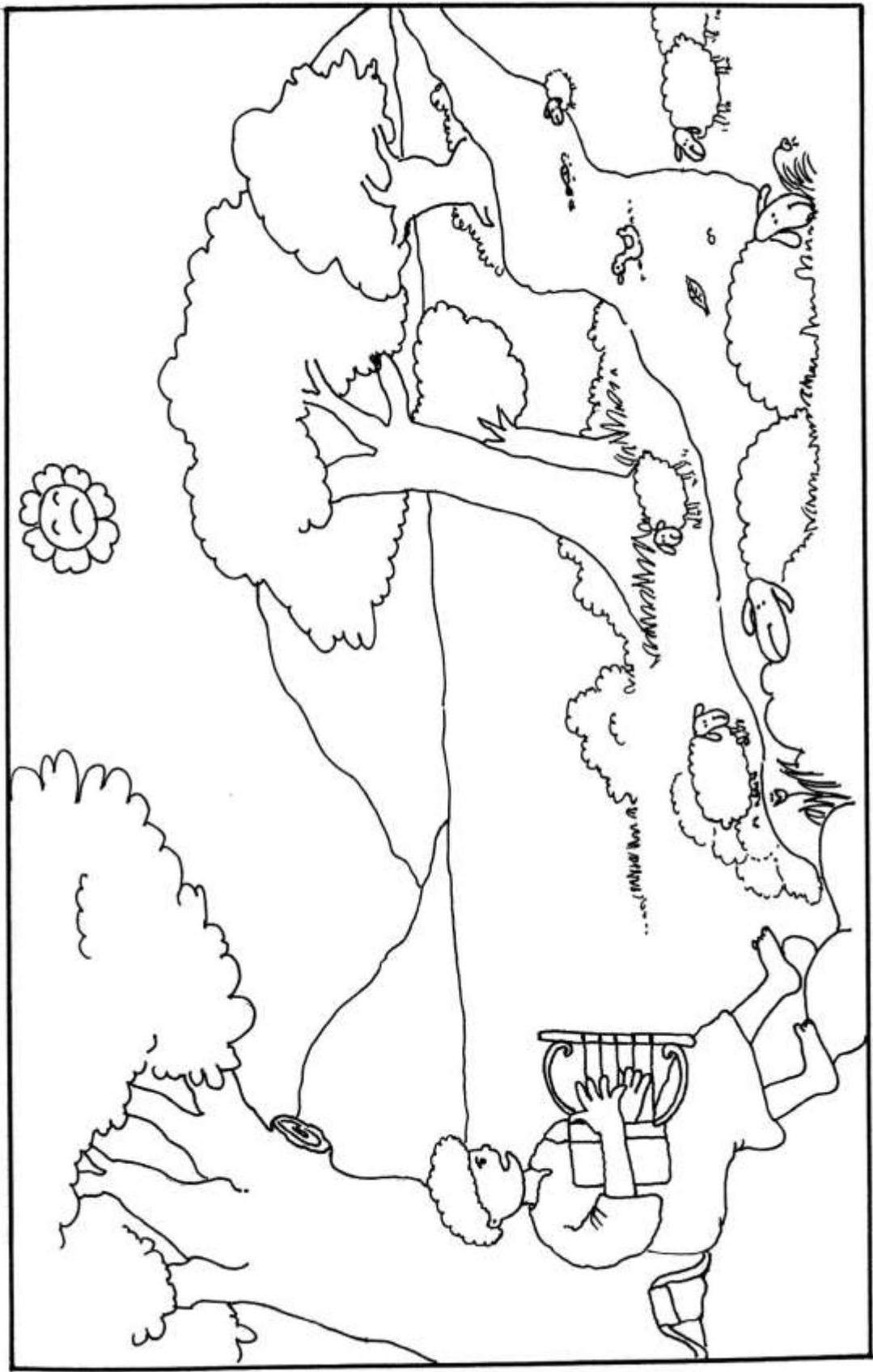
ข้อท่องจำคือ “พระเจ้าทรงอยู่ข้างฉัน” จากเยเรมีย์ 20:11 อุปกรณ์เป็นการ์ดรูปสี่เหลี่ยม ให้ตัดกระดาษเป็นรูปตามตัวอย่าง ติดหลังข้อท่องจำให้ตั้งบนโต๊ะได้ ให้นักเรียนท่องด้วย

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดมาก่อน” แจกกิจกรรมและใบปลิวให้นักเรียนไปทบทวนบทเรียนที่บ้าน

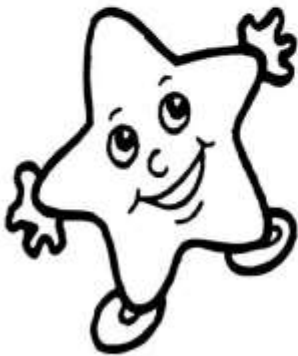
พระเจ้า!

กรุณา

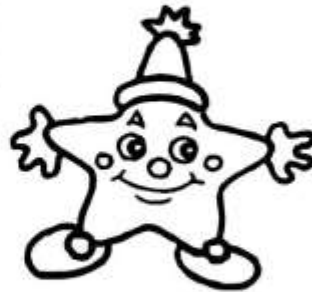
ช่วยฉัน

บทที่ 10

20:11

บทที่ 11 วิธุนุ้ย

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 17:1-51

ข้อท่องจำ พระเจ้าจะทรงช่วยฉัน 1 ซามูเอล 17:37

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้เด็กเห็นว่าดาวิดกล้าหาญ เพราะเขาพึ่งพาพระเจ้า และเด็กจะได้ทูลขอพระเจ้า พระเจ้าทรงช่วยเขาให้กล้าหาญด้วย

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง 3.ใบปลิว, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ 4.กิจกรรม รูปดาวิด-โกลิอัท, สี, กาว, คัตเตอร์

แนวความคิดสำหรับครู

เด็กเล็กๆ เรียนบทเรียนฝ่ายวิญญาณได้จากตัวอย่างชีวิตของผู้ที่รักพระเจ้า เรื่องของดาวิดและโกลิอัท แสดงให้เราเห็นถึงความกล้าหาญของดาวิดที่ได้มาจากการอยู่ใกล้ชิดพระเจ้า และดำเนินไปกับพระองค์ทุกวัน เมื่อดาวิดสู้กับสิงโตและหมี เขารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขาและทรงช่วยเขา เขาไม่เคยคิดที่จะโอ้อวดในความเก่งของตน เมื่อถึงคราวต้องสู้กับโกลิอัทซึ่งเป็นทหารชำนาญศึก เขาก็ไม่หวั่นยังคงมั่นใจในการช่วยเหลือของพระเจ้า ปัญหาเล็กหรือใหญ่ เป็นตายอย่างไร ดาวิดพึ่งพาในพระเจ้าเสมอ

ชีวิตของเราก็ต้องพบปัญหาเช่นกันบางครั้ง เราารู้สึกว่าปัญหาเล็กๆ นี้ พระเจ้าทรงช่วยได้ แต่ปัญหาใหญ่ที่ซับซ้อนนั้น ยากสำหรับพระองค์ แต่ดาวิดมิได้คิดอย่างนั้น เขาแก้ไขปัญหาคด้วยสติปัญญาและฤทธิ์เดชของพระเจ้า ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดี

เด็กๆ ก็มีปัญหา เขาไม่สามารถอธิบายปัญหาของเขา หรือมองปัญหาอย่างผู้ใหญ่ แต่เราสามารถนำเด็กให้เขากล้าเผชิญกับปัญหาอย่างดาวิด ให้เขาวางใจในพระเจ้า ซึ่งสิ่งนี้ไม่ยากเลย เด็กเล็กพร้อมที่จะรับความช่วยเหลือของพระเจ้าอย่างเต็มอกเต็มใจอยู่แล้ว เมื่อเขาป่วย เขาจะหันหาพระเจ้า เมื่อคุณพ่อคุณแม่ของเขาต้องทุกข์ยาก เขาหุนหันใจให้ท่านวางใจในพระเจ้า เมื่อเขาต้องการสติปัญญา

เมื่อหลงทาง ฯลฯ เขาจะวางใจพระเจ้าเต็มที หากได้รับการสอนจากครูที่มั่นใจ และฟังในพระเจ้าสุดหัวใจ

เริ่มต้นชั้นเรียน

ปะกระดาษหนังสือพิมพ์หรือกระดาษสีขาวไว้ที่ผนังห้องตามแนวตั้ง ให้สูงเลยผู้ใหญ่

(ทำ 2 แถว) เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง ให้ขีดความสูงของเขาไว้ เชิญอนุชน หรือผู้ใหญ่ (ชาย) ตัวสูงมากที่สุด ให้เขาลอกรอยตัวคนสูงไว้บนกระดาษ (ด้วยชอล์กหรือสีเมจิก) แล้ววาดหน้าให้ดูๆ เขียนโล่และหอกให้เด็กๆ ทุกคนได้มีโอกาสเขียนเสื้อผ้า รอยกระดุม ฯลฯ ในตัวคนสูงนั้น ครูอาจต้องอุ้มเด็กทำ) บอกเขาว่า วันนี้ครูมีเรื่องคนตัวใหญ่ (ยักษ์) มาเล่าให้เด็กๆ ฟัง

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

* นำภาพจากกิจกรรมคือรูปดาวิด โกลิอัทมาระบายสี

* ใช้คัตเตอร์กรีดรูปตัว เหนือ โกลิอัท

* พับขึ้น และติดตัวโกลิอัทอีกตัวหลังภาพนั้น จะได้ภาพโกลิอัทตอนที่ยังเป็นและตอนที่ตาย!

นมัสการ

ต้อนรับ ให้เด็กชาย 2 คน ออกมาร้องเพลง โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน โดยทำท่าทักทายกันแบบทหาร (ให้เวลาเขาคิดท่าทางเอง)

ร้องเพลง ในพระนามพระเยซู ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า ฉันรักพระเยซูมากขึ้นทุกวัน

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ได้สถิตอยู่กับเราเสมอ ขอพระองค์ทรงช่วยให้เราเป็นคนกล้าหาญ รักพระองค์มากๆ อย่างดาวิด

ถวายทรัพย์สิน ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” เราขอบคุณพระเจ้าที่ประทานเงินให้เราถวาย เพื่อใช้ในกิจการงานของพระองค์

เรื่องจากพระคัมภีร์

ให้เด็กๆ มานั่งอยู่หน้าภาพที่เราทำตั้งไว้ตั้งแต่เริ่มต้นชั้นเรียน ตามเกี่ยวกับคำว่าสูงใหญ่และเล็กๆ โดยใช้คำถามเช่น “เด็กๆ มีพี่ตัวใหญ่ๆ ไหม? มีน้องตัวเล็กๆ ไหม? ใครกลัวหมาตัวใหญ่บ้าง? เด็กๆ ชอบเล่นกับหมาตัวใหญ่หรือตัวเล็ก ฯลฯ (ให้เด็กๆ มีโอกาสตอบสนอง)

ชี้ไปที่รูปคนตัวสูง... **ถาม “เด็กๆ เคยเห็นคนตัวใหญ่และก็ดูเหมือนยักษ์บ้างไหม? (ให้เด็กเอ่ยชื่อ) เวลาเราไปยืนใกล้ๆ คนสูง เราารู้สึกอย่างไร... พระคัมภีร์เล่าให้เราฟังว่าดาวิดตัวเล็กๆ ต้องพบกับปัญหาใหญ่มากๆ นั่นคือ คนตัวใหญ่ที่ใจร้าย... ให้เราตั้งใจฟังนะ

“เฮ้!... ไอ้พวกขี้ขลาด ออกมาซิ ออกมาสู้กับข้า” เสียงยักษ์ใหญ่โกลิอัทตะ โคนั่นทั่วหุบเขา “ชะ ชะ ฮ่า... ไม่มีใครกล้ารี โธ น่าสมเพช เป็นทหารเสียเปล่า! กลัวจนน่าหัวเราะ ชะชะฮ่า” (รูป 11-11)

โกลิอัทเป็นยอดทหารของข้าศึกสูงมากทีเดียว ถึง 10 ฟุต (วัดให้เด็กๆ ดู) มีหมวก เลื่อเกราะ สนับแข้ง หากที่บ่าเป็นทองสัมฤทธิ์ ซึ่งหนักมากเลย นอกนั้นยังถือหอกเหล็กมีทหารถือโล่เดินหน้าเขาคูเหมือนว่าเราไม่มีทางที่จะฆ่าเจ้ายักษ์ใหญ่โกลิอัทได้เลย นอกจากปล่อยให้มันทำร้ายเราเท่านั้น

ทุกๆ วัน โกลิอัทจะออกมายืนท้าทายทหารอิสราเอล เด็กๆ คิดว่า ทหารอิสราเอลกล้าหาญไหม? ไม่เลย... พวกเขากลัวมาก ไม่มีใครกล้าสู้กับโกลิอัท เขาต่างพูดกันว่า ... เอ เมื่อไรยักษ์ใหญ่จะตายไปเสียที นี่ข้าต้องได้ยินเสียงมัน ไปอีกนานเท่าใด ข้าว่าเราต้องแพ้แน่ๆ! !

กล่าวถึงดาวิด.. ได้มาเยี่ยมพี่ชายซึ่งเป็นทหารในกองทัพนั้น เขาได้ยืนโกลิอัทยืนท้าอยู่ ดาวิดเงี้ยวฟัง (ทำท่าเงี้ยวฟัง) “เอ๊ะ! นั่นเสียงใครพูดจาโอหังนัก!” ดาวิดถามคนแถวนั้น

“มันเป็นทหารชำนาญศึก หากใครฆ่าเจ้ายักษ์ใหญ่นี้ได้ พระราชาจะให้ทรัพย์สินมากมาย และจะยกลูกสาวคนสวยของพระองค์ให้ด้วย”

“ฮิ! ดาวิด เจ้าคิดใฝ่สูงจะฆ่าโกลิอัทธ เจ้าเด็กเลี้ยงแกะ” พี่ชายของดาวิดรู้สึกไม่พอใจที่น้องชายเที่ยวถามคนทั้งหลาย

แต่เมื่อคนทั้งหลายได้ยินเสียงของโกลิอัทธ “เฮ้.. ใครจะมาสู้กับข้าบ้าง” เขาต่างครวญครางกันว่า “โอ.. ข้ากลัว จะทำยังไงดีเนี่ย”

พระราชาซาอูลกล่าวว่า “โอย.. ข้ากลัว” “โกลิอัทธทั้งสูงใหญ่ และแข็งแรง ข้าเป็นกษัตริย์ข้าจะช่วยทหาร และประชาชนของข้าได้อย่างไร?”

แต่ดาวิดไม่กลัว เขามาเฝ้าพระราชาทูลว่า “อย่ากลัวไปเลย ข้าพระองค์จะไปสู้กับเจ้ายักษ์นั้นเอง!”

“แต่เจ้าทำไม่ได้หรอก” ซาอูลกล่าว “โกลิอัทธเป็นทหารมานาน เก่งกล้าสามารถมาก แต่เจ้าเป็นเพียงคนเลี้ยงแกะตัวเล็กๆ อายุยังน้อย เจ้าไม่เคยรบทัพจับศึกเลย!”

“แต่.. พระเจ้าทรงช่วยให้ข้าพระองค์ฆ่าหมีและสิงโต เวลามันมาขโมยแกะของข้าพระองค์ ข้าพระองค์รู้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยให้ข้าพระองค์ชนะโกลิอัทธ” ดาวิดกล่าวอย่างมั่นใจ

และแล้วดาวิดก็ออกไปหายักษ์ใหญ่... ยัง... เขายังไปหามันทันทีไม่ได้... เขาไปยังลำธาร ไปหาก้อนหินเกลี้ยงๆ 1 2 3 4 5 5 ก้อน เขาเก็บก้อนหินไว้ในย่าม มือหนึ่งถือสling... (รูป 11-2)

เมื่อโกลิอัทธเห็นดาวิด เขาก็หัวเราะเสียดอกใหญ่ “ฮ่า ฮ่า ฮ่า! (ครุทำท่าหัวเราะจนตัวงอ) “อะไรกัน ส่งอาหารมาให้ข้ารี มา มา ให้อินนุ้ย ข้าจะเลี้ยงนกร้างด้วยเนื้อของเจ้า! ...ฮ่า ฮ่า ฮ่า!”

แต่ดาวิดไม่รอช้า เขากล่าวว่า “พระเจ้าจะมอบเจ้าไว้ในมือของข้า!” ว่าแล้วก็หยิบก้อนหินจากย่าม 1 ก้อน แล้วเหวี่ยงมันไปด้วยสายสling

ปุก!! เสียงหินปะทะหน้าผากโกลิธ เจ้ายักษ์ใหญ่สะดุ้งเฮือก “โธ่!... มันโง่งนึ่งักครู้
แล้วมันก็ล้มคว่ำลงดิน (รูป 11-3) “ไชโย! ไชโย!” ทหารอิสราเอลร้องด้วยความดีใจ

แล้วดาวิดก็วิ่งไปที่โกลิธ หยิบดาบของโกลิธเองตัดหัวออกมาชูให้ทุกคนดู... ทหารฝ่ายโก
ลิธก็วิ่งหนีไปหมด...

พระเจ้าทรงช่วยให้ดาวิดมีชัยชนะเหนือยักษ์ใหญ่ พระเจ้าจะทรงช่วยเราให้กล้าหาญเช่นกัน
การตอบสนองจากเด็ก

ให้ครูขีดเส้นซอต์กลางบนฝาผนัง ในตำแหน่งที่สูงประมาณ 10 ฟุต แล้วบอกเด็กว่า โกลิธสูง
แค่นี้ ให้ลองวัดตัวเด็กแต่ละคน โดยขีดเส้นความสูงของเขาลงบนผนัง เช่นกัน บอกเขาว่า พระเจ้าทรง
ช่วยดาวิดให้ชนะยักษ์ใหญ่ได้ พระเจ้าจะทรงช่วยเราเช่นกัน

ยักษ์ใหญ่ของเราจะไม่ใช่โกลิธ แต่เป็นสิ่งที่ใหญ่เกินที่เราจะทำได้เอง เช่นเด็กรู้สึกว่าการ
ช่วยคุณพ่อคุณแม่อยู่บ้าน เป็นงานหนัก เป็นปัญหาใหญ่ ก็ให้เราทูลขอพระเจ้าที่จะทรงช่วยให้เรามีแรง
มีกำลังทำได้ (ครูอาจยกเรื่องตัวอย่างทำนองนี้ให้เหมาะกับเด็กในห้อง)

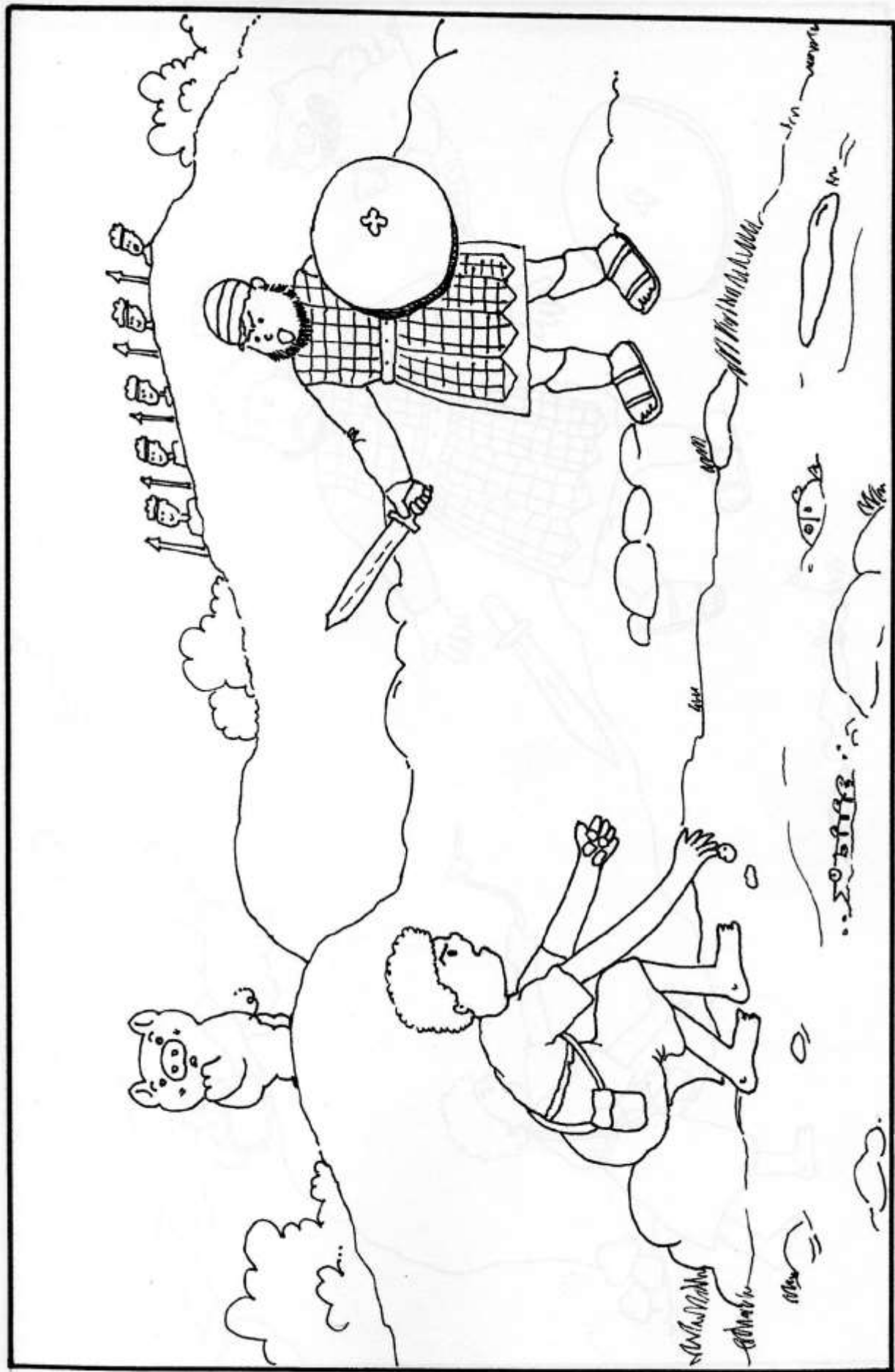
ข้อท่องจำ

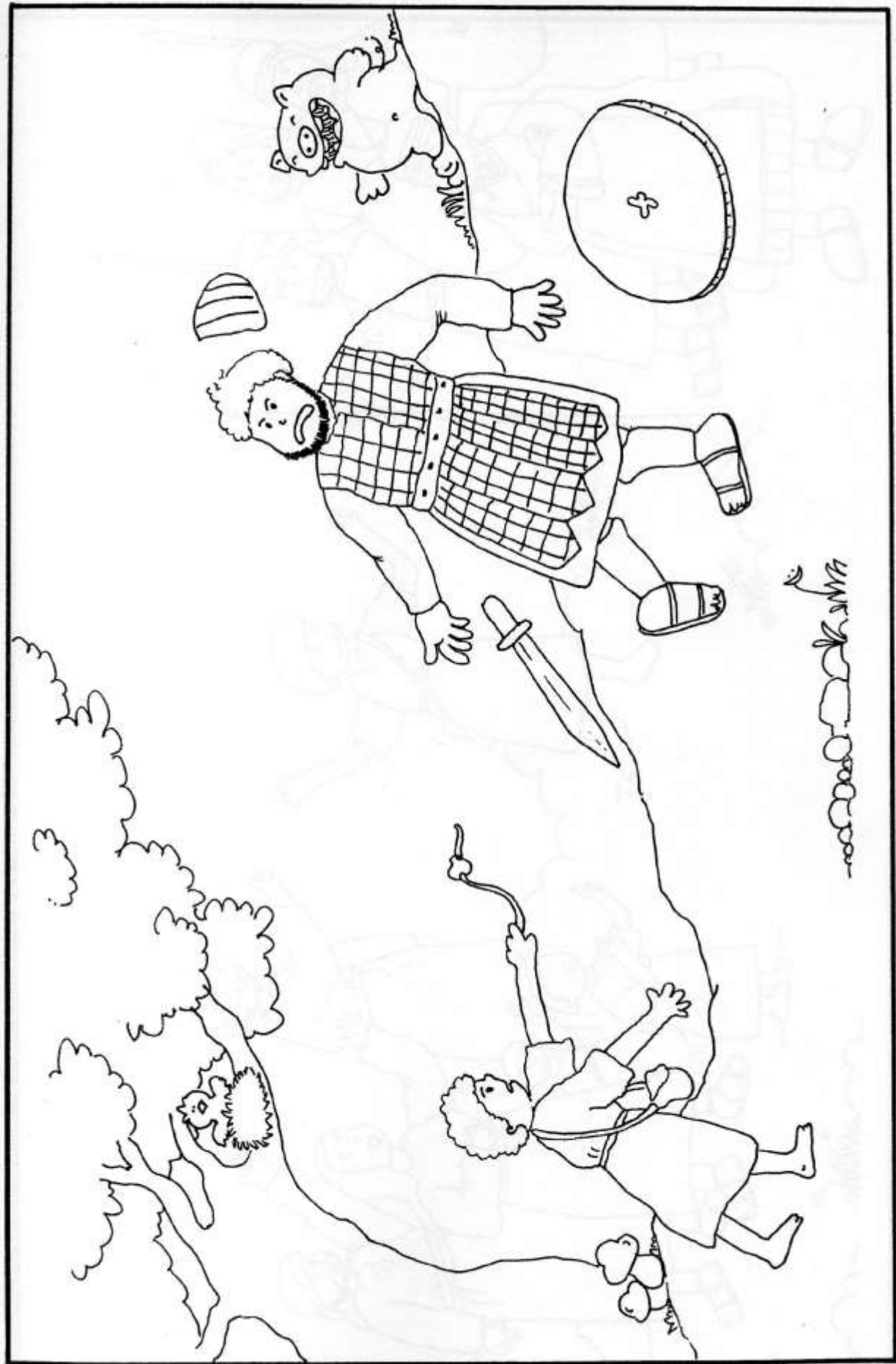
จาก 1 ซามูเอล 17:37 ว่า “พระเจ้าจะทรงช่วยฉัน” เป็นบัตร์คำ ให้เด็กถือหน้าขึ้น และท่อง
พร้อมกันจนจำได้

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดมาก่อน” แจกกิจกรรม ใบปลิวให้เด็กอ่านบททวนที่บ้าน

พระเจ้า

จะทรง

ช่วยฉัน

1 ซามูเอล 17:37

บทที่ 12 ผู้สร้างสันติ

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 18:6-9, 26:1-25

ข้อท่องจำ จงมีใจเอ็นดูต่อกัน เอเฟซัส 4:32

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้เด็กเห็นว่าดาวิดเมตตาต่อซาอูลเพราะเขาต้องการให้พระเจ้าพอพระทัย และให้เขาพยายามที่จะให้พระเจ้าพอพระทัยเขาด้วย

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.ภาพประกอบการเล่าเรื่อง, มงกุฏขนาดศีรษะของครู 3. โบปลิว, แผ่นเพลง, ข้อท่องจำ 4.กิจกรรม ภาพซาอูล, ลี, กาว, ไหมพรม, กระดาษสีต่างๆ (หากต้องการ)

แนวความคิดสำหรับครู

พระเจ้าสอนให้เรารักและเมตตาผู้อื่น ดาวิดเป็นผู้มีน้ำใจดี เขาเป็นผู้สร้างสันติ ไว้ชีวิตผู้ที่ต้องการชีวิตของเขา เขาทราบว่าทั้งเขาและผู้อื่นมีค่าในสายพระเนตรพระเจ้า และดาวิดเองถือว่าซาอูลเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ด้วย เขาไม่ทำร้ายซาอูลและยังห้ามไม่ให้คนอื่นทำร้ายพระองค์ด้วย (ซามูเอล 24:6-7)

ดาวิดหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับซาอูล เขาหนีไปและพยายามไม่กลับมายุ่งเกี่ยวกับซาอูลอีก ดาวิดเชื่อมั่นในการที่พระเจ้าทรงเจิมซาอูล เขายอมต่อพระเจ้าด้วยการปล่อยให้พระเจ้าลิขิตชีวิตของซาอูล ทั้งๆ ที่เขามีโอกาสฆ่าซาอูลได้หลายครั้ง หากพระเจ้าไม่เอาชีวิตของซาอูลไป เขาก็จะไม่เอาชีวิตของซาอูลเช่นกัน...

ดาวิดพยายามสร้างความสงบ เขาไม่แค้น ไม่ฉวยโอกาสทำร้าย แต่แสดงความเมตตาต่อซาอูล โลกของเราต้องการคนอย่างดาวิดจริงๆ

วันนี้เป็นวันที่ครูจะหว่านเมล็ดแห่งความเมตตาไว้ในใจของเด็ก เมื่อเด็กได้ฟังเรื่องของดาวิด แล้ว เขาควรเห็นความเมตตาของดาวิด และเกิดความรู้สึกอยากที่จะเป็นอย่างดาวิด การมีใจเมตตา กรุณาอย่างสม่ำเสมอเนื่อง เป็นสิ่งจำเป็น การกระทำอย่างดาวิด อาจเป็นเรื่องที่ดูผิดปกติ แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย จงทูลขอพระเจ้าที่ทรงตัวเอง และเด็กๆ จะได้บทเรียนสำคัญนี้ และให้บทเรียน เกิดผลในชีวิตของเรา

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กๆ ที่เข้ามาในชั้นเรียนแสดงความชื่นชมยินดีที่ได้พบเขาอีก

เตรียมกระดาษปะไว้ที่ฝาผนังเขียนรูป

ภูเขาสองลูกมีที่ว่างอยู่ตรงกลาง และให้เด็กวาดต้นไม้ลงไปในรูปแบบนี้ (หรือครูเตรียมรูปต้นไม้มาให้เด็กปะลงไปก็ได้) บอกเขาว่า ดาวิดเคยไปเขาลูกหนึ่ง และเขาตะโกนข้ามมายังเขาลูกหนึ่ง เพื่อส่งข่าวสำคัญบางอย่าง เมื่อนมัสการแล้ว ครูจะเล่าให้นักเรียนฟังว่า ข่าวนั้นคืออะไร?

กิจกรรมนำสู่ความเข้าใจ

* นำภาพภคัษัตริย์ซาอูลมาระบายสี

* ตัดกระดาษเป็นแถบตามแบบแล้วนำมาร้อยเป็นลูกโซ่ติดเป็นแขน ขาของซาอูล

* ใช้ไหมพรมร้อยที่หัวทำเป็นรูปแขน (ถ้าจะให้สนุกมากขึ้น ก็ใช้กระดาษสีทำเป็นลูกโซ่ต่อแขน — ขา ให้ยาวที่สุดเท่าที่จะยาวได้)

นมัสการ

ต้อนรับ เมื่อเก็บของเสร็จแล้ว ให้เด็กมารวมกัน เพื่อนมัสการพระเจ้า ร้องเพลง “สบายดีหรือเพื่อนรัก?” ให้เด็กหญิง 2 คน ออกมาทำท่าหน้าซึ้งให้เพื่อนดู

ร้องเพลง พระเจ้าทรงดีต่อฉัน พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเรา พระองค์ทรงรักเรามาก ขอพระเจ้าทรงช่วยเราที่จะมีใจเมตตาต่อเพื่อนๆ รักเพื่อนและแบ่งปันเพื่อน

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

เรื่องจากพระคัมภีร์

ให้เด็กๆ ยืนเข้าแถว 2-3 แถว “สมมุติว่าเราเป็นทหาร... มาเดินแถวแบบทหารกัน เอ้า ซ้าย ขวา ซ้าย” (เด็กๆ อาจจะทำผิดพลาดบ้าง แต่ให้เราสนุกไปกับการเดินแถวมากกว่าจะจัดให้ถูกต้องตามแบบทหาร) “ตอนนี้ให้เราออกกำลังแบบทหาร... เช่น วิดพื้น ลูกนั่ง งอเข่าครึ่งนั่ง ฯลฯ

หากนักเรียนเป็นทหาร นักเรียนต้องเอาอะไรไปบ้างเวลาออกรบ? (ให้เขาตอบสนอง) และหากเราเป็นทหารสมัยโบราณที่ยังไม่มีรถถัง จรวด เราต้องเอาอะไรไป?... ให้นักเรียนคิดถึงหอก ธนู ฯลฯ วันนี้ครูจะเล่าเรื่องดาวิดเมื่อเขาเป็นทหาร

ซ้าย ขวา ซ้าย ซ้าย ขวา ซ้าย เสียงทหารเดินแถวเข้ามาในเมือง พวกเขาเพิ่งรบเสร็จมาใหม่ๆ ดาวิดฆ่าโกลิอัทตาย ทำให้ทหารอิสราเอลได้ตามไล่ฆ่าทหารฝ่ายโกลิอัทตายมากมาย เดียวนี้ดาวิดเป็นทหารเต็มตัวแล้ว ประชาชนต่างโห่ร้องด้วยความดีใจว่า “ไชโย ไชโย! ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ” พวกผู้หญิงเต้นรำ และร้องต่อไปว่า “ไชโย! ไชโย! ดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ” ทุกคนเห็นว่าดาวิดเก่งกว่ากษัตริย์ซาอูล (ให้เด็กๆ โบกมือ ทำท่า และร้องอย่างในเรื่อง โดยร้องไชโยให้ซาอูล 1 ครั้ง ให้ดาวิด 3 ครั้ง) (รูป 12-1)

เด็กๆ คิดว่ากษัตริย์ซาอูลชอบไหม เมื่อได้ยินคำร้องเช่นนี้ (ให้เด็กตอบ) ไม่เลย ซาอูลรู้สึกโกรธมาก “ฮึ... เขาชมว่าดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่น และว่าเราฆ่าคนแค่เป็นพัน อีกไม่นาน เขาคงยกดาวิดเป็นกษัตริย์แทนเราแน่ๆ” ... ซาอูลไม่พอใจจนรู้สึกว่าจะต้องจัดการกับดาวิด หลังจากนั้นมา พระองค์ก็คอยจับตามองดาวิดหาโอกาสที่จะฆ่าเขา!

ซาอูลพยายามฆ่าดาวิดหลายครั้ง แต่ไม่สำเร็จ ดาวิดต้องออกไปอยู่ตามภูเขา ตามถ้ำ อยู่ในป่าที่อันตรายมีแต่สัตว์ร้าย ดาวิดมีคนที่ยังรักภักดีต่อเขา ตามไปด้วยอีกหลายคน ซาอูลก็ยังพยายามตามฆ่าดาวิด แต่ก็ไม่สำเร็จอีก

ครั้งหนึ่งซาอูลพาทหารไปด้วย เยอะแยะไปถึง 3,000 คน พวกมันไปเพื่อตามฆ่าดาวิดคนเดียว แต่พระเจ้าทรงอยู่กับดาวิด พระองค์ทรงปกป้องเขาไว้ ซาอูลพยายามหาดาวิดเท่าไร ก็หาไม่เจอ (รูป 12-2)

คืนนี้ทหารตั้งค่ายที่เขาแห่งหนึ่ง ซาอูลและทหารคนสนิทนอนหลับ เพราะเหนื่อยอ่อนมาก พระองค์เอาหอกปักไว้ที่คินตรงศีรษะของพระองค์ ที่มีเหยือกน้ำวางไว้ด้วย น่าแปลกจริงๆ คืนนี้ทหารทุกคนแม้กระทั่งคนที่ถูกตั้งให้เป็นยามก็หลับด้วย เสียงกรนดังสั่นก้องทัพนในคืนวันนั้น (ให้เด็กนอนกรน ถ้าจะให้สนุก เชิญผู้ชาย 2-3 คน มาทำท่าเฝ้ายามแต่หลับ)

จู้ จู้ จู้ คืนนั้น ดาวิดได้ข่าวว่าซาอูลมาตั้งค่ายใกล้ๆ เขาจึงลงไปยังกองทัพนั้น ค่อยๆ ย่องเข้าไป เอ๊ะ! ทุกคนหลับสนิท แน่นนอน พระเจ้าได้บันดาลให้ทุกคนง่วงจนลืมตาไม่ขึ้น ดาวิดกับอาบิซัย เขาไปจนถึงตัวของกษัตริย์ซาอูล ซึ่งอยู่กลางกองทัพ อาบิซัยกล่าวว่า

“ฆ่าเลยนะ! แทะด้วยหอกให้ติดดินเลย” “อย่านะ! อย่าทำร้ายกษัตริย์ซาอูล เดียวเจ้าจะเป็นคนผิด เพราะพระเจ้าทรงตั้งให้กษัตริย์ซาอูลเป็นกษัตริย์ของเรา” ดาวิดห้าม ถึงแม้ซาอูลจะต้องการฆ่าดาวิด แต่ดาวิดก็ไม่คิดที่จะฆ่าพระองค์ ทั้งๆ ที่มีโอกาส (รูป 12-3)

ดาวิดได้อาหอกกับเหยือกน้ำข้างศีรษะของกษัตริย์ไป แล้วค่อยๆ ย่องออกไปจากกองทัพ พร้อมกับอาบิซัย เขาข้ามหุบเขาไปยังเขาอีกลูก ซึ่งให้เด็กว่าซาอูลอยู่เขาลูกหนึ่ง ดาวิดอยู่เขาอีกลูก จากภาพที่ทำตอนเริ่มต้นชั้นเรียน

ดาวิดตะโกนข้ามหุบเขามา (ทำท่าตะโกน) “กษัตริย์ซาอูลเจ้าข้า เห็นไหมว่ามีของฆ่าพระองค์มีอะไร หอกของพระองค์ เหยือกน้ำของพระองค์ ข้าพระองค์จะแทงพระองค์ก็ได้ เมื่อคืน แต่ได้ไว้ชีวิตของพระองค์”

กษัตริย์ซาอูลรู้สึกละอายมาก เพราะดาวิดเมตตาพระองค์ เด็กๆ เห็นไหม พระเจ้าทรงพอพระทัยที่ดาวิดใจดีกับผู้อื่น เราก็ควรใจดีกับผู้อื่นอย่างดาวิด

การตอบสนองจากเด็ก

เราจะมีใจดีกับผู้อื่นอย่างไร?

1. หากมีเพื่อนมาเยี่ยมเรา และอยากเล่นกับเรา เราควรทำอะไร?
2. หากมีคนหนึ่งแย่งของเล่นอีกคน เราจะทำอะไร?
3. หากน้องหกล้ม เราต้องทำอะไร?
4. หากน้องหิวน้ำ เราต้องทำอะไร?

ให้เด็กๆ ตอบคำถาม สรุปโดยขอบคุณพระเจ้าที่ดาวิดใจดีกับซาอูล

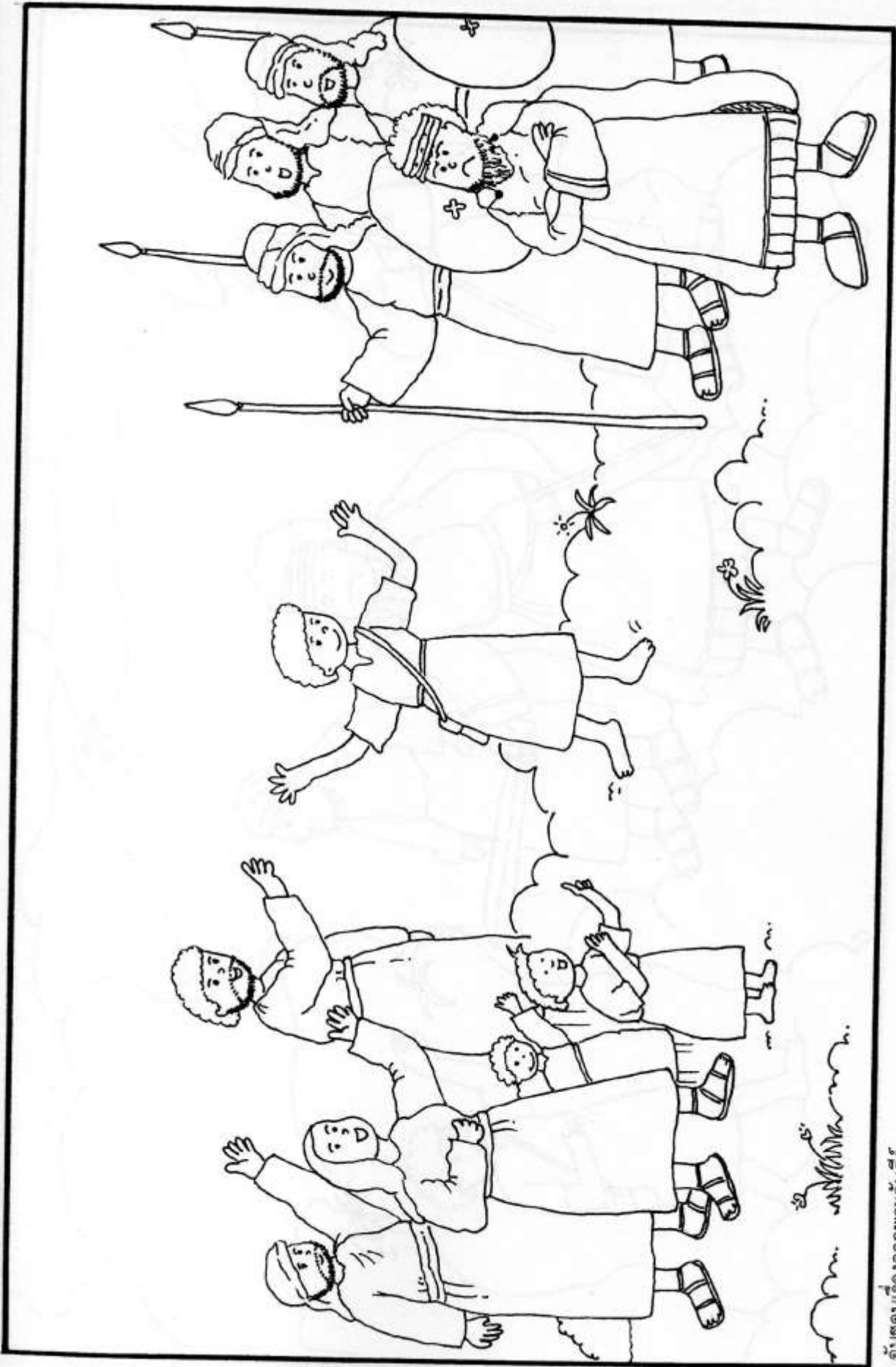
ข้อท่องจำ

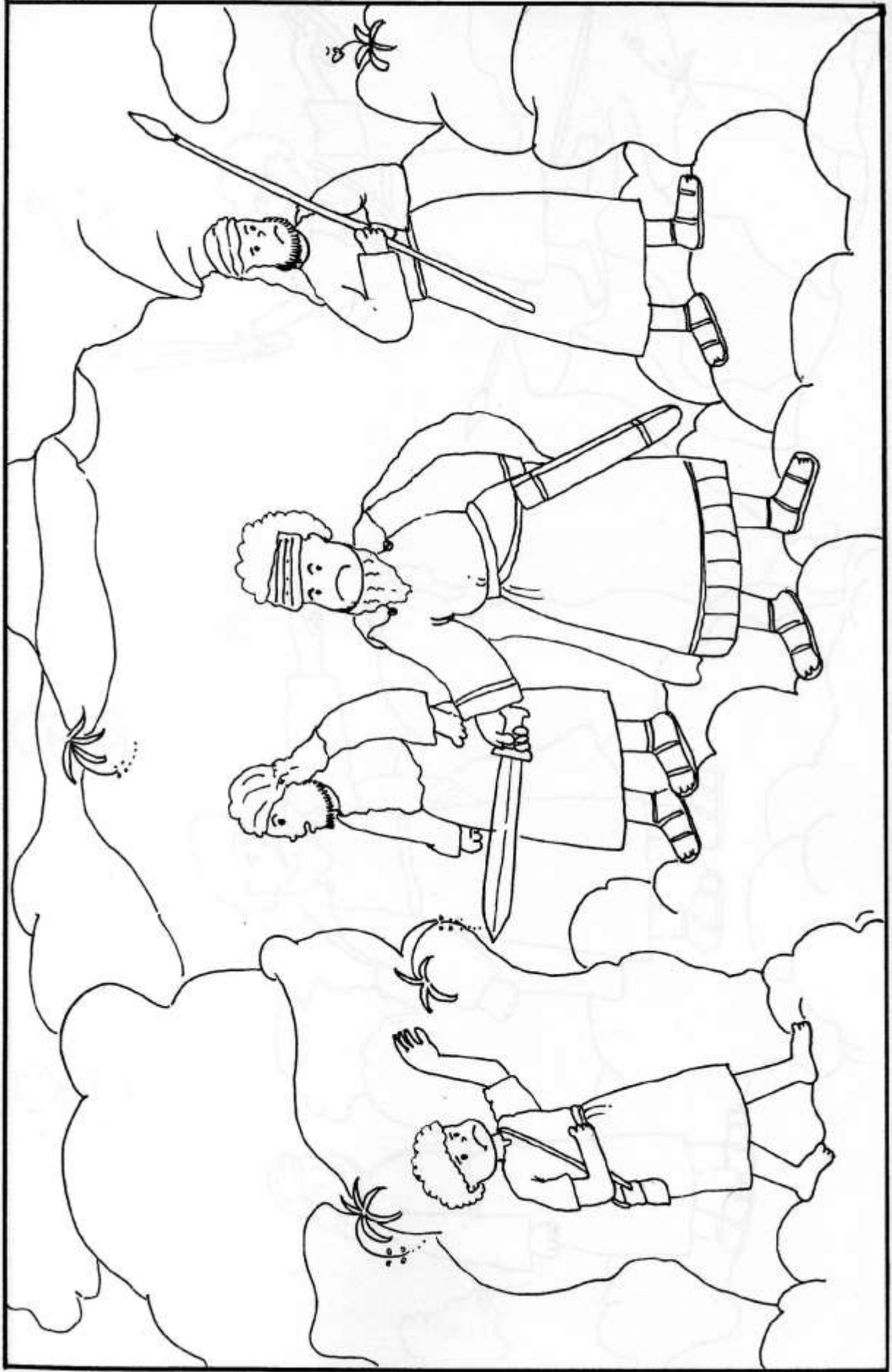
นำรูปข้อท่องจำมาเจาะรู 4 ด้าน แล้วร้อยด้วยไหมพรมตามแบบ นำมาให้เด็กท่องด้วยกัน

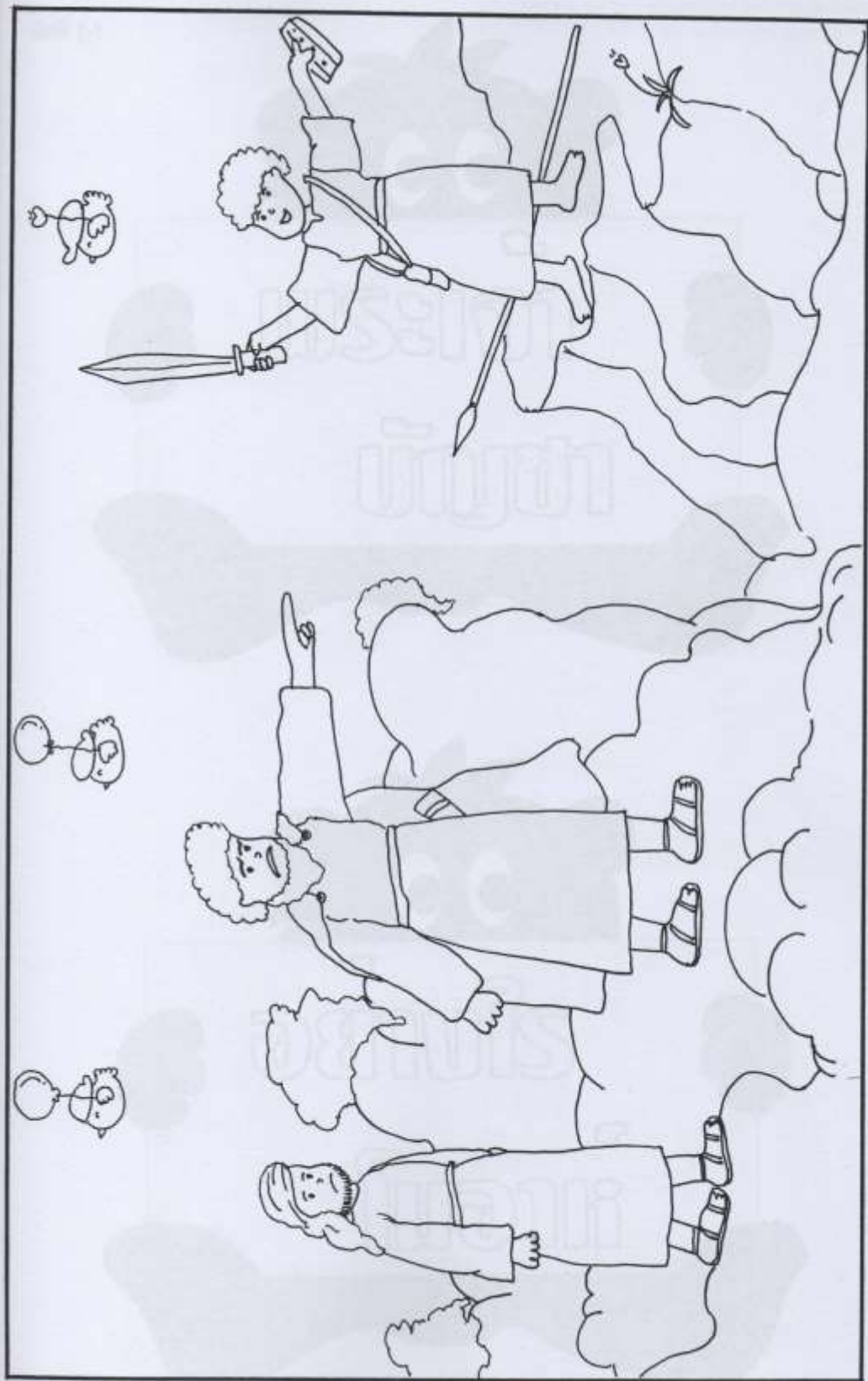
จงมีใจเอ็นดูต่อกัน (เอเฟซัส 4:32)

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง “ก่อนที่เราพูดมาก่อน” แจกกิจกรรมและใบปลิวให้เด็กนำไปอ่านบททวนที่บ้าน

ฉันทอบเบี๋องจากพระคัมภีร์

ท่านจง

มีใจ

เหมือน

ຕໍ່ກັນ
ເອເຟຊັສ

4:32

บทที่ 13 ทบทวน

ชื่อพระคัมภีร์   ขึ้นอยู่กับว่า ครูใช้เรื่องใดทบทวน

เป้าหมายบทเรียน   เพื่อทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว ใน 12 อาทิตย์ที่ผ่านมา เป็นการช่วยให้เขาได้เห็น ว่าพระเจ้าได้ทรงอวยพระพรแก่บุคคลในพระคัมภีร์ และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงอวยพระพรแก่เราเช่นกัน

อุปกรณ์การสอน   1.พระคัมภีร์ 2.ชื่อท่องจำจาก 12 บทที่เรียนมาแล้ว 3.เสื้อผ้าชุดสมัยพระคัมภีร์หรือเสื้อยืด, เสื้อเชิ้ตของผู้ใหญ่, ผ้าคาดเอว, ผ้าโพกศีรษะ 4.ภาพประกอบจากบทที่ต้องการทบทวน

แนวความคิดสำหรับครู

บทเรียนในวันนี้จะแตกต่างไปจากที่ผ่านมา คือเป็นการทบทวนเท่านั้น ไม่เล่าเรื่องใหม่ และครูจะได้ทราบว่า การเรียนการสอนเกิดผลมากเพียงใด เด็กๆ จดจำสิ่งที่เขาได้รู้มามากแค่ไหน เขาประทับใจวีรบุรุษคนใดมากที่สุด นอกจากนั้น ยังเป็นเวลาของเด็กจะได้แสดงออกอีกด้วย

นมัสการ

กล่าวต้อนรับเด็กๆ บอกเขาว่าวันนี้เป็นวันพิเศษ เพราะจะมีละคร และการแข่งขัน ร้องเพลง “พบกันอีก”

ร้องเพลง   ให้ครูเลือกเพลงที่เห็นว่าเหมาะสม

อธิษฐาน   ขอบคุณพระเจ้าสำหรับวันนี้ ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรเด็กๆ ให้มีสันติสุขและความชื่นชมยินดีในวันนี้

ถวายทรัพย์   ขณะที่เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ให้ทั้งชั้นร้องเพลง “นี่เป็นเวลา”

เรื่องจากพระคัมภีร์

บทเรียนในวันนี้แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

1. ทบทวนเรื่อง 2. ทบทวนข้อท่องจำ 3. เกม

ตอนที่ 1 แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน หากห้องใหญ่ ก็ให้แบ่งไม่เกิน 4 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มฝึกละครสั้นๆ เพื่อเล่นให้เพื่อนๆ ดู ให้เด็กๆ ได้แต่งตัวตามบทบาท (บางคริสตจักรคงมีเสื้อผ้าสำหรับใช้เล่นละครอยู่แล้ว หากไม่มีให้ใช้เสื้อผ้าของผู้ใหญ่มาให้เด็กใส่แล้วหาผ้าคาดเอง คาดศีรษะให้เขา) ครูเอารูปของแต่ละเรื่องต่อไปนี้ออกมาทบทวนก่อนที่เด็กจะซ้อม หากมีเด็กไม่ถึง 4 กลุ่ม ก็ให้ทบทวนเท่าจำนวนกลุ่ม

1. โนอาห์สร้างเรือ

2. ชายโยเซฟ

3. วีรบุรุษ (ดาวิดกับโกลิอัท)

4. ผู้สร้างสันติ (ดาวิดไว้ชีวิตซาอูล)

ให้แต่งตั้งหัวหน้ากลุ่ม และแนะนำแก่เขาว่า ควรเล่นอย่างไร แล้วให้แต่ละกลุ่มออกไปฝึกตามมุมห้อง จากนั้น จึงเรียกมาพร้อมๆ กัน ให้แต่ละกลุ่มแสดงให้เพื่อนๆ ดู

ตอนที่ 2 ทบทวนข้อท่องจำ

แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ใช้อุปกรณ์ข้อท่องจำที่เตรียมเอาไว้เข้าช่วย ดังนี้

1. ให้เด็กกลุ่มหนึ่งอ้างข้อพระคำที่เรียนมาแล้ว ส่วนอีกกลุ่มท่องข้อพระคำตอนนั้น หากท่องได้ก็ได้ 2 คะแนน ท่องไม่ได้ ก็ให้กลุ่มที่เสนอข้อท่อง และถ้าท่องถูกต้องจะได้ 1 คะแนน หรือ...

2. นำอุปกรณ์ท่องจำออกมาแบ่งให้กลุ่มละ 6 บท ทั้งสองกลุ่มจะต้องพยายามวางเรียงข้อให้ถูกต้อง

ควรมีรางวัลเล็กๆ น้อยๆ ให้กลุ่มที่ชนะ!

ตอนที่ 3 เกมส์

เกมส์นี้คือ เกมส์ “โนอาห์สั่ง.....”

ครูจะกล่าวว่า “โนอาห์สั่งให้... (ยืนขึ้น, ตบมือ, กระโดด, ยิ้ม, แปร่งฟัน ฯลฯ)” โดยครูจะพูดเร็วๆ ทุกครั้งที่คำว่าโนอาห์สั่ง เด็กๆ จะต้องทำตาม หากไม่มีคำว่า “โนอาห์สั่ง....” เด็กจะต้องอยู่เฉยๆ ครูสั่งเร็วๆ แต่บางทีจะไม่มี “โนอาห์สั่ง...” จะมีเด็กหลายคนที่ยังทำอยู่ เพราะไม่ระวัง เด็กที่ทำพลาดจะต้องออกจากวงไปจนกระทั่งเหลือคนที่เก่งที่สุด

เพลงก่อนที่เราพูดลาก่อน

ก่อนที่เราพูดลาก่อน

เราก็มลงอธิษฐาน

ขอพระเจ้าได้บันดาล

ประทานให้เกิดสิ่งดี

ให้เรามีสันติสุข

ปลอดภัยพ้นภัยมากมี

ใจเรานี้จะผูกพันอธิษฐานเพื่อกันเสมอ

เพลง เรานมัสการองค์บริสุทธิ์

G	Bm
เรานมัสการ องค์บริสุทธิ์	เรานมัสการ องค์บริสุทธิ์
C	D G
เรายกพระนาม	ผู้สูงสุด (2)
C D	G Bm Em
เราเข้าใกล้พระองค์	ในสถานที่บริสุทธิ์
Am D F D	C D
ในนิเวศน์พระองค์	เราชูมือต่อพระองค์
G Bm Em D Am D F D	
มอบดวงใจถวายพระองค์	แต่พระเจ้าของเรา
G Em C D G	G Em C D G
ฮาเล...ฮาเล...ฮาเล...ดูยา	ฮาเล...ฮาเล...ฮาเล...ดูยา

เพลง ท้าทั้งปวง

F	F	C
ท้าทั้งปวง พระเจ้าเราองค์เดียวกัน ด้วยฤทธอันยิ่งใหญ่		
F C F	F	
และพระนามบริสุทธิ์	ให้เรายกเสียงเรขึ้น	
Am Dm	Gm C F	
และร่วมกันร้องประกาศ	ว่าพระเจ้าอยู่ทั่ว โลก	
Bb C	F Am Dm	
พระทรงอยู่เหนือทะเล	ทรงอยู่เหนือพื้นดิน	
Bb C	F Am Dm	
อยู่เหนือสิ่งที่ทรงสร้าง	เหนือมนุษย์ทุกคน	
Bb C	F Am F	
ทรงอยู่เหนือทุกสิ่ง	อยู่เหนือด้วยความรัก	
Bb C F		
ทรงครองด้วยพระปัญญาทั่วแผ่นดิน		

เพลง เราจะเดินในความสว่างพระเจ้า

G C G Am D G
 เราจะเดินในความสว่างพระเจ้า เราจะเดินในความสว่างพระเจ้า (2x)

C G
 เราจะมาซึ้ง มาซึ้ง เราจะมาซึ้ง โอ้

Am C G
 เราจะเดินในความสว่างพระเจ้า (2x)

G C G Am D
 G
 เราจะอยู่ในความรักของพระเจ้า เราจะอยู่ในความรักของพระเจ้า

C G
 เราจะอยู่ใน อยู่ใน เราจะอยู่ใน โอ้

Am D G
 เราจะอยู่ในความรักของพระเจ้า (2x)

เพลง ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใด

F C Dm
 ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใดเหนือพระองค์

Gm Am C
 ทรงเป็นจอมราชาอยู่ในใจเรา

F C Dm
 ลูกไม่มีพระเจ้าอื่นใดเหนือพระองค์

Gm C F
 ให้พระองค์เป็นหนึ่งในทุกๆ สิ่ง

F Dm Gm
 สุดสิ้นหัวใจ สุดสิ้นวิญญาน

C F
 สุดสิ้นกำลัง ลูกนั้นจะรักพระองค์

(ทุกเพลงอยู่ในม้วนเพลง Top Kids ม้วน 1 ของวิทยุอาชีพ)